

KONTTRA

Εθνικιστικό δηλητήριο
για τον ελληνικό λαό,
πολιτικές κόντρες για
τα αστικά κόμματα

ΣΕΛΙΔΑ 3

Αυτό δεν είναι
διαπραγμάτευση
αλλά ιμπεριαλιστικό
καραγκιοζιλίκι

ΣΕΛΙΔΑ 9

«Υβριδικό» μετα-μνημόνιο
ΣΕΛΙΔΑ 16

Το ΣτΕ ως συνήγορος
του Μελισσανίδη

ΣΕΛΙΔΑ 11

Η βιομηχανία του
Ολοκαυτώματος και το
ελληνικό της τοπόσημο

ΣΕΛΙΔΑ 13

Ασύδοτο το κύκλωμα
ελληνοποίησης
γάλακτος και
γαλακτοκομικών

ΣΕΛΙΔΑ 8

Τραμπ: «Διάγγελμα προς το έθνος»

«Δημιουργική
λογιστική» και απειλές

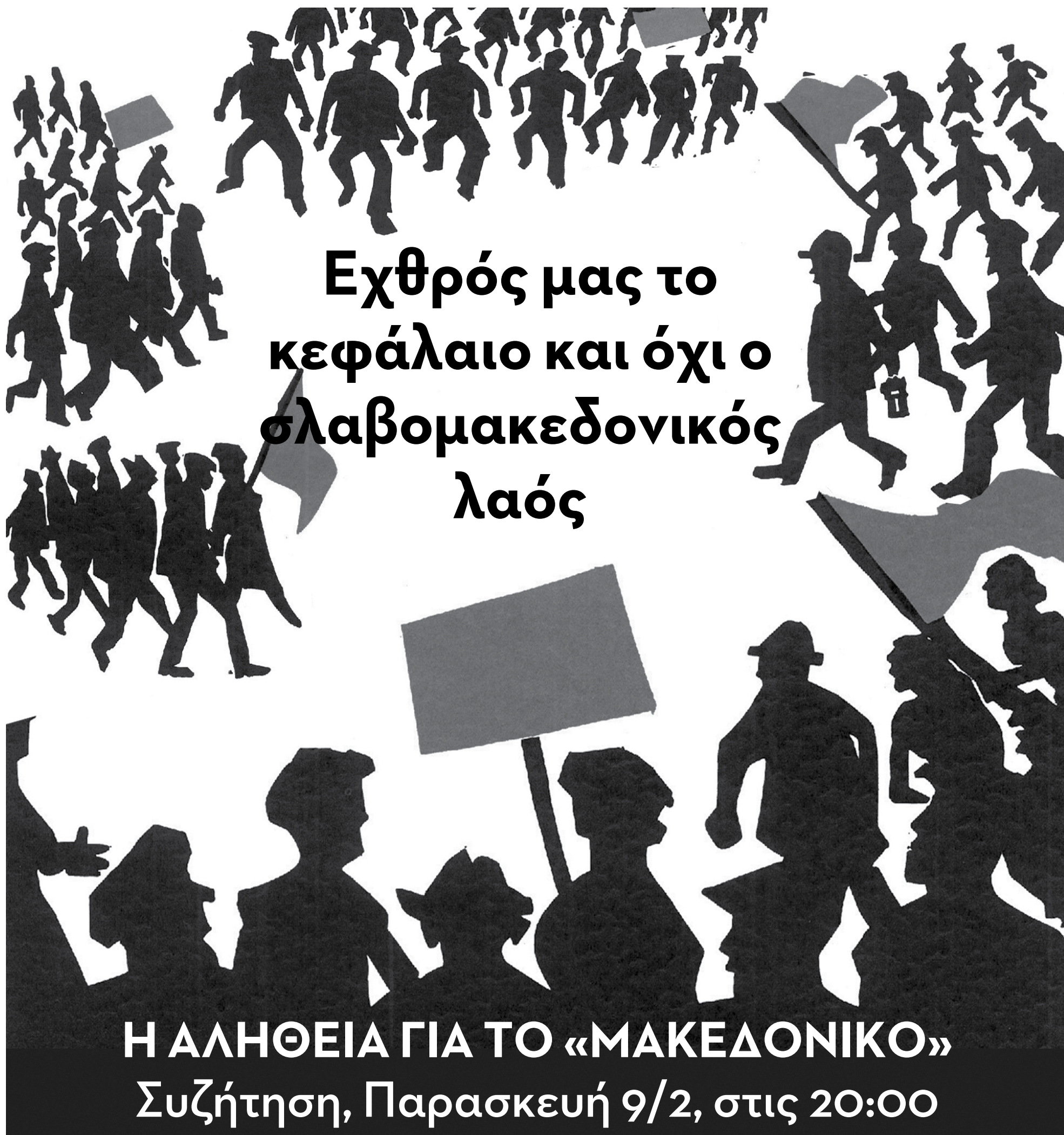
ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 949 - 3 Φλεβάρη 2018

www.eksegersi.gr

Scripta... Verba...

Να διορθώσω, απλώς, ότι οι περικοπές δε γίνανε από τη δικιά μας κυβέρνηση.

Μάκης Μπαλαούρας

Όταν του «την είπαν» οι δημοσιογράφοι, «διόρθωσε» ότι έγιναν «ελάχιστες περικοπές»!

Δε φτάσαμε εδώ που φτάσαμε στην πολιτική για να μας κάνει κριτική ο Μπαλαούρας. (...) Ο κ. Σκουρλέτης μας κάνει κριτική γιατί πήγαμε στο συλλαλητήριο, ενώ εμείς δεν του έχουμε πει ποτέ «εσύ γιατί πας, ξέρω γω, σε μια πορεία αριστερών». (...) Αριστερό πολυβόλο. Ο κ. Παπαδημούλης προέβη σε έναν πολιτικό χαφιεδισμό. Εβγαλε φωτογραφίες τους συναδέλφους, την κ. Καϊλή, όλους τους ΑΝΕΛ και όλους τους συναδέλφους των άλλων κομμάτων που ήταν στο συλλαλητήριο, τους έφτιαξε ένα ωραίο μείλ και το 'στειλε στους Ευρωπαίους. Τους θυμάστε τους παλιούς τους χουντικούς που δείχνανε με το δαχτυλάκι, με την κουκούλα, και καταδίδανε;

Δημήτρης Καμμένος

Αφησε να εννοηθεί ότι οι δηλώσεις του γίνονται σε συνεννόηση με τον Πάνο Καμμένο.

Ο κ. Δημήτρης Καμμένος υπερέβη τα όρια και προκαλεί εύλογα ερωτηματικά αυτός ο αντιπολιτευτικός του οίστρος.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

Τι είδους ερωτηματικά; Αν ετοιμάζεται ο Δ. Καμμένος να την κάνει από τους ΑΝΕΛ; 'Η αν ετοιμάζεται ο Π. Καμμένος να την κάνει από την κυβέρνηση;

Είναι έγκλημα όλος ο κόσμος να λέει τα Σκόπια Μακεδονία κι εμείς να τους λέμε φούφουτους. Η τότε κυβέρνηση και όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα χαράξαμε κοινή εθνική γραμμή, πάνω στην οποία πάτησε σήμερα ο κ. Τσίπρας.

Ντόρα Μπακογιάννη

Ο Τσίπρας συνεχίζει τη γραμμή Καραμανλή-Ντόρας κι άσε τον Κούλη και τους ακροδεξιούς να λένε ό,τι θέλουν.

Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να εφησυχάζει εφόσον δεν προβλέπεται άμεση αλλαγή του Συντάγματος στη γειτονική χώρα.

Δημήτρης Κουτσούμπας

Όσο πιο εθνικιστικά τόσο πιο καλά...

Είμαι καφούρης από τη φύση μου. Η καφούρα μου είναι η ΝΔ αλλά η ΝΔ δεν θέλει την καφούρα μου, άρα η καφούρα πρέπει να ψάξει κάτι άλλο. Αν δεχθώ τηλεφώνημα από τον κ. Μητσοτάκη, κάτω από κάποιες προϋποθέσεις, εγώ δηλώνω παρών. Άλλοι έφυγαν από τη ΝΔ, εγώ είμαι πιστός στις αξίες και τις αρχές της ΝΔ.

Παναγιώτης Ψωμιάδης

Γι' αυτό έκανε τη διαφήμιση με το Ζορό ο Πανίκας, αλλά πού να το καταλάβουν οι καλλιτεχνικώς αστοιχειώτοι.

ΡΙΠΕΣ

♦ Φαντάζεστε πώς την περιμένουμε τη στιγμή που θα τερματιστεί η συνεργασία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ♦ Γιατί κάποια στιγμή θα τερματιστεί, πριν ή μετά τις εκλογές ♦ Αυτά που ανταλλάσσουν τώρα γύρω από το «Μακεδονικό» θα μοιάζουν με φιλοφρονήσεις μπροστά σ' αυτά που θα εξαπολύουν όταν τα σπάσουν ♦ «Οι Ενοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας αποτελούν έναν σημαντικό πυλώνα της κοινωνίας και της Πατρίδας μας» δήλωσε ο Κούλης ♦ Διακρίνουμε μεγάλη πρόοδο στο μητσοτακικό ♦ Διότι ο μπαμπάς Δρακουμέλ έλεγε στους μπάτσους «εσείς είστε το κράτος» ♦ Ηθελαν να αποφύγουν κάποιο σόου φιλίας και αστικού πολιτισμού μπροστά στις κάμερες ♦ Άλλη εξήγηση δεν μπορούμε να φανταστούμε ♦ Και απαίτησαν να μην υπάρχει ήχος! ♦ Φυσικά, ο Τσίπρας τους έδωσε στεγνά ♦ Με επίσημη ανακοίνωση, μάλιστα, όχι

με διαρροή ♦ Ετσι, πέρασε το μήνυμα-ερώτημα ♦ «Τι φοβόταν ο Μητσοτάκης και δεν ήθελε ήχο;» ♦ Οι σύμβουλοι του Κούλη είναι πραγματικά για τα μπάζα ♦ «Είναι έγκλημα όλος ο κόσμος να λέει τα Σκόπια Μακεδονία κι εμείς να τους λέμε φούφουτους» ♦ Κρατάει τα μπόσικα η Ντόρα, σε συνεννόηση με τον αδερφό της; ♦ 'Η βρήκε μια ευκαιρία για διαφοροποίηση, στηρίζοντας στρατηγικά το σχέδιο του γιου της; ♦ Γιουχάρισαν τον Τραμπ στο Νταβός, όταν άρχισε να μιλά για fake news ♦ Φυσικά δεν κώλωσε, αλλά απάντησε με... χαμόγελο ♦ Ο τύπος για κάτι τέτοια ζει ♦ Κανονικό σούργελο ♦ Ζήλεψε τη φιλολογική επάρκεια του «είναι τρελός ο στρατηγός» Φραγκούλη («ριψάσπης») ο Δημήτρης Καμμένος ♦ «Τότε είσαι αλάζων και είσαι και παράφρων πολιτικά» είπε, αναφερόμενος στον Παπαδημούλη ♦ Τι «αλάζων» τι «αλα-

ζών», για έναν τόνο θα τα χαλάσουμε; ♦ Εθνικιστές αρχαιοπλήκτοι είμαστε, όχι και αρχαιομαθείς ή γνώστες έστω της καθαρεύουσας ♦ Ποιος Γκορμπατσόφ και πίτσες... μπλε; ♦ Πανίκας uber alles και for ever ♦ Μόνο που έχει απέναντί του συντηρητικούς και κακοήθεις ♦ Η ΝΔ ζητά να σταματήσει η διαφήμιση, γιατί χρησιμοποιεί τη μουσική του ύμνου της ♦ Και οι κακοήθεις δε δέχονται τη δήλωσή του ότι έκανε τη διαφήμιση τζάμπα ♦ Λένε ότι τα πήρε «μαύρα», για να μην του τα κατάσχουν οι τράπεζες! ♦ «Ραντεβού σε 2 μήνες (26/3) για ένα νέο ξεκίνημα» μας έδωσε ο Μπαρουφάκης ♦ Δυο μήνες αγωνία, δεν μας λυπάσαι, ρε μεγάλη; ♦ Αντίθετα, ο Αλαβάνος μάς ρώτησε ευγενικά ♦ «Μπορείτε να έχετε ένα μήνα υπομονή;» ♦ Τι θα γίνει σ' ένα μήνα; ♦ «Θα υπάρξει κάτι καινούργιο» ♦ Καινούργιο με τον Αλαβάνο επικεφαλής! ♦ Παιδιά,

στα μπουρδέλα αλλάζουν «κορίτσια» όταν δεν πάνε καλά οι δουλειές ♦ Δεν αλλάζουν σεντόνια ♦ Λείπει ο Τσιάρτας από τη σαρακοστή; ♦ Πλακώθηκε με τη Στεφανίδου, συνεργάτιδα της οποίας σατίρισε τα καρναβάλια με τις περικεφαλαίες, τις ασπίδες και τα δόρατα ♦ Και φρόντισε να της θυμίσει ότι στο συλλαλητήριο ήταν και το αφεντικό της ο Ιβάν ♦ Και τσάτσος και ρουφάνος ♦ Καμιά φιέστα για τα τρία χρόνια από την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ ♦ Ούτε καν μια δήλωση από τον Τσίπρα ♦ Ενστικτο πολιτικής αυτοσυντήρησης ♦ Δεν μας παίρνει να τους προκαλούμε, σκέφτηκαν ♦ «Οι Έλληνες έχουν αποδείξει ότι είναι έτοιμοι να προβούν σε τεράστιες θυσίες» έγραψε στα «Νέα» ο μεσεί Ζαν-Πολ Αγκόν της Λορεάλ ♦ Προκαλούν κιόλας οι μανατζαράι του κεφαλαίου ♦ Περισσότερο από τους πολιτικούς ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Η επίσημη ανακοίνωση ανέφερε ότι ο Μητσοτάκης είχε την περασμένη Παρασκευή «προγραμματισμένη συνάντηση με τον Πρόσβη των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής κ. Geoffrey R. Pyatt». Πάντα σύμφωνα με την ανακοίνωση, «συζητήσαν διμερή θέματα, ενώ ο κ. Μητσοτάκης επανέλαβε τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, που έχει διατυπώσει και δημόσια, για το Σκοπιανό». Μπορούμε να φανταστούμε τον Πάιατ να επαναλαμβάνει σε αυστηρό ύφος την αμερικανική θέση («στηρίζετε τη λύση που διαπραγματεύεται ο Τσίπρας, γιατί η Μακεδονία πρέπει να μπει στο ΝΑΤΟ») και τον Κούλη να του εξηγεί ότι δεν έχει αντίρρηση επί της ουσίας, όμως δεν μπορεί να χαρίσει και το κόμμα του στην Ακροδεξιά και στους Φραγκούληδες.

Κ Ο Σόιμπλε δεν είναι πια υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας. Ο Ντεϊσελμπλούμ δεν είναι πρόεδρος του Eurogroup. Ο Βίτσερ δεν είναι

επικεφαλής του EWG. Και η Βελκουλέσκου παραδίδει τη θέση της στην τρόικα σε κάποιον Πίτερ Ντόλμαν. Τα πρόσωπα αλάζουν, η μνημονιακή πολιτική παραμένει. Και θα παραμείνει και μετά το τυπικό τέλος του τρίτου Μνημονίου τον προσεχή Αύγουστο.

Κ Φέτος το Τριώδιο άνοιξε νωρίς. Πληροφορίες ότι κάτω από τη μουσούνα κρύβε-

ται ο Πανίκας, που ξεντύθηκε από Ζορό και ντύθηκε αρχαίος Μακεδόνας, δεν κατέστη δυνατόν να επιβεβαιωθούν από τη στήλη.

Κ Σύμφωνα με τα «Νέα», ο «είναι τρελός ο στρατηγός» Φραγκούλης Φράγκος απαντά σε όσους τον κατηγορούν για πατριδοκαπηλία με... Λεωνίδα Κύρκο που το 1992 είχε πει ότι στο εθνοφασιστικό συλλαλη-

τήριο της Θεσσαλονίκης ήταν όλοι «πλην Λακεδαιμονίων» (αναφερόμενος στον Περισσό), ενώ θυμίζει το τότε πρωτοσέλιδο της «Αυγής» που έγραφε για ένα «εντυπωσιακό συλλαλητήριο με πατριωτικό παλμό και ωριμότητα».

Κ «Προοδευτικό ρεύμα για

την εύρεση λύσης» (στο «Μακεδονικό») ήταν ο κεντρικός τίτλος της «Αυγής» την περασμένη Κυριακή. Ο υπότιτλος έκανε λόγο για «αγκάθια αλυτρωτισμού και πατριδοκαπηλίας». Αν η προοδευτική λύση στο «Μακεδονικό» δεν περιλαμβάνει τους πατριδοκαπηλούς ΑΝΕΛ, η κυβέρνηση που τους περιλαμβάνει τι είδους κυβέρνηση είναι;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν εκτιμώ, όπως πολλοί άλλοι, κυρίως αντίπαλοι της κυβέρνησης, ότι η τριετία διακυβέρνησης είναι τρεις διαφορετικές εποχές ενός δήθεν πολλαπλά «μεταλλαγμένου» ΣΥΡΙΖΑ στο έδαφος ριζικά διαφορετικών πολιτικών προτεραιοτήτων και προταγμάτων. Η συνέχεια αυτής της φάσης οριοθετείται, επίσης, από πολιτικούς συμβιβασμούς, από τομές και από παραδοχές ή εκτιμήσεις που σε ένα βαθμό ακυρώθηκαν ή μετατέθηκαν χρονικά, καθώς η αριστερή διακυβέρνηση στην Ελλάδα προσέκρουσε σε έναν συσχετισμό απόψεων που πλειοψηφικά επέμεινε στην εφαρμογή μιας σκληρής λιτότητας διαμορφώνοντας ένα εφιαλτικά εκβιαστικό για τη χώρα τοπίο, το πρώτο επτάμηνο. Ο ελληνικός λαός διά της ψήφου ενός μεγάλου μέρους του, αλλά και διά της οριακής συναίνεσης ή και της ανοχής σε όλες τις επιμέρους φάσεις αυτής της περιόδου, συνολολόγησε αυτήν την «πολιτική συνέχεια».

Νίκος Βούτσος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

3/2: Μοζαμβίκη: Ημέρα ηρώων, Μεξικό: Γιορτή τεκίλας 3/2/1930: **Ιδρυση ΚΚ Βιετνάμ** 3/2/1973: **Εξι νεκροί, δεκαεπτά τραυματίες σε συμπλοκή μελών IRA με αστυνομικούς** 3/2/1990: Κλοπή δύο μπαζούκας από πολεμικό μουσείο Αθηνών (17Ν) 3/2/1991: Διάσπαση ΚΚ Ιταλίας 3/2/1994: Βόμβα στο Ινστιτούτο Γκαίτε (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/2/1998: Βόμβες σε δύο McDonald's (17Ν) 4/2: Ημέρα κατά ναρκών, ημέρα κατά καρκίνου, Σρι Λάνκα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1948) 4/2/1905: Βόμβα εσέρου Ιβάν Καλιάεφ διαμελίζει τον Μεγάλο Δούκα Σεργκέι (η έκρηξη ακούστηκε σε όλη τη Μόσχα) 4/2/1945: **Διάσκεψη Γιάλτας** 4/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο (Αθήνα) που

πουλούσε βιβλία, δίσκους και είδη λαϊκής τέχνης από Βουλγαρία 4/2/1987: Χτύπημα κατά νευροχειρουργού Ζαχαρία Καψαλάκη (17Ν) 5/2: Ιαπωνία: Ημέρα μαρτύρων (1597), Μεξικό: Ημέρα συντάγματος (1857-1917) 5/2/1942: **Ιδρυση ΕΑΜ Νέων** 5/2/1948: **Αντάρτες βάλλουν κατά Θεσσαλονίκης και καταρρίπτουν πολεμικό αεροσκάφος έξω από την πόλη** 5/2/1977: Βόμβες ακροδεξιών σε γραφεία ΕΚΚΕ, ΚΚΕ και ΚΚΕ εσωτερικού 5/2/1979: Βόμβα σε κοσμηματοπωλείο Ζολότα και εργοστάσιο επίπλων (ΕΛΑ) 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑΕΔ Μοσχάτου (ΕΛΑ) 5/2/2006: **Νεκρός υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες ιρανός μετανάστης στο ΑΤ Ορόνιοις** 6/2: Ημέρα ασφάλειας στο

Internet, ημέρα κατά κλειτοριδεκτομής, Νέα Ζηλανδία: Εθνική γιορτή 6/2/1922: Διάλυση ΤσεΚα 6/2/1964: **Οκτώ Έλληνες και δέκα Τούρκοι νεκροί σε πολύωρες μάχες σε χωριά Λευκωσίας και Πάφου (τραυματίες: 10 Έλληνες, 11 Τούρκοι)** 6/2/1968: Η χούντα απαγορεύει «άσεμνα» θεάματα και χρήση μάσκας τις αποκριές 6/2/1992: Τέσσερις νεκροί από βόμβα ΕΤΑ (Μαδρίτη) 7/2: Ημέρα άνδρα, Γρενάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974) 7/2/1972: Καταδίκες τεσσάρων στελεχών ΚΚΕ 8/2: Σλοβενία: Ημέρα πολιτισμού 8/2/1971: Βόμβες (ΔΑ) καταστρέφουν δύο αυτοκίνητα στρατιωτικών κι ένα αυστραλού διπλωμάτη 9/2/1981: Βόμβα σε αποθήκη «Nestle» (ΕΛΑ).

Εθνικιστικό δηλητήριο για τον ελληνικό λαό, πολιτικές κόντρες για τα αστικά κόμματα

Τι είναι αυτό που διακυβεύεται στις νέες διαπραγματεύσεις για το «Μακεδονικό»; Ενα σημαντικό «εθνικό θέμα» ή οι εκλογικοί συσχετισμοί ανάμεσα στα αστικά κοινοβουλευτικά κόμματα; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι διακυβεύεται το δεύτερο. Την ώρα που γίνεται ένα άγριο εθνικιστικό παιχνίδι, με θύμα τον ελληνικό λαό, που τον μπουκώνουν με τα γνωστά εθνικιστικά, αντιιστορικά, αντιεπιστημονικά ψεύδη, η διαμάχη των αστικών κομμάτων δεν αφορά την ουσία του ζητήματος (επί της οποίας στην πραγματικότητα όλοι συμφωνούν), αλλά το ποιος θα βγάλει πολιτική υπεραξία σε βάρος του άλλου.

Αυτό το βρόμικο blame game, συνηθισμένο στην αστική πολιτική, δείχνει παραστατικά πώς αντιμετωπίζουν τον ελληνικό λαό: σαν ένα κοπάδι από άλογα όντα, τα οποία το κάθε αστικό κόμμα -ακόμα και διάφοροι περιθωριακοί παράγοντες της φασιστικής, εθνικιστικής, ρατσιστικής Ακροδεξιάς- μπορεί να σέρνει από τη μύτη, με τα μυαλά φουσκωμένα από ψέματα και με έναν αντεστραμμένο πατριωτισμό, που δεν έχει καμιά σχέση με τα δικά του συμφέροντα, με τα συμφέροντα του τόπου του και με τα δίκαια των γειτονικών λαών, με τους οποίους πρέπει να ζήσει σε συνθήκες ειρήνης και αλληλεγγύης.

Δείτε πως εξελίχθηκαν τα πράγματα στο τελευταίο δεκαήμερο. Ενώ είναι γνωστό πως η διαπραγμάτευση έχει φουντώσει, ο Τσίπρας δεν κάνει καμιά κίνηση ενημέρωσης των άλλων πολιτικών αρχηγών. Δεν αναθέτει καν στον Κοτζιά να ενημερώσει εκπροσώπους τους, ακόμα και υπό συνθήκες μυστικότητας. Πηγαίνει στο Νταβός, συναντιέται με τον Ζάεφ, κάνουν ανακοινώσεις που δείχνουν ότι προσπαθούν να οικοδομήσουν ένα κλίμα εμπιστοσύνης, κι ενώ έχει φανερί καθαρά ότι εκείνος που προσπαθεί να υποδαυλίζει τον ακραίο, επιθετικό εθνικισμό είναι ο συκυβερνήτης του Καμμένου (η ΝΔ προσπάθησε αρχικά να κρατήσει αποστάσεις), αυτός συναντιέται μόνο με τον Ιερώνυμο, εξακολουθώντας να αγνοεί τα υπόλοιπα αστικά κόμματα.

Όταν αποφασίζει να καλέσει τους πολιτικούς αρχηγούς, είναι φανερό ότι το κάνει καθαρά προσχηματικά. Το βλέμμα του δεν είναι στραμμένο στο εξωτερικό, αναζητώντας

ένα αστικό μέτωπο απέναντι στη Δημοκρατία της Μακεδονίας, αλλά στο εσωτερικό, αναζητώντας τρόπο για να αποφύγει το πρόβλημα που εξαντικειμένου του δημιουργεί ο κυβερνητικός του εταίρος και να το μετατρέψει σε πρόβλημα της ΝΔ. Έχει ήδη δημιουργηθεί ένα καθαρά εχθρικό κλίμα μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, οπότε η συνάντηση με τον Μητσοτάκη είναι εξαρχής υπονομευμένη.

Αμέσως μετά τη συνάντησή τους, ο Μητσοτάκης έκανε δήλωση με την οποία επιτέθηκε κατά μέτωπο στην κυβέρνηση. Δεν περιορίστηκε μόνο στην επισήμανση ότι η ενημέρωση έγινε με μεγάλη καθυστέρηση και ότι η κυβέρνηση «προσήλθε στη διαπραγμάτευση χωρίς καν να έχει εξασφαλίσει τη στήριξη του κυβερνητικού εταίρου», αλλά επιτέθηκε και επί της ουσίας: «Η Κυβέρνηση προβαίνει ήδη σε παραχωρήσεις χωρίς να λάβει συγκεκριμένα και μη αναστρέψιμα ανταλλάγματα για τη χώρα μας. Η πολύ σοβαρή παράλειψη του κ. Τσίπρα να θέσει ρητά και δημόσια το ζήτημα αλλαγής του Συντάγματος της γειτονικής χώρας ως αναγκαία προϋπόθεση για να υπάρξει

οποιαδήποτε διαπραγμάτευση, εξασθένησε την εθνική γραμμή. Ο κατακερματισμός της λύσης σε επιμέρους θέματα, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός γιατί υπονομεύει ευθέως τα συμφέροντα της Ελλάδος». Και κατέληξε: «Ο κ. Τσίπρας επέλεξε να πορευθεί σε αυτόν τον δρόμο μόνος του. Ας μην ψάχνει τώρα για άλλοθι, ούτε για συνενόχους».

Λίγες ώρες αργότερα και αφού είχε ολοκληρώσει τον κύκλο των συναντήσεών του, ο Τσίπρας έκανε διάγγελμα και αφιέρωσε μεγάλο μέρος του σε καταγγελίες κατά του Μητσοτάκη. Ενώ για τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς είπε ότι είχαν «μια ειλικρινή και υπεύθυνη συζήτηση που θα μπορούσε να οδηγήσει σε πολιτικές συγκλίσεις και ευρύτερη συναίνεση, εφόσον καταλήξουμε σε συμφωνία», για τον Μητσοτάκη είπε ότι «η στάση του είναι δείγμα της αναξιπιστίας, αλλά και της αδυναμίας του να πει με σθένος την πολιτική του θέση. Αμφιταλαντεύεται διαρκώς, αλλάζει θέσεις και απόψεις ανάλογα με τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις, αλλά και με τις πιέσεις που του ασκεί ένα ακραίο τμήμα του κόμματός του».

Και προσπάθεια αναζωπύρωσης της Καμμενιάδας

Ηταν αναμενόμενο πως οι δυνάμεις της μνημονιακής αντιπολίτευσης δε θα άφηναν τον Καμμένο να δρέψει τις δάφνες της νέας μακεδονομαχίας, στην αναζωπύρωση της οποίας είν' αλήθεια ότι είχε σημαντικό μερίδιο. Εκεί που τον είχαν στο καναβάτσο, μετά από διαδοχικά χτυπήματα (πρώτα με την υπόθεση Γιαννουσάκη, μετά με τις βόλτες στο Λονδίνο και στο τέλος με τον «μεσάζοντα της Αραβίας»), τον είδαν ξαφνικά να προβάλλει ως ο εθνικά άτεγκτος πολιτικός που υψώνει τα στήθη του για «να μην πωλήσει ο Τσίπρας το όνομα της Μακεδονίας μας». Κι επειδή δεν είχαν καινούργια ράμματα για τη γούνα του, επανέφεραν την ιστορία με τον «μεσάζοντα της Αραβίας», καταθέτοντας αίτημα να κληθούν όλα τα εμπλεκόμενα στην υπόθεση πρόσωπα να καταθέσουν στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής.

Πλην όμως, προσέκρουσαν και πάλι σε τοίχο. Βράχος ακλόνητος η πρόεδρος της Επιτροπής Τασία Χριστοδουλοπούλου απέρριψε την πρόταση, με το επιχείρημα ότι δεν υπάρχει τίποτα το καινούργιο, καθώς όλα έχουν συζητηθεί στην Ολομέλεια. Βορίδης και Βενιζέλος επιστράτευσαν κάθε επιχείρημα, κάθε νομικό σόφισμα, κάθε «συνδικαλιά», αλλά η Χριστοδουλοπούλου δεν έκανε την παραμικρή υποχώρηση. «Δεν υπάρχουν μέθοδοι βασανισμού για να εξαναγκαστεί ο υπουργός να προσέλθει στην Επιτροπή» ήταν το δικό της τελικό σόφισμα. Ετσι, για να πετύχουν την ποθητή δημοσιότητα, οι άλλοι ολοκλήρωσαν το δικό τους σόου με μια θεαματική αποχώρηση, που φυσικά δεν έκανε το αυτί της Χριστοδουλοπούλου να ιδρώσει.

Μπορεί τέτοιες συζητήσεις να βλάπτουν γενικά την εικόνα του ΣΥΡΙΖΑ, αφού περιστρέφονται γύρω από μια αποδεδειγμένα σκανδαλώδη υπόθεση, όμως στη συγκεκριμένη συγκυρία οι συριζαίοι μπορούν να πουν «ουδέν κακόν αμιγές καλού». Ο Καμμένος πήρε το μήνυμα ότι οι άλλοι είναι έτοιμοι να τον «κατασπαράξουν» και πως μόνο η προστασία που του προσφέρει ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να τον γλιτώσει.

Ακολούθησε απάντηση της ΝΔ στο διάγγελμα Τσίπρα, ανταπάντηση του Μαξίμου και μετά τη σκυτάλη πήραν τα βίντεο και τα «χαρτιά». Βίντεο του Μαξίμου για το τι έλεγαν παλιά ο Κ. Μητσοτάκης και η Ντόρα για τη «σύνθετη ονομασία», νέο βίντεο με τον Μπουμπούκο να κατηγορεί (ως βουλευτής του ΛΑΟΣ) τον Καραμανλή και τη Ντόρα για «προδοσία», βίντεο από τον Μπουμπούκο με ομιλία του Τσίπρα κριτική για το Ισραήλ (προφανώς δε βρήκε κάτι καλύτερο και επέλεξε αυτόν τον τρόπο για να πει ότι «όλοι κάνουμε κωλοτούμπες»).

Στελέχη των δύο κομμάτων διασταυρώνουν έκτοτε καθημερινά τα ξίφη τους στα ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά στούντιο. Στο μεταξύ, η ΝΔ «αγκάλιασε» το εθνικιστικό συλλαλητήριο της Αθήνας, ενώ τα παπαγαλάκια του Μαξίμου την κατηγορούν ότι προσπαθεί να το μετατρέψει σε αντικυβερνητική διαδήλωση (ΕφΣυν, 1-2-18: «Στην Πειραιώς ονειρευόμαστε νέο κίνημα των αγανακτισμένων μέσω του Μακεδονικού»).

Πάνω στην τούρλα του συλλαλητηρίου, όμως, βγήκαν προς τα έξω οι δυο γραμμές που υπάρχουν στη ΝΔ. «Κι εγώ θα ήθελα να ήμουν η Σίντι Κρόφορντ, ειλικρινά...», απάντησε η Ντόρα στον Μπουμπούκο που έλεγε ότι δεν πρέπει να υπάρχει η λέξη «Μακεδονία» στο όνομα της γειτονικής χώρας. «Φοβάμαι ότι θα υποχρεωθούμε να αποδεχτούμε τον όρο “Μακεδονία”», δήλωσε ο Κύρτσος. Θα γίνει ψηφοφορία στην κοινοβουλευτική ομάδα, εγώ θα είμαι με τη θέση του 1992 (όχι η λέξη «Μακεδονία»), μάλλον όμως θα κερδίσει η θέση του 2008 (σύνθετη ονομασία), είπε ο Ν. Κακλαμάνης, ο μόνος που μίλησε ανοιχτά για δυο γραμμές στη ΝΔ.

Οι Τσιπραίοι θα κάνουν σημαία τους αυτή τη διαφορά, όμως η ΝΔ έχει την πολυτέλεια της αντιπολίτευσης, η οποία θα τους ενώσει όλους στο τέλος γύρω από τη «γραμμή του 2008», αν υπάρξει συμφωνία από την κυβέρνηση. Το μέγα πρόβλημα το έχει ο Τσίπρας με τα τσαλίμια του Καμμένου, που βρήκε μια ανέλπιστη ευκαιρία που του δίνει ελπίδες να σώσει την παρτίδα και στις επόμενες εκλογές. Παρά τα όσα λέει, δε θα διστάσει να ρίξει την κυβέρνηση, αν κρίνει ότι μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να βγει ο ίδιος στον αφρό.

▶ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΣΕΝΑΡΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

Ο Καμμένος μένει, η Φώφη αναμένει

Κωλοτούμπες και ίντριγκες

Δε φαίνεται και πολύ ενθουσιασμένη η συριζαϊκή ντουνοούκα από τη νέα κωλοτούμπα του Καμμένου, που δήλωσε ότι θα πάει αγκαλιά με τον Τσίπρα μέχρι το τέλος. Γι' αυτό και τον προειδοποιεί ότι «η Φώφη αναμένει». Πρόκειται, βέβαια, για προβοκάτσια κατά της Φώφης και του ΚΙΝΑΛ, που κάθε άλλο παρά δήλωσαν ότι περιμένουν πότε θα φύγει ο Καμμένος για να μουν αυτοί στην κυβέρνηση. Όμως, τα παπαγαλάκια της προπαγάνδας του Μαξίμου και της Κουμουνδούρου δεν καταλαβαίνουν από... πολιτικό πολιτισμό. Αποστολή τους είναι να φιλοτεχνούν το πορτρέτο ενός Τσίπρα παντοδύναμου πολιτικού ηγέτη, γύρω από τον οποίο συνωστίζονται και διαγκωνίζονται σχεδόν όλα τα μικρότερα κόμματα, με παρακαλετά του τύπου «διώξε αυτούς και πάρε εμάς».

Κάθε φορά που η συμμαχία των Τσιπροκαμμένων περνάει προβλήματα (συμβαίνει και στα καλύτερα ζευγάρια), πέφτουν στην πιάτσα τέτοια σενάρια. Παλιότερα ήταν το κόμμα του Λεβέντη (όταν ακόμα η κοινοβουλευτική του ομάδα ήταν ενωμένη). Στις αρχές της κυβερνητικής κρίσης απ' αφορμή το «Μακεδονικό», τρεις βουλευτές των ΑΝΕΛ και δύο του Λεβέντη ήταν έτοιμοι να συνταχθούν με τον ΣΥΡΙΖΑ, οπότε ο Καμμένος περίσσευε. Μετά, προστέθηκε ολόκληρο το Ποτάμι και στο τέλος και η ΔΗΣΥ, απ' αφορμή την πραγματικά αβανταδόρική για την κυβέρνηση στάση τους στο «Μακεδονικό».

Σε ό,τι αφορά την ονοματολογία (όχι της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, αλλά των βουλευτών που εμφανίζονται έτοιμοι να εγκαταλείψουν το κόμμα τους) δεν έχουν και άδικο τα παπαγαλάκια του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι τυχαίο ότι πλην του Π. Καμμένου, ουδείς από τους ανελίτες που έχουν πόστα υπουργών και υφυπουργών δεν τοποθετήθηκε δημόσια. Ούτε καν ο Κούκις, γκεσέμι του ανελέητου εθνικισμού πριν μετακομίσει ως... μόνιμος υφυπουργός παρά τω Φλαμπουράρη. Από τους εκτός κυβέρνησης βουλευτές, το «όνομα της Μακεδονίας μας» υπερασπίζονται μόνο ο Δ. Καμμένος και ο Κατσίκης, ενώ ο Παπαχριστόπουλος περιδιαβαίνει σε καθημερινή βάση τα ραδιοκάνала, πρώτο για να δηλώσει αντίθετος στα συλλαλητήρια και δεύτερο για να διαβεβαιώσει «κατηγορηματικά ότι να πέσει η κυβέρνηση από τους ΑΝΕΛ γι' αυτό το ζήτημα, δεν υπάρχει περίπτωση».

Φοβήθηκε ο Καμμένος ότι ο Τσίπρας ετοιμάζεται να τον αντικαταστήσει με τη Φώφη και έσπευσε να πει, αφού συγκάλεσε εκτάκτως την κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ, ότι «θα τιμήσει μέχρι τέλους την έντιμη συμφωνία που έχει με τον Αλέξη Τσίπρα»; Δε νομίζουμε. Έκανε απλά μια ακόμα κωλοτούμπα, χωρίς να απομακρυνθεί ούτε χιλιοστό από τις υστερικές εθνικιστικές του θέσεις, που είναι το μόνο πολιτικό εργαλείο που διαθέτει για να παλέψει να είναι στη Βουλή και την επόμενη σεζόν. Μάλιστα, αν οι εκλογές προκληθούν απ' αφορμή μια δική του αποχώρηση από τη συμμαχία με τον ΣΥΡΙΖΑ, με αφορμή μια συμφωνία Αθήνας-Σκοπίων, θα είναι η καλύτερή του. Γιατί θα μπορέσει να καβαλήσει στο άρμα του εθνικισμού που ξαναβγήκε στην αρένα.

Ο ίδιος αποκάλυψε στους δημοσιογράφους τη σκέψη του (Καμμένος είν' αυτός): «Θα πάω κανονικά στην Σύνοδο του ΝΑΤΟ τον Ιούλιο, δεν θα έχουν προλάβει οι γείτονες να ολοκληρώσουν όλες τις συνταγματικές διαδικασίες». Μ' άλλα λόγια, πετάει τη μπάλα στην κερκίδα για μερικούς μήνες, ποντάροντας στο ότι δε θα υπάρξει συμφωνία! Ο Κοτζιάς, βέβαια, περιέγραψε άλλο σχέδιο και άλλη προοπτική, σε τηλεοπτική του συνέντευξη το ίδιο βράδυ. Περιέγραψε μια διαδικασία «βήμα-βήμα» και δήλωσε ότι στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ θα πάει αυτός και όχι ο Καμμένος! Ο τελευταίος, όμως, δεν έχει καμιά όρεξη να παραιτηθεί από τώρα. Όσο το ζήτημα βρίσκεται στην επικαιρότητα, με εθνικιστικούς όρους, αυτός θα εκμεταλλεύεται τη δημοσιότητα (και όχι μόνο) που του εξασφαλίζει η υπουργική καρέκλα κι όταν φύγει (άμα φύγει), θα δώσει στην αποχώρησή του χαρακτηρισμό «ηρωικής εξόδου».

Κι ενώ ο σχεδιασμός του Καμμένου είναι προφανής, ο μεν Κοτζιάς δηλώνει ότι δεν τρέχει και τίποτα με τη διαφωνία του υπουργού Αμυνας (άμα διαφωνεί, δε θα πάει στη σύνοδο του ΝΑΤΟ, αλλά θα παραμείνει στην κυβέρνηση!), το δε Μαξίμου έκανε διαρροή σύμφωνά με την οποία οι δευτεριώτικες δηλώσεις του Καμμένου «βάζουν οριστικά τέλος στα σενάρια περί κυβερνητικής κρίσης διάφορων καλοθελητών του παλιού πολιτικού συστήματος!»

Αν πιστέψουμε τα λόγια του Τραμπ, στο πρώτο του διάγγελμα «προς το έθνος» (το εκφωνούν οι αμερικανοί πρόεδροι στο τέλος του Γενάρη κάθε χρόνου), θα πρέπει να πάθουμε ομαδική παράκρουση και να πιστέψουμε ότι στις ΗΠΑ σήμερα συντελείται μία κοσμογονία! Οι φόροι μειώνονται, η ανεργία μειώνεται, το χαμόγελο της «ασφάλειας» επιστρέφει στα χείλη των Αμερικανών και κύμα επενδύσεων της τάξης του 1.5 τρις. δολαρίων έρχεται για να αναγεννήσει τη χώρα!

Η μεγαλύτερη σπέκουλα του Τραμπ αφορά το ζήτημα της φορολογίας. Ο Τραμπ ισχυρίζεται ότι μία τυπική αμερικάνικη οικογένεια με τέσσερα άτομα και εισόδημα 75 χιλιάδες δολάρια θα πληρώσει 2.000 δολάρια λιγότερα σε άμεση φορολογία. Η απατεωνιά βρίσκεται (ως συνήθως) στον τρόπο υπολογισμού. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, βάσει των στοιχείων που διασταυρώσαμε από διαφορετικές πηγές (βλ. <https://www.thebalance.com/trump-s-tax-plan-how-it-affects-you-4113968> και <https://taxfoundation.org/2018-tax-brackets/>), αν πάρει κανείς φορολογητέο εισόδημα 75.000 δολάρια για ένα ζευγάρι που κάνει κοινή φορολογική δήλωση με δύο παιδιά, η μείωση του φόρου προκύπτει όντως όσο λέει ο Τραμπ, δηλαδή γύρω στα 2.000 δολάρια. Ελα όμως που είναι άλλο πράγμα το φορολογητέο και άλλο το καθαρό εισόδημα. Σύμφωνα με την αμερικάνικη νομοθεσία, μέχρι σήμερα ίσχυαν δύο μειώσεις στο καθαρό εισόδημα. Η μία ήταν η standard μείωση (standard deduction), σύμφωνα με την οποία ένα ζευγάρι με δύο παιδιά δικαιούται μείωση στο καθαρό εισόδημα ίση με 12.700 δολάρια. Αυτή την έκπτωση ο Τραμπ την αύξησε σε 24.000 δολάρια. Όμως, παράλληλα με αυτή τη μείωση, υπάρχουν και οι ατομικές μειώσεις, που για το 2017 ήταν 4.050 για κάθε άτομο (βλ. <https://www.thebalance.com/personal-exemptions-3193153>).

Επομένως, ένα ζευγάρι με δύο παιδιά, που έχει καθαρό εισόδημα 75.000 δολάρια το χρόνο, θα έχει φορολογητέο εισόδημα 51.000 δολάρια (75.000-24.000), ενώ μέχρι τώρα είχε φορολογητέο εισόδημα 46.100 δολάρια (75.000-12.700-4*4.050), αφού εκτός της standard μείωσης υπήρχε και η ατομική. Το αποτέλεσμα, όπως φαίνεται στον Πίνακα 1, είναι η μείωση του φόρου να είναι μόλις 170 δολάρια αντί των 2.000 που ισχυρίζεται ο Τραμπ!

Ακόμα χειρότερη είναι η κατάσταση για τα χαμηλότερα εισοδήματα. Οχι πολύ χαμηλά, αλλά αυτά που σύμφωνα με την αμερικάνικη κυβέρνηση βρίσκονται στη μέση της εισοδηματικής κλίμακας (εισοδήματα κάτω από τα οποία βρίσκονται οι μισοί Αμερικανοί). Αυτό το εισόδημα ήταν το 2016, 30.533 δολάρια το χρόνο για κάθε άτομο (βλ. <https://www.ssa.gov/OACT/COLA/central.html>). Παίρνοντας ένα τέτοιο εισόδημα και επαναλαμβάνοντας τους υπολογισμούς (βλ. Πίνακα 2), ο φόρος που προκύπτει είναι αυξημένος κατά 124 δολάρια! Αν επαναλάβουμε τους υπολογισμούς για εισόδημα 30.000 δολαρίων, ο φόρος προκύπτει ακόμα πιο αυξημένος (κατά 343 δολάρια)! Αυτή είναι η «φοροελάφρυνση» που έφερε στα φτωχότερα νοικοκυριά ο Τραμπ! Μείωσε τους συντελεστές, αλλά κατήργησε τις ατομικές μειώσεις από το εισόδημα, με αποτέλεσμα ο φόρος να αυξάνεται!

Μια ακόμα απατεωνιά του Τραμπ ήταν η αύξηση των μειώσεων των φόρων λόγω τέκνων. Σύμφωνα με την αρχική πρόταση, οι μέγιστες μειώσεις

Τραμπ: «Διάγγελμα προς το έθνος»

«Δημιουργική λογιστική» στο εσωτερικό, απειλές στο εξωτερικό

προβλεπόταν να διπλασιαστούν (από 1.000 σε 2.000 δολάρια). Όμως αυτές οι μειώσεις είναι οι μέγιστες που συνή-

θως δεν πιάνονται. Κι αυτό γιατί δε θα πρέπει να ξεπερνούν το 15% του φόρου. Επομένως, για ένα νοικοκυριό με 75.000 δολάρια εισόδημα και 51.000 φορολογητέο (βλ. Πίνακα 1), ο φόρος προκύπτει 5.739 δολάρια, οπότε το 15% είναι μόλις 861 δολάρια για κάθε παιδί (1.722 για τα δύο παιδιά).

Εκεί που υπάρχει πραγματική μείωση είναι στη φορολογία των καπιταλιστών. Ο εμφανιζόμενος ως «φίλος των εργατών» Τραμπ μείωσε το φορολογικό συντελεστή για τις επιχειρήσεις από το 35% στο 21%, ταυτόχρονα με την αύξηση των εκπτώσεων στο φορολογητέο εισόδημα, επιτρέποντας στους καπιταλιστές μειώσεις μεταξύ 20% και 30% από το καθαρό τους εισόδημα. Αυτό κι αν είναι φορολογική ασυλία!

Στην εξωτερική πολιτική, ο Τραμπ ξαναμίλησε για τους μεγάλους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι ΗΠΑ από Ρωσία και Κίνα, πράγμα που κάνει αναγκαία την αύξηση των εξοπλισμών, ενώ δεν ξέχασε να επισημάνει την ορθότητα της απόφασης για μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ, απειλώντας τις χώρες που δεν τον στηρίζαν ότι θα χάσουν κάθε χρηματοδότηση, έτσι ώστε τα λεφτά να πάνε μόνο στους φίλους της Ουάσινγκτον.

Στο μεταναστευτικό επανέλαβε την πρόθεσή του να σφίξει τα λουριά, δίνοντας τη δυνατότητα μόνο σε 1.8 εκατομμύρια από αυτούς να πάρουν αμερικάνικη υπηκοότητα (από τα 11 εκατομμύρια που είναι σήμερα χωρίς χαρτιά), εμποδίζοντάς τους να φέρουν άλλα άτομα της οικογένειάς τους στις ΗΠΑ, πέραν των συζύγων και μικρών παιδιών (τα μεγάλα φυσικά και εξαιρούνται, γιατί δε χρειάζονται πλέον τους γονείς τους)! Κατά τα άλλα, η μπουρδολογία πήγε σύννεφο, απαραίτητο καρύκευμα στους λόγους του δημαγωγού που κατέκτησε τον προεδρικό θώκο στις ΗΠΑ!

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΦΟΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ Ο ΤΡΑΜΠ ΣΤΟ ΔΙΑΓΕΛΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ (δολάρια)

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	75000
ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΥ	24000
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	51000

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	75000
ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΥ	28900
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	46100

ΝΕΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΡΑΜΠ

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ		Φορολογικός συντελεστής	Κατανομή εισοδήματος	Φόρος που αντιστοιχεί
0	19050	10%	19050	1905
19050	77400	12%	31950	3834
77400	165000	22%	0	0
165000	315000	24%	0	0
315000	400000	32%	0	0
400000	600000	35%	0	0
600000	1000000000	37%	0	0
ΣΥΝΟΛΟ			51000	5739

ΠΑΛΙΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ		Φορολογικός συντελεστής	Κατανομή ή εισοδήματος	Φόρος που αντιστοιχεί
0	18650	10%	18650	1865
18650	75900	15%	27450	4118
75900	153100	25%	0	0
153100	233350	28%	0	0
233350	416700	33%	0	0
416700	470700	35%	0	0
470700	1000000000	39.6%	0	0
ΣΥΝΟΛΟ			46100	5983

ΦΟΡΟΑΠΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΩ ΤΕΚΝΩΝ (15% του φόρου ή 2000 δολάρια για κάθε παιδί max)	1721.7
ΦΟΡΟΣ	4017

ΦΟΡΟΑΠΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΩ ΤΕΚΝΩΝ (15% του φόρου ή 1000 δολάρια για κάθε παιδί max)	1794.75
ΦΟΡΟΣ	4188

ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΟΡΟΥ

-170

ΠΙΝΑΚΑΣ 2: ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΦΟΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΣΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΣΤΙΣ ΗΠΑ (δολάρια)

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	61000
ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΥ	24000
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	37000

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	61000
ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΥ	28900
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	32100

ΝΕΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΡΑΜΠ

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ		Φορολογικός συντελεστής	Κατανομή εισοδήματος	Φόρος που αντιστοιχεί
0	19050	10%	19050	1905
19050	77400	12%	17950	2154
77400	165000	22%	0	0
165000	315000	24%	0	0
315000	400000	32%	0	0
400000	600000	35%	0	0
600000	1000000000	37%	0	0
ΣΥΝΟΛΟ			37000	4059

ΠΑΛΙΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ		Φορολογικός συντελεστής	Κατανομή ή εισοδήματος	Φόρος που αντιστοιχεί
0	18650	10%	18650	1865
18650	75900	15%	13450	2018
75900	153100	25%	0	0
153100	233350	28%	0	0
233350	416700	33%	0	0
416700	470700	35%	0	0
470700	1000000000	39.6%	0	0
ΣΥΝΟΛΟ			32100	3883

ΦΟΡΟΑΠΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΩ ΤΕΚΝΩΝ (15% του φόρου ή 1400 δολάρια για κάθε παιδί max)	1217.7
ΦΟΡΟΣ	2841

ΦΟΡΟΑΠΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΩ ΤΕΚΝΩΝ (15% του φόρου ή 1000 δολάρια για κάθε παιδί max)	1164.75
ΦΟΡΟΣ	2718

ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΟΡΟΥ

124

Το Bremain πέθανε, το Brino όμως;

Την έναρξη των διαπραγματεύσεων για τις μεταβατικές ρυθμίσεις του Brexit αποφάσισε το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ, γεγονός που χαιρέτισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Σύμφωνα με δελτίο Τύπου που εξέδωσε την περασμένη Τρίτη η Κομισιόν, οι μεταβατικές ρυθμίσεις θα περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων: 1. Υποχρεωτική συμμετοχή της Βρετανίας στην τελωνειακή ένωση και στην ενιαία αγορά για όλο το μεταβατικό διάστημα που θα διαρκέσει μέχρι το τέλος του 2020. 2. Όλο αυτό το διάστημα η Βρετανία θα τηρεί κανονικά όλες τις υποχρεώσεις της προς την ΕΕ σα να ήταν μέλος της και θα ισχύουν όλα τα κανονιστικά, δημοσιονομικά, εποπτικά και δικαστικά μέσα της ΕΕ, στα οποία η Βρετανία θα υπακούει χωρίς να μπορεί να αποφασίζει (αφού θα είναι εκτός ΕΕ). 3. Από τις 30.3.2019 η Βρετανία δε θα εκπροσωπείται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ.

Ορισμένοι κατακρίνουν την Μεί ότι μπορεί να μετατρέψει το Brexit σε Brino (Brexit In Name Only –έξοδος μόνο κατ’ όνομα), την ίδια στιγμή που όλα τα σενάρια μετά το Brexit, που εξετάζει μία έκθεση βρετανών αξιωματούχων προς την κυβέρνηση, η οποία διέρρευσε αυτή τη βδομάδα (<https://www.theguardian.com/politics/2018/jan/30/brexit-would-damage-uk-growth-says-leaked-cabinet-report>), εμφανίζονται απαισιόδοξοι ως προς το μέλλον της Βρετανίας εκτός ΕΕ. Σύμφωνα με την έκθεση, στην

καλύτερη περίπτωση το βρετανικό ΑΕΠ θα μειωθεί κατά 2% την ερχόμενη δεκαπενταετία και στη χειρότερη (στην περίπτωση ενός «σκληρού» Brexit, χωρίς συμφωνία δηλαδή) θα πέσει κατά 8%. Η βρετανική κυβέρνηση εμφανίστηκε αντίθετη με τα συμπεράσματα της έκθεσης. Ποιος όμως μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο να ήταν αυτή πίσω από την διαρροή, προκειμένου να μην κατηγορηθεί για «προδοσία» όταν θα αναγκαστεί να κάνει υποχωρήσεις το επόμενο διάστημα; Το γεγονός ότι η κυβέρνηση θα δημοσιοποιήσει τα αποτελέσματα της έκθεσης με το αιτιολογικό ότι είναι υπέρ της «διαφάνειας», συνηγορεί περισσότερο σε αυτό που οι υπέρμαχοι του Brexit στο συντηρητικό κόμμα κατηγορούσαν συναδέλφους τους: ότι αυτοί ευθύνονται για τη διαρροή της έκθεσης.

Από τη μεριά τους οι καπιταλιστές, με ανακοίνωση τους στην ιστοσελίδα του συνδέσμου τους (<http://www.cbi.org.uk/news/transition-agreement-must-be-signed-and-sealed-by-end-of-march/>), επισημαίνουν ότι οι διαφορές θα πρέπει να έχουν διευθετηθεί μέχρι τα τέλη Μάρτη, προκειμένου να εξασφαλιστεί η σταθερότητα και να προετοιμαστούν κατάλληλα οι συνομιλίες για το μελλοντικό καθεστώς. Στενεύει ο κλοιός λοιπόν και η ΕΕ δεν αστειεύεται. Σιγά μην άφηναν τη Βρετανία να παίξει το παιχνίδι όπως αυτή θέλει! Η δύναμη του κεφαλαίου είναι αυτή που καθορίζει το παιχνίδι και όχι τα ωραία λογάκια περί δημοκρατίας, σεβασμού της λαϊκής θέλησης και τα συναφή. Και η δύναμη του κεφαλαίου γέρνει προς την ΕΕ και όχι προς τη Βρετανία.

Κωλοτούμπα α λα γαλλικά

Η Μαρίν Λεπέν δήλωσε πρόσφατα στη Le Monde ότι ετοιμάζεται να επανιδρύσει το «Εθνικό Μέτωπο». Θα προτείνει στα μέλη του κόμματος την αλλαγή του ονόματός του, ενώ θα αφαιρέσει από τον ιδρυτή του και πατέρα της Ζαν-Μαρί Λεπέν ακόμα και τον τίτλο του επίτιμου προέδρου. Πρόκειται για λογική συνέχεια όσων είχαν ήδη παρατηρηθεί πριν από τις τελευταίες προεδρικές εκλογές. Η Λεπέν μετακινούσε το κόμμα της από τις παλιές φασιστικές θέσεις του και προσπαθούσε να του δώσει ένα χαρακτηρισμό συνταγματικού, δεξιού «ευρωσκεπτικιστικού» κόμματος. Δεν της βγήκε σε κακό. Τώρα, με τη γαλλική Δεξιά να βιώνει το σύνδρομο μιας βαριάς ήττας και χωρίς ηγέτη ικανό να της δώσει κάποιον «αέρα» και με τον «ούτε δεξιά ούτε αριστερά» Μακρόν να έχει διαμορφώσει μια «κεντρώα» πλειοψηφία, παίρνοντας ψηφοφόρους και από τη διαλυμένη Σοσιαλδημοκρατία και από τη ζαλισμένη Δεξιά, η Λεπέν βλέπει ότι υπάρχει ζωτικός πολιτικός χώρος όχι δεξιά της Δεξιάς, αλλά εκεί που άλλοτε υπήρχε η παντοκρατορία της Δεξιάς. Οι αστοί πολιτικοί είναι πάνω απ’ όλα πραγματιστές. Και η Λεπέν φροντίζει από τώρα να φτιάξει για τον εαυτό της το προφίλ της «μοναδικής εναλλακτικής λύσης στον Μακρόν», που θα φθαρεί από τη διαχείριση της εξουσίας. Αν καταφέρει να αποτινάξει και το στίγμα της «φασιστικής Ακροδεξιάς», που συσπειρώνει τους πάντες ενάντια της στο δεύτερο γύρο, όποιος κι αν είναι ο αντίπαλος (ο Μακρόν την κατατρόπωσε με 66% έναντι 34%), τότε έχει ελπίδες.

Ελάχιστο ωρομίσθιο

Απιαστο όνειρο για έναν στους δέκα Γερμανούς

Πρόσφατη έκθεση του Ινστιτούτου Οικονομικών και Κοινωνικών Ερευνών (WSI), που σχετίζεται με το μεγαλύτερο γερμανικό συνδικάτο (DGB) (αντιπροσωπεύει έξι εκατομμύρια μέλη), αποκάλυψε ότι τρία χρόνια μετά από τη θέσπισή του, το βασικό ωρομίσθιο παραμένει άπιαστο όνειρο για 2.7 εκατομμύρια γερμανούς εργάτες (9.8% του εργατικού δυναμικού της χώρας)! Η έκθεση επισημαίνει επίσης ότι το ελάχιστο ωρομίσθιο βρίσκεται κάτω από το ελάχιστο εισόδημα διαβίωσης.

Σερβιτόροι, οδηγοί φορτηγών, εμποροϋπάλληλοι και οικοδόμοι ανήκουν στις κατηγορίες εργαζόμενων με τη μεγαλύτερη εκμετάλλευση, είτε δουλεύοντας περισσότερες απλήρωτες ώρες (που δεν δηλώνονται), είτε χωρίς να τους πληρώνουν τα διαλείμματα, είτε με διάφορα κόλπα που σκαρφίζονται οι καπιταλιστές (π.χ. εθελοντισμός!) για να τους κάνουν να εργαστούν τζάμπα. Ετσι, δεν καταφέρνουν να βγάλουν ούτε τα 8.84 ευρώ,

που είναι ωρομίσθιο πείνας, αν αναλογιστεί κανείς το κόστος ζωής και ενοικίου (ιδιαίτερα του δεύτερου) στη Γερμανία. Τα ποσοστά των εργατών που πληρώνονται κάτω του ελάχιστου ωρομίσθιου στα παραπάνω επαγγέλματα είναι ιδιαίτερα υψηλά: 38% στα ξενοδοχεία και τα κέτερινγκ, 20% στο εμπόριο, 17% στην παραγωγή φαγητού.

Το ρεκόρ αυθαιρεσίας παρατηρείται φυσικά στις θέσεις που ονομάστηκαν mini-jobs, στις οποίες εργάζονται 7.4 εκατομμύρια εργαζόμενοι. Ο ένας στους πέντε απ' αυτούς βγάζει μόλις 5.5 ευρώ την ώρα! Αν και ο αριθμός των mini-jobbers που εμφανίζονται να πληρώνονται κάτω από το ελάχιστο ωρομίσθιο μειώνεται (από 60% που ήταν το 2014 έπεσε στο 44% το καλοκαίρι του 2015), αυτό δε σημαίνει ότι γίνονται πλουσιότεροι, αφού μπορεί να χάσουν επιδόματα λόγω αύξησης του εισοδήματός τους.

Φυσικά, το υπουργείο Εργασίας αμφισβητεί τα νούμερα της έκθεσης, βασιζόμενο

στα στοιχεία που δίνουν οι ίδιες οι εταιρίες! Από αυτά τα «στοιχεία» προκύπτει ότι μόλις 750.000 έως 1.100.000 εργαζόμενοι παίρνουν κάτω από το βασικό ωρομίσθιο (οι μισοί από αυτούς που υπολογίζει η έκθεση του WSI). Ομως, οι ελεγκτές του υπουργείου διαπίστωσαν μόλις 2.521 παραβάσεις το 2017, γι' αυτό και το υπουργείο πανηγυρίζει για τη «μεγάλη επιτυχία» του μέτρου! Τα σχόλια δικά σας...

Α, να μην το ξεχάσουμε. Οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στη Δεξιά (CDU/CSU) και στη Σοσιαλδημοκρατία για το σχηματισμό νέας κυβέρνησης «μεγάλου συνασπισμού» βαίνουν ομαλώς και με αξιοσημείωτη ταχύτητα. Οι σοσιαλδημοκράτες του Σουλτς υπόσχονταν προεκλογικά ότι στην πρώτη θέση της πολιτικής τους ατζέντας βρίσκονται τα κοινωνικά ζητήματα, ο κατώτατος μισθός και άλλα τέτοια ηχηρά. Στις διαπραγματεύσεις για τον νέο «μεγάλο συνασπισμό», «δυστυχώς αναγκάστηκαν» να τα ξεχάσουν όλ' αυτά...

Αίγυπτος

Εκλογές-παρωδία από τη χούντα

Στις 25 Γενάρη συμπληρώθηκαν πενήντα χρόνια από το ξέσπασμα της λαϊκής εξέγερσης στην Αίγυπτο, που γκρέμισε τον Μουμπάρακ. Τίποτα στη χώρα δε θυμίζει αυτό το γεγονός που χαρακτηρίστηκε από τον απaráμιλλο ηρωισμό και τη μαχητικότητα του αιγυπτιακού λαού, αλλά και από την πλήρη έλλειψη οργανωμένου φορέα της εργατικής τάξης, που θα μπόλιαζε με επαναστατική συνείδηση τη θυελλώδη άνοδο του αυθόρμητου κινήματος των μαζών, δημιουργώντας μια πολιτική παρακαταθήκη για το μέλλον. Η εξέγερση ξέσπασε σε μια περίοδο που η αιγυπτιακή οικονομία είχε μπει σε βαθιά κρίση (δεν έχει ακόμα ανακάμψει), ενώ η καταστολή των λαϊκών αντιδράσεων, που έπαιρναν κυρίως τη μορφή εργατικών κινητοποιήσεων και απεργιών, καθώς και η περιστολή των ελάχιστων πολιτικών δικαιωμάτων είχε αυξηθεί σημαντικά.

Στις εκλογές που έγιναν το 2012, το αδιάβλητο και η εγκυρότητα των οποίων δεν αμφισβητήθηκαν από τη Δύση, η Μουσουλμανική Αδελφότητα, εκφραστής του πολιτικού Ισλάμ στην Αίγυπτο και πολιτικός εκπρόσωπος τμήματος της αιγυπτιακής αστικής τάξης, με βαθιούς δεσμούς με τις πολυπληθείς πληθειακές μάζες της χώρας, κέρδισε με μεγάλη πλειοψηφία. Με τη νίκη της ΜΑ, η χώρα έδειχνε να μπαίνει σε τροχιά πολιτικής ομαλότητας, με όχημα τον αστικό κοινοβουλευτισμό κατά τα δυτικά πρότυπα. Γρήγορα όμως, τη θέση του αστικού κοινοβουλευτισμού πήρε η στρατιωτική δικτατορία του Σίσι, γκρεμίζοντας με τα τανκς την κυβέρνηση της ΜΑ με επικεφαλής τον Μοχάμεντ Μόρσι, καβαλώντας το κύμα δυσανεξίας

που είχε ξεσπάσει στη χώρα, κυρίως από ένα τμήμα των μικροαστικών στρωμάτων, του στρατού και των κοσμικών αστικών πόλων εξουσίας. Δεν ήταν λίγες οι πολιτικές ομάδες του ευρύτερου χώρου της αιγυπτιακής Αριστεράς, όπως το νεολαϊστικό Κίνημα της όης Απρίλη, που εμμέσως πλην σαφώς στήριξαν το πραξικόπημα, έχοντας την αυταπάτη ότι ο στρατός είναι σύμμαχός τους και θεματοφύλακας της δημοκρατικής τάξης, για να πεταχτούν τα κυριότερα στελέχη τους στη φυλακή αμέσως μετά το πραξικόπημα.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι είναι δεκάδες χιλιάδες. Κάποιες αιγυπτιακές οργανώσεις υπερασπίσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υποστηρίζουν ότι οι πολιτικοί κρατούμενοι ξεπερνούν τις 63.000. Παράλληλα, το καθεστώς έχει επιβάλει την απαγόρευση των δημόσιων συναθροίσεων άνω των δέκα ατόμων! Η πρόσβαση σε 63 ειδησεογραφικούς ιστότοπους έχει μπλοκαριστεί, ενώ δεκάδες δημοσιογράφοι, ακόμα και μεγάλων δικτύων όπως το Al Jazeera, έχουν φυλακιστεί επ' αόριστον, εν αναμονή της δίκης τους για κριτική ενάντια στη χούντα. Τον Ιούλη του 2017, η κυβέρνηση ψήφισε νόμο που ασκεί ασφυκτικό έλεγχο σε ΜΚΟ, σωματεία και οργανώσεις, με στόχο να φιμώσει όποια φωνή ασκεί κριτική στην τερατώδη καταστολή, με πρόσχημα την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας! Οι παραβιάσεις του νόμου επισείουν πρόστιμα ύψους 55.000 δολαρίων και πενταετή φυλάκιση. Στις εκλογές-παρωδία τον Μάρτη του 2014, με τεράστια αποχή, ο Σίσι κατέβηκε σαν υποψήφιος παίρνοντας το 97% των ψήφων!

Τον ερχόμενο Μάρτη, ο Σίσι επι-

δώκει την εκλογή του για δεύτερη φορά, διοργανώνοντας εκλογές στις οποίες θα είναι ο μοναδικός υποψήφιος, αφού όλοι οι σοβαροί αντίπαλοί του, ανάμεσά τους και πρώην συνεργάτες του, είτε αποσύρθηκαν, καταγγέλλοντας ότι έπεσαν θύματα μαφιόζικων πρακτικών από τις δυνάμεις ασφαλείας της χούντας, είτε φυλακίστηκαν. Τέτοια είναι η περίπτωση του στρατηγού Σαμί Ανάν, πρώην αρχηγού των ενόπλων δυνάμεων της χώρας, που αποπειράθηκε να θέσει υποψηφιότητα για την προεδρία και μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα βρέθηκε στη φυλακή όπου περιμένει τη δίκη του από έκτακτο στρατοδικείο. Ένας από τους συνεργάτες του Ανάν, πρώην επικεφαλής του κρατικού φορέα ενάντια στη διαφθορά και υποψήφιος για την προεδρία, δέχτηκε επίθεση από αγνώστους στο Κάιρο και τραυματίστηκε σοβαρά, με αποτέλεσμα την απόσυρση της υποψηφιότητάς του. Ο δικηγόρος Χάλεντ Αλί, μοναδικός υποψήφιος από την αντιπολίτευση και ο μόνος χωρίς δεσμούς με την κυβέρνηση ή με τον στρατό, απέσυρε κι αυτός την υποψηφιότητά του, καταγγέλλοντας ότι δέχτηκε απειλές από κρατικές πηγές ότι σε περίπτωση που δεν αποσυρθεί, το καθεστώς θα επαναφέρει την ποινή φυλάκισης που εκκρεμεί σε βάρος του, την οποία έχει παγώσει προσωρινά. Ο μοναδικός αντίπαλος του Σίσι στην κούρσα της προεδρίας είναι ο αχυράνθρωπος του Μούσα Μοστάφα Μούσα. Ο Μούσα εμφανίστηκε «από το πουθενά» και δήλωσε συμμετοχή στις επικείμενες εκλογές λίγα λεπτά πριν την εκπονή της προθεσμίας στις 29 Γενάρη.

Δυτικοί αναλυτές σχολιάζουν

καυστικά ότι η λέξη εκλογές είναι πολύ γενναϊόδωρη γι' αυτή την παρωδία, που θα έχει ουσιαστικά σαν μοναδικό υποψήφιο τον Σίσι, ενώ το καθεστώς δείχνει να αδιαφορεί για το αν η διεθνής «κοινή γνώμη» δέχεται την εγκυρότητα των εκλογών του Μάρτη. Η αποχή αναμένεται να είναι μεγάλη, ενώ πολλοί αναλυτές υποστηρίζουν ότι ο κόσμος δε δείχνει κανένα ενδιαφέρον για τις εκλογές, αφού έτσι κι αλλιώς το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο. Παράλληλα, η αντιπολίτευση έχει καλέσει σε αποχή από τις εκλογές-παρωδία του Σίσι.

Η κατάσταση στην Αίγυπτο θυμίζει σε ένα βαθμό την περίοδο λίγο πριν την εξέγερση του 2011. Η κατάργηση των επιδοτήσεων αγοράς σε είδη πρώτης ανάγκης όπως το ψωμί, το ηλιέλαιο, το υγραέριο μαγειρέματος και τα καύσιμα, έχουν ανεβάσει κατακόρυφα το κόστος αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης, ενώ η πρόσφατη υποτίμηση της αιγυπτιακής λίρας, σε συνδυασμό με το αρνητικό εμπορικό ισοζύγιο, έδωσε τη χαριστική βολή στο έτσι κι αλλιώς πενιχρό εισόδημα των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Ταυτόχρονα, οι εργατικές κινητοποιήσεις και οι απεργίες, κυρίως στον κλάδο της κλωστοϋφαντουργίας, είναι συνεχείς, αγκαλιάζοντας πολλές φορές δεκάδες εργοστάσια με δεκάδες χιλιάδες εργάτες. Η Αίγυπτος είναι καζάνι που βράζει και δεν αποκλείεται, όταν η ηττοπάθεια από τη διάψευση των ελπίδων που γέννησε η εξέγερση του 2011 κλείσει τον κύκλο της, να δούμε νέες κοινωνικές εκρήξεις στην περιοχή, που θα τραντάξουν ακόμα πιο ισχυρά των αιγυπτιακό καπιταλισμό.

Επιστήμη στην υπηρεσία του κεφαλαίου

Μπορεί το σκάνδαλο με τα πειράματα καυσαερίων σε ανθρώπους από το Ευρωπαϊκό Ερευνητικό Ινστιτούτο για το Περιβάλλον και την Υγεία στον Τομέα των Μεταφορών (EUGT), για λογαριασμό των γερμανικών αυτοκινητοβιομηχανιών VW, Daimler και BMW αλλά και της BOSCH (που ήταν αυτές που δημιούργησαν αυτό το ινστιτούτο) να έχει συγκλονίσει τη Γερμανία και να έχει προκαλέσει διεθνή θόρυβο, όμως υπάρχουν κάποιοι που συνεχίζουν το παραμύθι. Όπως ο καθηγητής Τόμας Κράους του νοσοκομείου του Ααχεν, ο οποίος ήταν και διευθυντής του EUGT και διεξήγαγε αυτά τα πειράματα το 2013. Ο Κράους επιβεβαίωσε την έκθεση του Ινστιτούτου, που δημοσίευσαν δύο γερμανικές εφημερίδες (Stuttgarter Zeitung και Süddeutsche Zeitung), υποστηρίζοντας ότι οι 25 υγιείς άνθρωποι που εκτέθηκαν επί τρεις ώρες σε εισπνοή διοξειδίου του αζώτου σε συγκεντρώσεις πάνω από το επιτρεπόμενο όριο δεν εμφάνισαν καμία επίπτωση. Οπότε ποιο το πρόβλημα; Το πείραμα, άλλωστε, εγκρίθηκε από την επιτροπή Βιοηθικής του πανεπιστημιακού νοσοκομείου, που σύμφωνα με τον Κράους είναι μία «ανεξάρτητη οντότητα»!

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποιες ήταν οι επιπτώσεις των πειραμάτων στους ανθρώπους αυτούς. Πολύ αμφιβάλλουμε ότι ήταν έτσι όπως τα λέει ο Κράους. Ομως αυτό που θα θέλαμε να σημειώσουμε είναι ότι ανεξάρτητα από τις επιπτώσεις, το θέμα είναι ότι πάντα οι καπιταλιστές βρίσκουν έναν «Κράους» για να δώσει επιστημονικοφανείς δικαιολογίες για τις βρωμιές τους. Όταν πρόκειται για εταιρίες που καταστρέφουν είτε το περιβάλλον είτε τον ίδιο τον άνθρωπο, οι καλοπληρωμένοι και ξεπουλημένοι σ' αυτές επιστήμονες βρίσκονται εκεί για να τις βοηθήσουν. Αν οι αυτοκινητοβιομηχανίες χρειάζονταν ανθρώπινο κρέας για να «αποδείξουν» ότι οι εκπομπές των πετρελαιοκίνητων αυτοκινήτων είναι «καθαρές» και όχι καρκινογόνες (όπως έλεγε έκθεση της Διεθνούς Οργάνωσης Υγείας, που το EUGT προσπάθησε να παρεμποδίσει τη δημοσίευσή της), θα βρεθούν και οι επιστημονικοφανείς τρόποι να «αποδειχτεί» αυτό. Όπως ακριβώς είχε βρεθεί το κατάλληλο ειδικό λογισμικό που παραιοιεί τα δεδομένα για τις εκπομπές οξειδίων του αζώτου (NOx) και εμφανίζει τα ντιζελοκίνητα αυτοκίνητα «καθαρά» στους τεχνικούς ελέγχους. Ομως οι Αμερικάνοι τους τσάκωσαν (για λόγους ανταγωνισμού, φυσικά), ανακαλύπτοντας ότι οι εκπομπές ξεπερνούν κατά 40 φορές το επιτρεπόμενο όριο, προκαλώντας το σκάνδαλο που ονομάστηκε dieselgate.

Τώρα, ο Κράους δεν πείθει κανέναν πέραν του εαυτού του. Και οι αυτοκινητοβιομηχανίες έπενυσαν να παραδεχτούν το... λάθος τους, όπως είχαν κάνει το 2015 με τα αντίστοιχα πειράματα σε πιθήκους. Η VW, μάλιστα, έθεσε σε διαθεσιμότητα τον εκπρόσωπο δημόσιων σχέσεων, Τόμας Στεγκ, ο οποίος ανέλαβε την ευθύνη. Ο Στεγκ διετέλεσε αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος τόσο της Μέρκελ όσο και του προκατόχου της, σοσιαλδημοκράτη Σρέντερ, πριν πιάσει δουλειά στην VW. Από τη μεριά τους, ένας-ένας άρχισαν να βγάζουν καταγγελίες οι γερμανοί πολιτικοί και τα πολιτικά κόμματα. Μέχρι το επόμενο σκάνδαλο, που όταν ξεσπάσει είμαστε σίγουροι ότι όλοι θα δηλώσουν ξανά «σοκαρισμένοι».

Ομορφος κόσμος ηθικός, αγγελικά πλασμένος, που λέει ο ποιητής! Ο καπιταλισμός, με την αποθώωση της λογικής του ανώτατου κέρδους, γεννά τέτοια σκάνδαλα με τη συχνότητα που φυτρώνουν τα μανιτάρια μετά τη βροχή. Αφού βασίζεται στο σκάνδαλο της κλοπής της απλήρωτης εργασίας των παραγωγών του πλούτου, τα επόμενα σκάνδαλα είναι αναπόφευκτο να συμβούν. Ιδιαίτερα όταν τα λεφτά που παίζονται είναι πολλά.

στο ψαχνό

Πατριώτες!

Οι μεν διαβεβαιώνουν ότι κάνουν διαπραγματεύσεις με γνώμονα το «εθνικό συμφέρον», αναζητώντας μια συμβιβαστική λύση που θα είναι «ό,τι καλύτερο».

Οι δε οργανώνουν συλλαλητήρια απαιτώντας «να μην παραδοθεί επουδενί το όνομα της Μακεδονίας μας».

Ποιοι είναι οι μεν και ποιοι οι δε; Είναι αυτοί που παρέδωσαν το λαό και τη χώρα στα νύχια των αρπακτικών του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Αυτοί που επέβαλαν ένα εργασιακό και κοινωνικό καθεστώς κινεζοποίησης, ικανοποιώντας τις πιο ιταμές απαιτήσεις της φαταούλικης κεφαλαιοκρατίας.

Είναι αυτοί που προσκυνούν τους Αμερικανούς και το ΝΑΤΟ, ακολουθώντας τους σε κάθε ιμπεριαλιστικό τυχοδιωκτισμό. Αυτοί που σφιχταγκαλιάζονται με τους ναζί-σιωνιστές μακελάρηδες του Ισραήλ, προδίδοντας την πολύχρονη φιλία του ελληνικού με τον αδελφό παλαιστινιακό λαό.

Είναι το πολιτικό προσωπικό της ελληνικής αστικής τάξης. Εκείνης της τάξης που μοναδική πατρίδα έχει το χρηματοκιβώτιό της.

Από καταβολής ελληνικού κράτους επέλεξε ρόλο υποτελή των «μεγάλων δυνάμεων» της εποχής, καταδικάζοντας τη χώρα στην υπανάπτυξη και τον μαρασμό. Προσδέθηκε στο χρηματιστικό κεφάλαιο και τα μονοπώλια, παίζοντας ρόλο μεταπράττη, πουλώντας τον ελληνικό λαό και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας μας έναντι «ενοικίου», με το οποίο εξασφάλιζε την πολυτελή διαβίωσή της και την παρασιτική αναπαραγωγή της.

Κι όταν η χώρα βρέθηκε κάτω από τη ναζιφασιστική μπότα, πάλι δεν είχε ενδοιασμούς. Οι περισσότεροι έμειναν στην Ελλάδα και προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στους κατακτητές, ενώ άλλοι κατέφυγαν στο Λονδίνο και το Κάιρο, παρασιτώντας δίπλα στους άγγλους επικυρίαρχους, για να επιστρέψουν επιβαίνοντας στα τανκ και στα κανόνια του Σκόμπι και να εξαπολύσουν ένα όργιο λευκής τρομοκρατίας ενάντια σ' εκείνους που ύψωσαν περήφανα τη σημαία της αντίστασης και έκαναν τα κορμιά τους παρανάλωμα στο θυσιαστήριο της λευτεριάς.

Οι «πατριώτες» σ' αυτή τη χώρα υπήρξαν πάντοτε προδότες. Αντίθετα, εκείνοι που υπερασπίστηκαν τον τόπο, με την καρδιά τους και με το αίμα τους (για να θυμηθούμε τη φράση του Νίκου Μπελογιάννη) ανήκαν σ' εκείνη την κατηγορία ανθρώπων που δεν ξεχώριζαν τους λαούς ανάλογα με την εθνική καταγωγή, τη γλώσσα, τη θρησκεία, αλλά εφαρμόζαν το ταξικό κριτήριο: με τους εργάτες και την εργαζόμενη φτωχολογιά ή με το κεφάλαιο;

Ετσι γράφηκαν οι δυο αντιστασιακές εποποιίες της σύγχρονης ελληνικής Ιστορίας, αυτή του 1940-45 κι αυτή του 1946-49. Κάτω από τα λάβαρα της εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης συντάχθηκαν Έλληνες, Σλαβομακεδόνες, Τούρκοι και Πομάκοι μουσουλμάνοι. Αναζητήστε την ιστορία της σλαβομακεδονίσσας Μίρκα Γκίνοβα (Ειρήνη Γκίνη), της πρώτης γυναίκας που καταδικάστηκε σε θάνατο από μοναρχοφασιστικό στρατοδικείο και εκτελέστηκε. Αναζητήστε την ιστορία του καπετάν-Κεμάλ, του τούρκου κομμουνιστή Μιχρί Μπελί, που κατατάχτηκε στον ΔΣΕ για να οργανώσει τους μειονοτικούς της Θράκης.

Αυτό το ταξικό-διεθνιστικό κριτήριο πρέπει να κάνουμε σημαία μας και πάλι, τώρα που το εθνικιστικό φίδι δηλητηριάζει και πάλι τον ελληνικό λαό. Με όπλο μας την αλήθεια και με συστηματική δουλειά ζύμωσης και διαφώτισης.

KONTRES

Ενας κι ένας

Το Συγκρότημα Χατζηνικολάου ανέλαβε να ξεμπροστιάσει τον περιβόητο Μιχάκη. Τον ξεφλούδισε σαν πασχαλινό αυγό ο Στραβελάκης και ανέλαβε ο ίδιος ο Χατζηνικολάου να ρίξει το αλατοπίπερο με τον (ομολογουμένως εύστοχο) χαρακτηρισμό «αρσενική Ελένη Λουκά». Ετσι, η διοργάνωση του εθνοφασιστικού συλλαλητηρίου της Αθήνας πέρασε στα χέρια μιας εκλεκτής συντονιστικής επιτροπής, η οποία αποτελείται από διάφορα σωματεία με εξωτικά ονόματα (Παμμακεδονικές Ενώσεις Υψηλίου, Αθηναϊκοί Σύλλογοι Μακεδόνων, Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων, Ομοσπονδία Συλλόγων Μείζονος Νέας Υόρκης, Ελληνοαμερικανικό Συμβούλιο), στα οποία προστέθηκε η (επίσης εξωτική) Ένωση Χριστιανικών Οργανώσεων Αθηνών και οι (καθόλου άγνωστες) Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού, Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Ναυτικού, Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Αεροπορίας και Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Αστυνομίας.

Δεν χρειάζονται περαιτέρω συστάσεις. Οι διοργανωτές είναι διαλεχτοί ένας προς έναν. Η σύνθεση της παρέας αποτελεί και το μέτρο για να κρίνει κανείς το ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο του συλλαλητηρίου.

Μύλος

Κι ενώ όλα έδειχναν ότι οι άλλοι ξεφορτώθηκαν τον Μιχάκη, αυτός έκανε αίτηση στο Δήμο Αθηναίων να του δώσει την πλατεία Συντάγματος για συγκέντρωση, εμφανιζόμενος ως εκπρόσωπος των σωματείων «Ελληνορθόδοξο Κίνημα Σωτηρίας», «Πολιτιστικό Οδοπορικό», «Παμμακεδονική Ένωση Αυστραλίας», «Επιστημονική Επιτροπή Εθνικών Ζητημάτων» και «Οι μωμόγεροι!» Τους κάλεσε η αρμόδια αντιδήμαρχος μπας και συμβιβαστούν για να πάνε όλοι μαζί, όμως αυτό κατέστη αδύνατον. Η πρώτη σκέψη του Δήμου

ήταν να κάνει... κλήρωση κι όποιος κερδίσει να πάρει την εξέδρα. Μετά σκέφτηκε να πετάξει το μπαλάκι στην ΕΛΑΣ. Στο τέλος, έπεσαν τα μεγάλα «μέσα» και η αίτηση του Μιχάκη απορρίφθηκε. Πέραν των άλλων, και ο σκυλοκαυγάς αποδεικνύει την... ποιότητα των... πατριωτών.

Σιγά την κατάντια

Πολλοί χαρακτηρίζουν κατάντια τη συμμετοχή του Μίκη Θεοδωράκη στο εθνοφασιστικό συλλαλητήριο, όπου θα αντικαταστήσει τον «είναι τρελός ο στρατηγός» Φραγκούλη Φράγκο, ως κεντρικός ομιλητής. Σιγά την κατάντια. Ο άνθρωπος δε δίστασε να γίνει υπουργός του Μητσοτάκη, θα διστάσει να πάει σ' αυτό το συλλαλητήριο, όταν οι ακροδεξιοί-εθνικιστές διοργανωτές τού προσφέρουν τον τίτλο του «εθνικού συμβόλου»; Αυτό δεν είναι που θέλει, που κυνηγά σε όλη του τη ζωή; Δεν ξέρουμε αν είναι σε θέση να αξιολογήσει τα πράγματα, το γεγονός όμως ότι και άλλοι «αντιμνημονιακοί» (Κωνσταντοπούλου, Αριστερό Ρεύμα της ΛΑΕ) χαιρετίζουν τις εθνικιστικές φιέστες σαν... αντιιμπεριαλιστικά συλλαλητήρια, του δίνει ένα επιπλέον άλλοθι.

Πατιρντί

Πώς μαθεύτηκε από τον ελληνικό Τύπο ότι ο Ζάεφ είπε στον Τσίπρα πως ένας τέως Έλληνας πρωθυπουργός είχε αποδεχτεί στο παρελθόν την ονομασία Δημοκρατία της Μακεδονίας (Σκόπια); Το διέρρευσαν οι Τσιπραίοι, προφανώς. Ετσι έχουν μάθει να κάνουν πολιτική: με διαρροές για γεγονότα που κανείς δεν μπορεί να ξέρει αν είναι αληθινά ή ψεύτικα. Γιατί δεν πήρε την ευθύνη ο Τσίπρας να το δηλώσει αυτό δημόσια, παίρνοντας και τη σχετική ευθύνη, αλλά κατέφυγε στην ανεύθυνη διαρροή; Γιατί το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι μπας και κερδίσει τον τίτλο του «σκληρού διαπραγματευτή».

Ποιος ήταν ο πρώην πρωθυπου-

γός; Το μυαλό όλων πήγε στον Σημίτη. Βγήκε, όμως, ο Λεβέντης και δήλωσε ότι ο Τσίπρας του είπε πως ο πρώην πρωθυ-

Τακιμιάσματα

«Είναι ελάχιστοι άνθρωποι σ' αυτόν τον τόπο που τους αναγνωρίζεται ότι είναι ικανοί, αφοσιωμένοι, έντιμοι, πατριώτες. Είναι αυτοί που μας κάνουν να διαμορφώνουμε την εσωτερική αντίληψη για το τι είναι πατρίδα. Και πατρίδα είναι πάνω απ' όλα οι άνθρωποί της. Εχω περάσει βαθύτατες οδύνες βλέποντας ένστολο έντιμο Έλληνα να σκυλεύεται και να λοιδορείται αβρόχοις ποσί από ανθρώπους που λένε ότι σέβονται το στρατό στον καιρό της δημοκρατίας ως σάρκα εκ της σαρκός του ελληνικού λαού. Είναι υποκριτές και είναι φαρισαίοι. (...) Ανάμεσα στο δημαγωγό και τον δημοκράτη, ο Φράγκος Φραγκούλης φόρεσε τη στολή του εν ονόματί μας. Τον ευχαριστώ και τον παρακολουθώ».

Τον ύμνο στον «περιβόητο πλέον» «είναι τρελός ο στρατηγός» Φραγκούλη Φράγκο έκανε η βουλευτίνα του Περιστερίου Λιάνα Κανέλλη, το 2012, παρουσιάζοντας το βιβλίο του «Ποια Τουρκία; Ποιοι Τούρκοι;», ένα ψευδοεπιστημονικό εθνικιστικό παραλήρημα, το οποίο η Κανέλλη χαρακτήρισε «θησαυρό». Είπε κι άλλα. Χαρακτήρισε τον -επί εικοσαετία φίλο της, όπως είπε- Φράγκο «μούσα την ώρα που θα χρειαζόμαστε το φρόνημα» και δήλωσε γι' αυτόν ότι «μπορεί να είναι περήφανος γιατί είναι μούσα του ελληνικού λαού»!

Κατόπιν τούτων, μπορούμε ν' αναφωνήσουμε όπως η... μούσα μας από το εθνοφασιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης: «Ζήτω η Ελλάς! Ζήτω ο στρατός και οι ειδικές δυνάμεις».

ΥΓ. Μπορείτε να... απολαύσετε την ομιλία της βουλευτίνας του Περιστερού στο youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=U4FWIHKEw7M>.

πουργός ήταν ο Καραμανλής!

Τον ξήλωσαν

Δεν πρόλαβε να χαρεί ο στρατηγός (είπαμε: ένας είναι ο στρατηγός) και του ξήλωσαν τα γαλόνια. Βγήκαν κάτι τύποι των «μακεδονικών» σωματείων και δήλωσαν ότι τα «παρατράγουδα» με τους ομιλητές της Θεσσαλονίκης οφείλονταν στο ότι δεν είχαν αυτοί την οργάνωση του συλλαλητηρίου. Χωρίς να αναφερθούν στο όνομά του, φωτογράφισαν τον Φράγκο ως υπεύθυνο για τα ακροδεξιά «παρατράγουδα» και είπαν πως δε θα είναι ομιλητής και στην Αθήνα.

Πώς ερμηνεύουμε εμείς τον... αποσχηματισμό του υποψήφιου αρχηγού της «Λέγκας του Βορρά»; Οι πρώτες δηλώσεις του ότι δεν αποκλείει να γηγηθεί νέου κόμματος, αν παραστεί ανάγκη, διότι δεν είναι «ριψάσπις» (έτσι ακριβώς το είπε), ενόχλησαν πολλούς. Κινήθηκαν λοιπόν όλοι αυτοί, από Μητσοτάκη μέχρι Καμμένο, και έβγαλαν «κόκκινη κάρτα» στον Φράγκο. Ετσι, ο... στρατηγούκος μάλλον θα μείνει με τη χαρά. Σαν τους φιλάθλους της ΑΕΚ που χαίρονταν όταν νικούσαν στα ντέρμπι, ενώ ο Ολυμπιακός έπαιρνε τα πρωταθλήματα.

Οχι και στα δύο

Η κυβερνητική προπαγάνδα προσπαθεί να πείσει ότι η ΝΔ είναι κομμένη στα δύο ενόψει «Μακεδονικού» και συλλαλητηρίων. Ευσεβείς πόθοι των Τσιπραίων, που προσπαθούν να ντοπάρουν το κομματικό τους ακροατήριο. Η ΝΔ τους χωράει όλους μια χαρά. Κι εκείνους που δηλώνουν ότι δε θα πάνε στο συλλαλητήριο (Ντόρα, Δένδιας, Χατζηδάκης) και εκείνους που ξεσκονίζουν τις αποκριάτικες «μακεδονικές» στολές (Βορίδης, Κικιλίας, Άννα-Μισέλ κ.ά.). Δεν έχει κανένα λόγο η ΝΔ να κάνει το «Μακεδονικό» δικό της εσωτερικό πρόβλημα. Δεν είναι αυτή που χειρίζεται το ζήτημα, ούτε αυτή που θα πάει στη Βουλή τυχόν συμφωνία. Ανάλογα με το περιεχόμενο της συμφωνίας, μπορεί να βρει επιχειρήματα για να την καταψηφίσει ή και να την υπερψηφίσει, αν χρειαστεί, χωρίς να υποστεί εσωτερικούς κραδασμούς. Η προοπτική της επανόδου στην εξουσία τους κρατάει ενωμένους.

Αμα έχεις μπάρμπα

Τα ιδιωτικά κανάλια τον είχαν «ξεφορτωθεί» εδώ και χρόνια, γιατί δεν «πουλούσε» πια (όλο τα ίδια και τα ίδια). Ο Γ. Μητσικόστας, όμως, βρήκε φιλόξενη στέγη στην κρατική τηλεόραση, στην οποία θα εμφανίζεται σε καθημερινή βάση από την ερχόμενη Δευτέρα. «Η σάτιρα του αγαπημένου μίμου έρχεται πιο καυστική από ποτέ μέσα από τη συχνότητα της ΕΡΤ! Πρέπει να το δεις για να το πιστέψεις...», ανέφερε η ανακοίνωση της ΕΡΤ. Ανατριχιάσαμε.

Το γεγονός ότι ο Μητσικόστας είναι το «πουλέν» του Μελισσανίδη, μπας και καταφέρει στις επόμενες εκλογές να «πάρει» το Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, είναι -ασφαλώς- εντελώς συμπτωματικό. Ούτε ο Φλαμπουράρης έπαιξε κάποιο ρόλο για να πάρει ο παραπεταμένος διασκεδαστής ένα συμβόλαιο με την κρατική τηλεόραση...

Χρίσμα;

«Τον κύριο Μπουτάρη τον εκτιμούσα πάντα. Εχω όμως εντυπωσιαστεί βαθιά από τον τρόπο που διαχειρίζεται το δημαρχιακό αξίωμα. Νομίζω ότι έχει κάτι μαγικό. Ακούει τη βουή της ιστορίας της πόλης και τη μεταφράζει σε όραμα για το παρόν και το μέλλον. Μακάρι να έχει τη δύναμη για μια ακόμα θητεία». Η δήλωση δεν έγινε από κάποιο «παπαγαλάκι» του Μπουτάρη, αλλά από τον υφυπουργό Ανάπτυξης Στέργιο Πιτσιόρλα (συνέντευξη στη «Νέα Σελίδα», 28.1.2018). Όπως βλέπετε, δεν αφορά επιμέρους πτυχές της στάσης του Μπουτάρη (π.χ. την ψύχραιμη κοσμοπολίτικη στάση του στο «Μακεδονικό»), αλλά είναι «εφ' όλης της ύλης». Εκφράζει, άραγε, ο Πιτσιόρλας και το Μαξίμου, λειτουργώντας σαν «λαγός» του για την απόδοση του συριζαϊκού χρίσματος στον Μπουτάρη, που θέλει να διεκδικήσει και άλλη δημαρχιακή θητεία, ή εκφράζει μόνο τον Πιτσιόρλα και κάποιους άλλους συριζαίους, που θέλουν να δοθεί το χρίσμα στον Μπουτάρη; Εν καιρώ θα το μάθουμε.

Ρεσιτάλ

Ρεσιτάλ Λεβέντη, μετά τη συνάντηση με τον Τσίπρα στο Μαξίμου: «του είπα τούτο, μου απάντησε εκείνο, τον ρώτησα τούτο, μου απάντησε το άλλο». Και δώσ' του να τον βγάδουν στα ράδια και να αναπαράγονται οι δηλώσεις του από τις εφημερίδες και να γράφουν... αναλύσεις οι πολιτικοί σχολιαστές. Ο Λεβέντης είναι μια από τις τιμωρίες του αστικού κοινοβουλευτικού συστήματος. Ο μεταμεσονύχτιος τηλεοπτικός βόρβορος, με τις πίτσες, τις βρισιές και τις κατάρες, κλωκαλίθισε στο κέντρο της κοινοβουλευτικής σκηνής. Κανένας δεν μπορεί να ξέρει τι ακριβώς συζήτησε με τον Τσίπρα. Ομως ο Λεβέντης ξέρει να «πουλάει» αυτό που έχει. Φτιάχνει «αποκαλύψεις» (κάποιες είναι τόσο τερατώδεις που «φωνάζουν» από μακριά ότι είναι κατασκευασμένες) και αυτές είναι το εισιτήριό του για τη δημοσιότητα. Και το Μαξίμου μπαίνει σε συζήτηση μαζί του, διαψεύδοντάς τον, αντί να βγάλει μια λιτή ανακοίνωση που να λέει ότι ο πρωθυπουργός δε θα τον ξανακαλέσει για ενημέρωση. Γι' αυτό λέμε ότι είναι η τιμωρία τους.

ZOOM

Περίσσε)ιος εθνικισμός

«Μακεδονική γλώσσα δεν υπάρχει, είναι ένα σλαβοβουλγαρικό ιδίωμα». Το έλεγε «με γεμάτο το στόμα» η βουλευτίνα του Περισού Λιάνα Κανέλλη από την εκπομπή της στο Ράδιο Χατζηνικολάου (Παρασκευή, 25.1.2018). Επικαλέστηκε, μάλιστα, την... καθολική επιστημονική γνώμη, της οποίας προφανώς είναι γνώστρια. Μάλλον μπερδεύτηκε, όμως. Κάτι θυμόταν από τις παπάρες που έγραφε πριν από μερικά χρόνια ο... εθνικός γλωσσολόγος Μπαμπινιώτης, όμως δεν το θυμόταν καλά. Για «σερβοβουλγαρική» γλώσσα μιλούσε ο Μπαμπινιώτης, προκαλώντας γενική θυμηδιά στην επιστημονική κοινότητα των γλωσσολόγων. Είχε, βέβαια, την πρόνοια να μη δοκιμάσει να γράψει σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά, γιατί ήξερε τι απαντήσεις θα πάρει. Έγραφε μόνο για το ελληνικό κοινό, προσδίδοντας ψευδές επιστημονικό επίχρισμα στο εθνικιστικό αφιόνι με το οποίο η εγχώρια αστική τάξη δηλητηρίαζε τον ελληνικό λαό*.

Δε θα κάνουμε εδώ γλωσσολογία (δεν είναι, άλλωστε, το αντικείμενό μας). Δεν είναι η γλωσσολογία αυτή που μπορεί να δώσει απαντήσεις σε ζητήματα σχηματισμού και συγκρότησης των σύγχρονων εθνών, που είναι γεννήματα των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής και όχι προγενέστερων τρόπων παραγωγής. Από την άλλη, η αναφορά σε μακεδονική ή σλαβομακεδονική γλώσσα ή «ντόπια», όπως την έλεγαν από κάποια στιγμή και μετά οι Σλαβομακεδόνες της Ελλάδας, είναι προφανές ότι δεν αναφέρεται στη γλώσσα των αρχαίων Μακεδόνων, η οποία άλλωστε αποτελεί ένα «μυστήριο» για τους ανά τον κόσμο γλωσσολόγους, οι οποίοι έχουν χωριστεί σε «σχολές» που υποστηρίζουν διαφορετικές θεωρίες για την προέλευση αυτής της αρχαίας γλώσσας. Αναφέρεται σε σλαβική γλώσσα, η οποία δεν είναι «τεχνητό κατασκευάσμα» του Τίτο, όπως υποστηρίζει ο εθνικιστικός εσμός, αλλά τη μιλούσαν οι σλαβομακεδόνες πολύ πριν υπάρξει Τίτο και μεταπολεμική Γιουγκοσλαβία. Και την ονόμαζαν μακεδονικά. Δεν υπάρχει μία και μοναδική σλαβική γλώσσα, αλλά υπάρχει ολόκληρη ομάδα σλαβικών γλωσσών, μία από τις οποίες είναι και η μακεδονική.

Για «μακεδονική γλώσσα η οποία ομιλείται εις τα Σκόπια κι έχει και γραμματικήν και συντακτικό» έκανε λόγο ο Ευάγγελος Αβέρωφ, μιλώντας στη Βουλή ως υπουργός της ΕΡΕ, στις 17-18.9.1959 (Πηγή: Σωτήρης Βαλντέν, *Ελλάδα-Γιουγκοσλαβία. Γέννηση και εξέλιξη μιας κρίσης*, Θεμέλιο, 1991).

Και οι εφημερίδες του ελληνικού μοναρχοφασισμού δεν έκρυβαν την ύπαρξη αυτής της γλώσσας, τότε που Σλαβομακεδόνες πολεμούσαν μαζικά από τις τάξεις του ΔΣΕ. Ιδού δύο από τα πολλά παραδείγματα:

«Ο σταθμός των Σκοπίων εις την εκπομπήν του της 27ης Φεβρουαρίου (...) μετέδωσεν άρθρον εις την σλαυομακεδονικήν γλώσσαν ενός Χατζηβάλη» (Μακεδονία, 2.3.1949).

«Αι διαταγαί του γενικού αρχηγείου των συμμοριτών συντάσσονται εις δύο γλώσσας: την ελληνικήν και την σλαυομακεδονικήν» (Μακεδονία, 26.4.1949).

Το 1924, ο Βενιζέλος κάλεσε στην Ελλάδα τον διάσημο ελβετό νομικό Rudolphe Archibald Reiss, προκειμένου να μελετήσει την εθνική σύνθεση των νέων περιοχών που είχαν προσαρτηθεί στο ελληνικό κράτος. Ο Reiss δε μάσησε τα λόγια του:

«Αυτούς που εσείς αποκαλείτε βουλγαρόφωνους θα τους ονόμαζα καλύτερα απλώς μακεδόνες. Δίνετε σ' αυτούς τους ανθρώπους το όνομα των βουλγαρόφωνων εξ αιτίας της γλώσσας τους που μοιάζει με τα βουλγάρικα. Είναι όμως αυτά βουλγάρικα, είναι η ίδια γλώσσα που μιλούν στη Σόφια; Οχι. Τα μακεδονικά μοιάζουν τόσο στα σέρβικα όσο και στα βουλγάρικα. (...) Οι έρευνές μου στην ελληνική και τη σερβική Μακεδονία μου έδειξαν ότι τα πραγματικά μακεδονικά είναι προϊόν όλων των διαδοχικών κατακτήσεων που υπέστη αυτή η χώρα. (...) Επαναλαμβάνω ότι η μεγάλη μάζα των κατοίκων παρέμεινε απλώς Μακεδονική».

Ψάχνοντας στο Διαδίκτυο για περισσότερα πάνω σ' αυτό το ζήτημα, βρήκαμε μια εκτενή ανάλυση του Βασίλη Κ. Γούναρη, με τίτλο «Εθνικές διεκδικήσεις, συγκρούσεις και εξελίξεις στη Μακεδονία, 1870-1912», δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα του Ιδρύματος Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα στις 18.3.2013 (<http://www.imma.edu.gr/imma/history/09.html>). Σχετικά με την αποστολή του Reiss και τα συμπεράσματά του ο Γούναρης (που δεν μπορεί να κατηγορηθεί ως... φιλοσκοπιανός, κάθε άλλο) σημειώνει:

«Για να αντιστραφεί η εικόνα της κατοχής ενός εθνικά αλλοτρίου εδάφους, ο Βενιζέλος προσκάλεσε τον Ελβετό Καθηγητή του Δικαίου Rudolph Archibald Reiss να περιηγηθεί τις βόρειες επαρχίες της χώρας και να ερευνήσει την κατάσταση του πληθυσμού. Η αναφορά του, που δημοσιεύθηκε στα γαλλικά το 1915, βεβαιώνει ότι ούτε οι Μακεδόνες ήταν Βούλγαροι ούτε η γλώσσα τους βουλγαρική. Ήταν απλώς “Μακεδόνες”, μία άποψη τότε καθ' όλα ευνοϊκή για την Ελλάδα, αφού εξουδετέρωνε ταυτόχρονα και τις βουλγαρικές και τις σερβικές αξιώσεις!»

Στην εκτενή ανάλυση του ίδιου συγγραφέα μπορεί να συναντήσει κανείς πλείστες όσες αναφορές για την ύπαρξη αυτού του έθνους και αυτής της γλώσσας. Σταχυολογούμε μερικές:

«Πάντως, από τις αρχές της δεκαετίας του 1870, ήταν εμφανές ότι οι προσπάθειες καταγραφής της μακεδονικής ιστορίας και της σλαβομακεδονικής γλώσσας καθώς και της εντάξώς τους στο αδιαμόρφωτο πλαίσιο είτε της σερβικής είτε της βουλγαρικής φιλολογίας δημιουργούσαν προστριβές και προβληματισμούς τοπικιστικού χαρακτήρος.

»Το 1880 η εφημερίδα Μακεδόνες, με εκδότη τον Ν. Ζίφκωφ από το Ρούσε, πρότεινε ανοιχτά την αποστολή όπλων. Στην ίδια πόλη κυκλοφόρησε το 1888 η εφημερίδα Μακεντόνια του Κόστα Σάχωφ, του οποίου οι ιδέες θεωρούνται ως οι ιδεολογικές κατβολές της ΕΜΕΟ (ο.σ. *Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση, που οργάνωσε την επανάσταση του Ιλιντεν*). Την εφημερίδα Λόζα κυκλοφόρησε στη Σόφια το 1891 μία ομάδα νέων που επιθυμούσαν την αναζωογόνηση της σλαβομακεδονικής διαλέκτου και την “αφύπνιση” των Μακεδόνων. Ακολούθησε το 1893 η Γιουγκοζάπαντ-να Μπαλγκάρια [Νοτιοδυτική Βουλγαρία] και την ίδια χρονιά ο Σάχωφ κυκλοφόρησε, στη θέση της απαγορευμένης λόγω οθωμανικών διαμαρτυριών Μακεντόνια, την “Μακεδονική Φωνή” (Μακεντόνσκι Γκλας), που ζητούσε την ίδρυση μιας οργάνωσης για να αναλάβει την υπόθεση της Μακεδονίας. Ήταν λίγες μόνον ημέρες πριν από την ίδρυση της ΕΜΕΟ στη Θεσσαλονίκη.

»Είναι γνωστό ότι χάρτης που ετοίμασε το 1918 ο Καθηγητής Γεώργιος Σωτηριάδης,

Μακεδών στην καταγωγή και προσωπικός φίλος του Βενιζέλου και υποβλήθηκε στη Συνδιάσκεψη της Ειρήνης, επίσης ανεγνώριζε την ύπαρξη “Μακεδονοσλάβων” εντός της ελληνικής επικρατείας».

Αντιγράφουμε από τη μπροσούρα της ΣΑΚΕ «Η αλήθεια για τους Σλαβομακεδόνες», που μόλις κυκλοφόρησε σε δεύτερη έκδοση, 25 χρόνια μετά την πρώτη, απόσπασμα από το βιβλίο του αστού ιστορικού Διονύσιου Α. Ζακυθηνού, *Οι Σλάβοι εν Ελλάδα, Συμβολαί εις την Ιστορίαν του Μεσαιωνικού Ελληνισμού*, που εκδόθηκε το 1945:

«Όταν επομένως λέγωμεν ότι οι Σλάβοι οι κατελθόντες εις την Ελλάδα, μέχρι και αυτής της Πελοποννήσου, υπήγοντο εις την ακτίνα της βουλγαρικής γλωσσικής επιδράσεως, κινδυνεύομεν να δημιουργήσωμεν εννοίας εσφαλμένας. Οι Σλάβοι ούτοι, επιχειρήσαντες πολλές επιδρομάς καθ' όλον περίπου τον 5ο αιώνα και τελικώς εγκατεστηθέντες εις τας βυζαντινάς χώρας κατά τα πρώτα έτη της επομένης εκατονεταετηρίδος, ουδεμίαν εθνολογικήν σχέσιν ηδύνατο να έχουν με τους Βουλγάρους. (...) Διότι οι σλαβόφωνοι της δυτικής και βορείου Μακεδονίας, οι περιελθόντες εις την Ελλάδα και εις την Σερβίαν, ουδεμίαν σχέσιν έχουν προς τους Σέρβους ή τους Βουλγάρους, αλλ' είναι υπολείμματα των παλαιωτάτων μεταναστευτικών κινήσεων των Σλάβων, αι οποιαί συνετελέσθησαν πολύ προ της εμφάνσεως και της προς Νότον προωθήσεως και των Βουλγάρων και των Σέρβων. Καθ' όσον τουλάχιστον δυνάμεθα να κρίνωμεν εκ των τοπωνυμίων, υφίσταται άμεσος γλωσσική συγγένεια μεταξύ των σημερινών Μακεδονοσλάβων και των σλαβικών φύλων, τα οποία εγκατεστάθησαν κατά τους μέσους αιώνας εις την Ελλάδα».

Ο «εθνικόφωνων» Στρατής Μυριβήλης, στο γνωστότερο ίσως έργο του («Η Ζωή εν τάφω») γράφει για τη γλώσσα των Σλαβομακεδόνων:

«Εκαμα ένα γλωσσάριο που το πλουτίζω, το συμπληρώνω μέρα με τη μέρα. Μιλάνε μια γλώσσα πούναι παρακλάδι σλαβικό, με πολλά τούρκικα και ελληνικά στοιχεία. Η αντρίκεια της φτογγολογία μου δίνει ένα τονωτικό συναίσθημα. Τα φωνήεντα είναι τονωτικά. Η μαλακία θηλυκάδα τους πνίγεται σ' ένα κατρκύλισμα από φωνές αδρές και σκληρές. Σαν μιλάν ακούς να δρομίζουν τον κατήφορο βότσαλα και χαλίκια στρογγυλεμένα στ' όρμητικό ρέμα του Δραγόρα. Μερικές λέξεις έχουν την παρθένα παραστατικότητα των πρωτογέννητων γλωσσών, που δεν ήταν παρά ηχητική μίμηση των κρότων και των θορύβων της ζωντανής ζωής».

Όπως είδατε, χρησιμοποιήσαμε πηγές κάθε άλλο παρά φιλικές προς τους Σλαβομακεδόνες. Η Κανέλλη δεν ανήκει κατά κυριολεξίαν στους μορφωμένους ανθρώπους, αλλά στους επιδερμικά μορφωμένους, όμως σίγουρα κάτι έχει ακούσει, κάτι έχει ψάξει. Είμαστε σίγουροι ότι έχει επιλέξει συνειδητά το ρόλο του παραχαράκτη της Ιστορίας, το ρόλο της ντουντούκας του σύγχρονου ελληνικού αστικού εθνικισμού.

* Ενδεικτικά γι' αυτό το ζήτημα, μπορείτε ν' αναζητήσετε στο Διαδίκτυο άρθρο του Μπαμπινιώτη στο «Βήμα» (<http://www.tovima.gr/opinions/article/?aid=190288>) και μια απάντησή του συριζαίου κοσμοπολίτη Ακη Γαβριηλίδη στους επιστημονικούς σαλταδορισμούς του (<https://nomadicuniversality.com/2013/12/12/η-μακεδονική-γλώσσα-και-τα-παπατζηλίκ/>).

Πέτρος Γιώτης

Οι «αξίες» του ευρωπαϊκού κεφαλαίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η ΕΕ των ιμπεριαλιστών και όχι το «κοινό μας σπίτι», όπως διατυμπάνιζαν οι συριζαίοι για να δικαιολογήσουν την πρεμούρα τους να αναλάβουν τη διαχείριση του ελληνικού καπιταλισμού, στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών ΕΕ και ΝΑΤΟ, ψάχνουν για αποδέκτες και προπαγανδιστές των «αξιών» τους μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης, στοχεύοντας κυρίως στη διάβρωση και αλλοτρίωση της νεολαίας.

Την κατεύθυνση αυτή υπηρετεί το πρόγραμμα «Σχολεία Πρέσβεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου» - EPAS. Στο πλαίσιο του εν λόγω προγράμματος διοργανώνεται «επιμορφωτική ημερίδα» από το Γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Ελλάδα με την υποστήριξη και συνεργασία του Κέντρου Ευρωπαϊκής Πληροφόρησης (EUROPE DIRECT) του Δήμου Αθηναίων.

Δυστυχώς, για την εκπαίδευση, υπάρχουν πάντα οι «πρόθυμοι» και μάλιστα σε μια εποχή που η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι της Ελλάδας (αλλά και των χωρών της ΕΕ) υφίστανται τις συνέπειες μιας απάνθρωπης πολιτικής διαρκούς λιτότητας και άλωσης κάθε δικαιώματος. Μαθαίνουμε, λοιπόν, ότι θα «επιμορφωθούν» περίπου 100 καθηγητές Λυκείου από 33 Σχολεία της Αττικής, της Πελοποννήσου και των νησιών.

Το πρόγραμμα απευθύνεται σε σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην Ελλάδα εφαρμόζεται με την έγκριση και υποστήριξη του υπουργείου Παιδείας και της Βουλής και αριθμεί σήμερα 105 λύκεια από όλη τη χώρα.

Από το σχετικό δελτίο Τύπου πληροφορούμεθα ότι «το πρόγραμμα απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς και μαθητές των λυκείων και στοχεύει να ενθαρρύνει τους νέους, ιδιαίτερα μαθητές δευτεροβάθμιας και τεχνικής εκπαίδευσης, να κατανοήσουν τα δικαιώματά τους ως ευρωπαίοι πολίτες, να γνωρίσουν το έργο και τις αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των Μελών του και να αντιληφθούν πως μπορούν να συμμετέχουν καλύτερα στη διαμόρφωση του δημοσίου βίου και στην εμπέδωση της πολιτικής δημοκρατίας στην Ευρώπη».

Ευρωπαίοι δούλοι απ' όλο το φάσμα του αστικού πολιτικού κόσμου και του πανεπιστημιακού κατεστημένου συνδράμουν το έργο αυτό. Χαιρετισμό στην ημερίδα θα απευθύνει ο Δημήτρης Παπαδημούλης (ευρωβουλευτής ΣΥΡΙΖΑ) και την εισηγητική ομιλία θα κάνει ο Μιλτιάδης Κύρκος (ευρωβουλευτής του Ποταμιού).

Σε μια προσπάθεια να είναι και «με τον αστυφύλα και με τον χωροφύλαξ» [και το «δημοκρατικό» τους προσώπειο να μην τσαλακώσουν, καταργώντας ακόμη και αυτήν την ψευδεπίγραφη επαναφορά του ασύλου με τον νόμο Γαβρόγλου (βλ. περισσότερα: Κόντρα, αρ. φύλ.926) και να ικανοποιήσουν την αξίωση όλου του εσμού του άγριου νεοφιλελευθερισμού να καταργηθεί εδώ και τώρα ορθά-κοφτά το άσυλο], οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και το υπουργείο Παιδείας συγκρότησαν 12μελή επιτροπή υπό τον καθηγητή και βουλευτή Νίκο Παρασκευόπουλο, «η οποία σε συνεργασία με τις διοικήσεις των Πανεπιστημίων θα εξετάσει και **θα προτείνει συγκεκριμένες λύσεις** σε ζητήματα που αφορούν στην ακαδημαϊκή ελευθερία, στην ειρήνη και στην παραβατικότητα στους χώρους των ΑΕΙ» (η έμφαση δική μας).

Αναμένονται, λοιπόν, νέες τροποποιήσεις της σχετικής διάταξης για το άσυλο, προφανώς σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση. Η πρόθεση αυτή είναι ξεκάθαρη, η δημιουργία της επιτροπής απλά τοποθετεί τη «λύση» σε επόμενο χρόνο (τώρα η χρονική περίοδος μπορεί να χαρακτηριστεί κατά κάποιον τρόπο προεκλογική).

Η κατεύθυνση της καταστολής, σε κάθε περίπτωση, γίνεται φανερή και με τη διατύπωση που επιλέγει το σχετικό δελτίο Τύπου: «**Το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων πρόσφατα έχει νομοθετήσει ένα συγκροτημένο**

πλαίσιο λειτουργίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων **εξασφαλίζοντας τις προϋποθέσεις στις διοικήσεις τους να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προστασίας των πανεπιστημιακών χώρων σε συνεργασία -όπου αυτό απαιτείται- με την Ελληνική Αστυνομία**» (η έμφαση δική μας).

Και βέβαια, δεν είναι τυχαία η νέα καμπάνια που ανέλαβαν -σαν έτοιμα από καιρό- τα αστικά ΜΜΕ, με σκοπό να σπρώξουν ακόμα πιο δεξιά την «επιτροπή Παρασκευόπουλου». «Γκέτο ανομίας τα ελληνικά πανεπιστήμια» - «Βιασμοί, ναρκωτικά και λαθρεμπόριο» - «Είμαστε όμηροι της βίας λένε οι πρυτάνεις» - «Με ευθύνη της κυβέρνησης

η κατάσταση ανομίας στα πανεπιστήμια» - «Οπλα, μαχαίρια, ληστείες στην Πανεπιστημιούπολη», είναι μερικοί τίτλοι εφημερίδων μόνο ενός διημέρου (την περασμένη Τρίτη και Τετάρτη), οι οποίοι αναμένεται να έχουν συνέχεια τις επόμενες μέρες.

Στο «κόλπο» μήπε αμέσως και ο Κούλης (αν δεν ήταν από την αρχή, αν δηλαδή η εκστρατεία δε σχεδιάστηκε στο επιτελείο της Πειραιώς). Πρώτα επισκέφτηκε το Πανεπιστήμιο Αθηνών και μετά έγραψε στο facebook ότι «ένας από τους πρώτους νόμους της ΝΔ θα είναι η άμεση αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για το άσυλο, ώστε να μην υπάρχει καμία γκρίζα ζώνη σχετικά με την αυτεπάγγελτη επέμβαση της Αστυνομίας σε περιπτώσεις αξιόποινων πράξεων». Ανεβάζοντας ακόμα περισσότερο τους τόνους, συνέχισε: «Σε όλα τα πανεπιστήμια στον κόσμο εφαρμόζεται ο ποινικός κώδικας. Αυτό θα συμβεί και στην Ελλάδα με την αυτονόητη διασφάλιση της ελευθερίας της άποψης. Αυτό, άλλωστε, σημαίνει άσυλο και όχι η σημερινή κατάντια που επέτρεψε η κυβέρνηση μετατρέποντας τα πανεπιστήμια σε άσυλο εγκληματιών! Την επομένη, «περνούσε τυχαία» έξω από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο κι έκανε καινούργια δήλωση για τις «έκνομες συμπεριφορές» που διαπίστωσε και επανέλαβε «την κατηγορηματική του δέσμευση ότι θα αλλάξει το καθεστώς του ασύλου».

Γιούλα Γκεσούλη

Αλληλεγγύη στους διωκόμενους εργαζόμενους και φοιτητές του ΕΚΠΑ

Η αλληλεγγύη μέσα στους κόλπους της εργατικής τάξης και τους εργαζόμενους, δεδομένου και του βρόμικου ρόλου που παίζει εδώ και χρόνια η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, είναι ανεκτίμητο και καθοριστικό όπλο για την αντιμετώπιση της επίθεσης του κεφαλαίου. Η αλληλεγγύη σήμερα, την εποχή των Μνημονίων που έχουν ξεριζωθεί τα πάντα και η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι οδηγούνται σε συστηματικό αφανισμό παράλληλα με την καταστολή κάθε αγωνιστικού σκιρτήματος, είναι όρος όχι μόνο για την οργάνωση της άμυνας, αλλά και για την ταξική αντεπίθεση.

Στο πλαίσιο της οργάνωσης της αλληλεγγύης, μετά από σύσκεψη που οργάνωσε ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) στις 24 του Γενάρη, αποφασίστηκε να συγκροτηθεί Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους διωκόμενους εργαζόμενους του ΕΚΠΑ και τους φοιτητές, που δικάζονται στις 13 Μαρτίου 2018 στο Ζ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, για τα γεγονότα στη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Αθηνών στις 30/10/2014 και του Χρήστου Ξαγοράρη, τότε φοιτητή του ΕΚΠΑ που δικάζεται για περιστατικό της ίδια περιόδου στο ΕΚΠΑ στις 29/3/2018 στο Θ' Πλημμελειοδικείο Αθηνών.

Κοινή θέση όσων συμμετείχαν στη σύσκεψη ήταν η ανά-

γκη να αναδειχθεί το ζήτημα ως κομμάτι της συνολικής πάλης ενάντια στον αυταρχισμό, τις συνεχιζόμενες μνημονιακές κυβερνητικές πολιτικές και την απόπειρα περιστολής των συνδικαλιστικών και δημοκρατικών ελευθεριών. Αποφασίστηκε να εκδοθεί αφίσα και ενημερωτικό υλικό, να γίνει προσπάθεια για έκδοση ψηφισμάτων από όσο το δυνατόν περισσότερους συνδικαλιστικούς φορείς, να οργανωθεί εκδήλωση στο ΕΚΠΑ και συνέντευξη τύπου καθώς και μαζικές συγκεντρώσεις τις ημέρες που θα εκδικάζονται οι υποθέσεις.

Ως υπόδειγμα ψηφίσματος αποφασίστηκε το παρακάτω κείμενο:

**ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ
- ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑ
ΠΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥΣ
ΔΡΑΣΗ**

Στις 13 Μαρτίου 2018 δικάζονται στο Ζ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών οι Αθηνά Αλεξανδρή και Βανέσσα Πεντογάλου, εργαζόμενοι στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και ο Παναγιώτης Σωτήρης, διδάσκων στο ΕΑΠ, πρώην μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΠΟΣΔΕΠ. Κατηγορούνται ότι «υποχρέωσαν διά της βίας τον τένος Πρύτανη Θ. Φορτσάκη να παραμείνει παρά τη θέλησή του, για βραχύ χρονικό διάστημα, εντός της αίθουσας

όπου επρόκειτο να διεξαχθεί η συνεδρίαση της Συγκλήτου της 30/10/2014, καθώς με το σώμα τους έφραζαν την πόρτα και στη συνέχεια κλειδωσαν αυτή, εξαναγκάζοντάς τον με αυτόν τον τρόπο να παραμείνει, ακουσίως, περιορισμένος για βραχύ χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να στερηθεί κατά το χρόνο αυτό, χωρίς τη θέλησή του, την ελευθερία της κίνησης».

Εκατοντάδες φοιτητές και εργαζόμενοι παρέστησαν στην μαζική κινητοποίηση της 30/10/2014, που κάθε άλλο παρά συνεδρίαση Συγκλήτου υπήρξε. Ο Θ. Φορτσάκης αφού είχε φροντίσει να καλέσει τα κανάλια για να στήσει ένα καλοστημένο σκηνικό περί «Νόμου και Τάξης», που θα τον βοηθούσε να χτίσει την μετέπειτα πολιτική του καριέρα, διαμαρτυρόταν ότι η παρουσία τους στην Σύγκλητο ήταν παράνομη!! Η πραγματικότητα είναι ότι μέσω των αυταρχικών πρακτικών που ο ίδιος εφάρμοζε καθ' όλη τη διάρκεια της μισθωτής του θητείας ως πρύτανη του ΕΚΠΑ, κλειδώνοντας τους εργαζόμενους μέσα στο κτήριο της Πρυτανείας, αγνοώντας επιδεικτικά το πόρισμα της Επιθεώρησης Εργασίας, καλώντας τα ΜΑΤ να «αντιμετωπίσουν» τους φοιτητές με βία και καταστολή, κ.α. προσπαθούσε να καταστείλει τον κοινό αγώνα φοιτητών-εργαζομένων.

Για τα γεγονότα της ίδιας περιόδου δικάζεται και ο τότε

φοιτητής του ΕΚΠΑ Χρήστος Ξαγοράρης, στις 29/3/2018 στο Θ Πλημμελειοδικείο Αθηνών.

Η απαράδεκτη παρέμβαση των διωκτικών αρχών ξεκίνησε το Δεκέμβριο του 2013, όταν ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού του ΕΚΠΑ, βρισκόταν στην κορύφωση μιας πολύμηνης απεργιακής κινητοποίησης πρωτόγνωρης μαχητικότητας, αποφασιστικότητας και αυτενέργειας, με στόχο την ανατροπή της πολιτικής των απολύσεων εκατοντάδων εργαζομένων στα Πανεπιστήμια και ευρύτερα στο δημόσιο τομέα και ενάντια στη διάλυση και περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Εκτοτε, το Τμήμα Προστασίας του Κράτους και του Πολιτεύματος της Υποδ/νσης της Κρατικής Ασφάλειας, δεν σταμάτησε να ασχολείται με την αγωνιστική δράση των εργαζομένων, στέλνοντας επαναλαμβανόμενες κλήσεις, με στόχο την καλλιέργεια κλίματος τρομοκρατίας και τη δίωξη του ελεύθερου φρονήματος των αγωνιστών.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ τη συνεχιζόμενη ωμή παρέμβαση των διωκτικών αρχών στη συνδικαλιστική δράση στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΕΚΠΑ). Μια παρέμβαση που στοχεύει στην ποινικοποίηση και την καταστολή των αγώνων και που προσβάλει βάναυσα τα κοινωνικά, πολιτικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα όλων των εργαζομένων. Η παρέμβαση

των διωκτικών μηχανισμών στη συνδικαλιστική δράση συνιστά κατάφωρη παραβίαση των συνταγματικά κατοχυρωμένων κοινωνικών και πολιτικών μας δικαιωμάτων. Πρακτικές του είδους καταδεικνύουν ότι το κράτος έχει συνέχεια, την οποία δεν αναιρούν οι εναλλαγές σε επίπεδο προσώπων και κομμάτων. Οι διώξεις των αγώνων αποτελούν συστατικό στοιχείο για τη διασφάλιση της σιγής μιας κοινωνίας που έχει φτάσει στο όριο από τις μνημονιακές πολιτικές.

ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ στους διωκόμενους Αθηνά Αλεξανδρή, Βανέσσα Πεντογάλου, Παναγιώτη Σωτήρη και Χρήστο Ξαγοράρη, που βρίσκονται στο στόχαστρο των διωκτικών αρχών για τα γεγονότα της εποχής Φορτσάκη.

Καλούμε όλες τις συλλογικότητες και τα σωματεία των εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα να καταδικάσουν την ακραία απόπειρα τρομοκρατίας και ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης και των απεργιακών αγώνων εκφράζοντας την αντίθεσή τους στην ωμή παρέμβαση του κράτους και των κατασταλτικών του μηχανισμών.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ, ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ.

Την περασμένη Τρίτη ξεκίνησε στο Εφετείο η δίκη για την έκδοση στην Τουρκία δύο από τους εννιά συλληφθέντες τούρκους αγωνιστές. Η δίκη του S.N. Ozpalat αναβλήθηκε για την Τρίτη 6 Φλεβάρη, καθώς αποδείχτηκε ότι δεν είχε πρόσβαση σε δικηγόρο ούτε στο φάκελο της δικογραφίας! Βλέπετε, η «πρώτη φορά Αριστερά» είχε φροντίσει να διασκορπίσει τους εννιά αγωνιστές σε διάφορες φυλακές, στερώντας τους εν τοις πράγμασι το στοιχείο της δίκαιης στην υπεράσπιση.

Στη δίκη του Mehmet Dogan, που άρχισε την Τρίτη και θα συνεχιζόταν την Παρασκευή (χθες) αποδείχτηκε ότι το τουρκικό καθεστώς ζητά την έκδοση ενός αγωνιστή της

Αλληλεγγύη στους 9 αγωνιστές από την Τουρκία

ελευθερίας. Ο ίδιος στην τοποθέτησή του προχώρησε σε μια δριμεία κατηγορία όλων των αντιδραστικών καθεστώτων της Τουρκίας, δικτατορικών και κοινοβουλευτικών, τα οποία αντιπάλεψε συμμετέχοντας στο μαρξιστικό-λενινιστικό κίνημα της χώρας του. Συνελήφθη και φυλακίστηκε κατ'επανάληψη, βασανίστηκε, έχασε το μάτι του κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων που έγιναν στις φυλακές στις 19-22 Δεκέμβρη του 2000. Όταν βγήκε στο εξωτερικό, πολύ σύντομα του δόθηκε πολιτικό άσυλο από τη

Γαλλία, όπου είναι αναγνωρισμένος πρόσφυγας.

Ανάλογο είναι το αγωνιστικό βιογραφικό και του Ozpalat. Στρατευμένος στον αγώνα από τα φοιτητικά του χρόνια, έχει περάσει τη μισή ζωή του στις τουρκικές φυλακές. Τραυματίστηκε και αυτός στις επιθέσεις που έγιναν στις φυλακές στις 19-22 Δεκέμβρη του 2000 (τότε δολοφονήθηκαν 28 πολιτικοί κρατούμενοι, μεταξύ των οποίων και έξι γυναίκες που κάηκαν ζωντανές). Όταν κατάφερε να βγει στο εξωτερικό, συνέχισε

τον αγώνα του. Στη Γερμανία καταδικάστηκε για «τρομοκρατία» και φυλακίστηκε επί έξι χρόνια. Η «τρομοκρατία» ήταν η συμμετοχή του σε καθ'όλα νόμιμες ενέργειες (διανομή φυλλαδίων και περιοδικών, συμμετοχή σε πορείες). Κρίθηκε, όμως, ότι αυτή η νόμιμη δράση αφορούσε στήριξη «τρομοκρατικής» οργάνωσης!

Η απόρριψη της έκδοσης είναι η πρώτη μάχη που πρέπει να κερδηθεί, μέχρι να καταρρεύσει η σκευωρία που έστησε η κυβέρνηση Τσίπρα ενάντια στους 9 αγωνιστές.

Το ΣτΕ ως συνήγορος του Μελισσανίδη

Περί τοποσήμων και άλλων

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για την απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αναστολής των 56 πολιτών, που ζητούν την ακύρωση της παράνομης και διάτρητης άδειας για το γήπεδο Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια, χωρίς το παραμικρό νομικό επιχείρημα, αλλά με την επίκληση μόνο ενός πολιτικού επιχειρήματος: «Στην ίδια περίπου θέση υπήρξε και λειτουργήσε από πολλών δεκαετιών γήπεδο της ομάδας αυτής το οποίο αποτέλεσε τον αυτό χρόνο **τοπόσημο** της περιοχής αυτής και στοιχείο της μητροπολιτικής αθλητικής υποδομής στην Αθήνα με αποτέλεσμα η φυσιογνωμία της περιοχής πολεοδομική και οικιστική να έχει διαμορφωθεί από μακρόν με δεδομένη την ύπαρξη και τις επιπτώσεις της λειτουργίας του. Περαιτέρω και σε κάθε περίπτωση ο ισχύων σήμερα χωροταξικός σχεδιασμός προβλέπει κατά τα ανωτέρω την ανακατασκευή του γηπέδου που είναι επομένως υποχρεωτική».

Ούτε ο Παρθενώνας να ήταν! Επειδή την ερχόμενη Τετάρτη (7.2.2018) θα εκδικαστεί στο Ε' Τμήμα του ΣτΕ η αίτηση ακύρωσης των 56 πολιτών, επανερχόμαστε με μερικές ακόμα επισημάνσεις.

◆ Με την απόρριψη της αίτησης αναστολής το ΣτΕ, εκτός των άλλων, τσαλαπάτησε την ίδια τη νομολογία του. Όχι μόνο τη γενική νομολογία, αλλά και την ad hoc νομολογία για το επίμαχο γήπεδο. Το 2003, με την απόφαση 701, η Επιτροπή Αναστολών του ΣτΕ έκανε δεκτή την αίτηση αναστολής 131 κατοίκων και του Δήμου Φιλαδέλφειας Χαλκηδόνας μέχρι να εκδικαστεί η αίτηση ακύρωσης που είχαν υποβάλει κάτοικοι και Δήμος

για το «σχέδιο Γρανίτσα». Μολονότι στην επιχειρηματολογία της πλευράς της ΑΕΚ υπήρχε το επιχείρημα ότι το γήπεδο προορίζεται και για τους επικείμενους ολυμπιακούς αγώνες (σχετική παρέμβαση είχε κάνει και η Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων), το ΣτΕ έμεινε με αυστηρότητα στις νομικές πτυχές της υπόθεσης και σταμάτησε την κατασκευή του γηπέδου. Και βέβαια, πουθενά δεν υπάρχει η πρωτοφανής (και νομικά έωλη) θεωρία του «τοπόσημου», μολονότι η πλευρά της ΑΕΚ μιλούσε και τότε για «ιστορικό γήπεδο». Και μολονότι η πλευρά της ΑΕΚ επικαλούνταν και «λόγους δημοσίου συμφέροντος» (χρήση των εγκαταστάσεων για τους ολυμπιακούς αγώνες), η Επιτροπή Αναστολών έκρινε ότι «η επαπειλούμενη από το επίμαχο έργο βλάβη στο φυσικό και οικιστικό περιβάλλον με την καταστροφή της δασικής βλάστησης στην παραχωρούμενη έκταση, την επιβολή δυσμενέστερων για το περιβάλλον χρήσεων και την αύξηση του συντελεστή δομικής δικαιολογεί τη χορήγηση της αιτούμενης αναστολής».

Το 2008 εκδόθηκε και η απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ επί της αίτησης ακύρωσης (1847/2008). Η Ολομέλεια, αφού έκρινε αντισυνταγματικά τα τερτίπια που επιχείρησε η τότε κυβέρνηση για να παρακάμψει τη δικαιοδοσία του ΣτΕ, απεφάνθη ότι «επιχειρείται δηλαδή ο σχεδιασμός ενός έργου, το οποίο, ενόψει της **φύσεως** και του μεγέθους του, αλλά και των προβλεπομένων χρήσεων των χώρων του (αθλητικών, εμπορικών και άλλων), έχει σοβαρές επιπτώσεις στο οικιστικό περιβάλλον και στην ποιότητα της ζωής όχι μόνον των κατοίκων της περιοχής και του Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας, αλλά και, γενικότερα, των κατοίκων της πόλεως των Αθηνών». Ούτε «τοπόσημα» ούτε τίποτα ανάλογο. Το «σχέδιο Γρανίτσα» ενταφιάστηκε οριστικά.

◆ Εν έτει 2015 το ΣτΕ «ανένηψε» και απέρριψε την προσφυγή του Δήμου για την παραχώρηση τμήματος του άλσους στο γήπεδο. Εκκρεμούν, βέβαια, όλα τα υπόλοιπα ζητήματα (περιβαλλοντικά, κυκλοφοριακά, ποιότητας ζωής κτλ.), που έχουν προβληθεί με τους λόγους ακύρωσης των 56 πολιτών και θα εκδικαστούν στις 7.2.2018. Αλλά αν προσπεράσουμε όλους αυτούς τους σοβαρότατους λόγους (οι οποίοι μάλιστα -όσον αφορά το κυκλοφοριακό και την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής- στηρίζονται και σε πρόσφατες αποφάσεις όλων των θεσμικών οργάνων του Δήμου, χωρίς ούτε μία αρνητική ψήφο), γιατί η Επιτροπή Αναστολών έκλεισε τα μάτια στην εξόφθαλμη παρανομία της έκδοσης μιας παράνομης άδειας, με την οποία ένα **πράγμα εκτός συλλαβής** (όπως είναι το οικοπέδο που έχει παραχωρηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ για κοινωφελή σκοπό) εκχωρείται σε ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, τη συμφερόντων Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, την οποία η οικοδομική άδεια καθιστά συγκύριο του έργου;

Και πάλι η Επιτροπή Αναστολών τσαλαπάτα τη νομολογία του ΣτΕ. Θα αναφερθούμε ενδεικτικά σε μια μόνο απόφαση, την πρόσφατη 1418/2016 του Ε' Τμήματος που αναφέρει: «Εφόσον εγείρονται σοβαρές αμφισβητήσεις ή αμφιβολίες ως προς την έκταση ή την κυριότητα του οικοπέδου ή γηπέδου, για το οποίο ζητείται να χορηγηθεί οικοδομική άδεια (...) η αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία, προκειμένου να κρίνει αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης της οικοδομικής άδειας, έχει υποχρέωση να εξετάσει και να κρίνει παρεμπιπτόντως το ζήτημα αυτό (...) Η ίδια υποχρέωση ανακύπτει, κατ'αρχήν, για την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία και όταν σοβαρές αμφισβητήσεις ή αμφιβολίες ως προς την έκταση ή την κυριότητα του οικοπέδου ή γηπέδου (...) ανακύπτουν και μετά την έκδοση της οικοδομικής άδειας, έστω και αν δεν είχαν εγερθεί πριν από την έκδοσή της».

Η ΔΑΟΚΑ, η πολεοδομική υπηρεσία που χορήγησε τη διάτρητη άδεια, ήταν πλήρως ενήμερη για την έγερση σοβαρότατων αμφισβητήσεων ως προς το ιδιοκτησιακό. Τις πρώτες αμφισβητήσεις τις είχε εγείρει η ίδια η υπηρεσία (γι' αυτόν τον λόγο, μάλιστα, απευθύνθηκε και ζήτησε οδηγίες από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Έργου του ΥΠΕΝ), ενώ στη συνέχεια κατατέθηκε σωρεία εγγράφων από εμάς, που αμφισβητούσαν το δικαίωμα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ να εμφανίζεται ως κύριος ή συγκύριος του έργου.

Τι θα κάνει, λοιπόν, το Ε' Τμήμα του ΣτΕ; Θα κλείσει τα μάτια και μπροστά στην εξόφθαλμη παρανομία της άδειας με συγκύριο την εταιρία του Μελισσανίδη, επικαλούμενο το... τοπόσημο;

ΥΓ. Το ΣτΕ έχει δημιουργήσει μια επιτροπή για να ελέγχει αν η Διοίκηση εφαρμόζει τις αποφάσεις του. Είμαστε περίεργοι να δούμε αν το Ε' Τμήμα, ειδικά στο σκέλος της εξόφθαλμης παρανομίας της άδειας θα πάρει στοιχειωδώς υπόψη του τη νομιμότητα και την ίδια τη νομολογία του.

Κερδοσκοπεί με τον εθνικισμό και ο Περισσός - Εκδήλωση και για... τα Ιμια!

Με όχημα την Κίνηση για την Εθνική Αμυνα, η ηγεσία του Περισσού οργάνωσε «εκδήλωση προς τιμήν των πεσόντων αξιωματικών του ΠΝ στα Ιμια καθώς και προς όλους όσοι διαχρονικά δώσανε τη ζωή τους στην εκτέλεση του καθήκοντος, υπερασπιζόμενοι τα κυρίαρχα δικαιώματα της χώρας στο Αιγαίο αλλά και στην υπόλοιπη πατρίδα». Όπως πληροφορηθήκαμε από τον κεντρικό ομιλητή, την εκδήλωση πραγματοποιούν «εδώ και περίπου δέκα χρόνια, αποδεικνύοντας ότι εκδηλώσεις αυτού του είδους **δεν είναι μονοπώλιο** ορισμένων εθνικιστικών, φασιστικών κύκλων, ούτε κρατικών φορέων **μονοπώλιο**».

Εμείς πάντως, πρώτη φορά φέτος πληροφορηθήκαμε ότι κάνουν τέτοια εκδήλωση. Ίσως γιατί πρώτη φορά της έδωσαν δημοσιότητα με δημοσιεύματα (πριν και μετά την εκδήλωση) στο κομματικό πόρταλ 902.gr. Την ίδια έκπληξη αισθάνθηκαν και στελέχη του συγκεκριμένου πολιτικού χώρου, με τα οποία συνομιλήσαμε. Προφανώς, κρίθηκε πως η συγκυρία με το φούντωμα της εθνικιστικής υστερίας, στην οποία ο Περισσός έχει τη δική του συμβολή (όπως γράφουμε αλλού), διευκολύνει να «ανεβάσουν» το θέμα, τουλάχιστον σε επίπεδο προπαγάνδας, με στόχευση κυρίως το μόνιμο προσωπικό όλων των στρατιωτικών σωμάτων, από το οποίο ζητούν το μερίδιό τους σε «ψηφαλάκια». Γι' αυτό και δεν υπήρξε ευρεία κομματική κινητοποίηση, αλλά οι συγκεντρωθέντες περιορίστηκαν σε είκοσι περίπου άτομα, τα οποία εκπροσωπούσαν μια σειρά σχήματα: Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Στρατιωτικών (ΠΟΕΣ), Ανεξάρτητη Ένωση Αποστράτων Ενόπλων Δυνάμεων (ΑΝΕΑΕΔ), Πολιτιστικός Μορφωτικός Σύλλογος Αποφοίτων Σχολών Υπαξιωματικών ΠΝ, Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Αποστράτων (ΣΕΑΑ) και Πρωτοβουλία Αποστράτων για την υπεράσπιση του δικαίωματος στην Κοινωνική Ασφάλιση. Οι ίδιοι χαρακτήρισαν «ιδιαίτερου συμβολισμού» τη συμμετοχή εκπροσώπων από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Οικογενειών Πεσόντων Αεροπόρων και εκ μέρους της Ελληνικής Επιτροπής για την Διεθνή Υφεση και Ειρήνη (που είναι δική τους οργάνωση, αλλά ίσως δε συμμετείχε τα προηγούμενα χρόνια). Όσο για τον χαιρετισμό που έστειλε η Πανελλήνια Ένωση Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας... ουδέν περαιτέρω σχόλιο.

Η εκδήλωση είχε άφθονες αναφορές στην «τουρκική προκλητικότητα στο Αιγαίο», διανθισμένη με «την ανοχή, αλλά και την ενθάρρυνση των ΝΑΤΟ - ΕΕ - ΗΠΑ», και -φυσικά-καμιά αναφορά στον ελληνικό εθνικισμό, τα καμώματα του Καμμένου κτλ. Όμως εμείς θέλουμε να σταθούμε στη λέξη «μονοπώλιο» που χρησιμοποίησε ο κεντρικός ομιλητής. Δεν αμφισβητούν το δικαίωμα του κράτους και των χρυσαυγιτών, που κάνουν κάθε χρόνο εκδηλώσεις για τα Ιμια, αλλά μόνο το μονοπώλιό τους. Μερίδιο στην κοινή εθνικιστική κληρονομιά ζητούν!

Οι δεσποτάδες δεν παρατούν την πελατεία τους

«Αλέξη, χάσαμε». Αυτό θα έλεγε ο Ιερώνυμος στον Τσίπρα (ίσως και να του το είπε, με άλλα λόγια, σε τηλεφωνική επικοινωνία που ενδεχομένως είχαν), μετά το εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης. Ο Ιερώνυμος δέχτηκε να βοηθήσει την κατάσταση» με τη δήλωση ότι «αυτή την ώρα δεν χρειάζονται συλλαλητήρια και φωνές» και την έκφραση εμπιστοσύνης προς την κυβέρνηση που χειρίζεται το ζήτημα (ακόμα δεν έχουμε μάθει τι πήρε σαν αντάλλαγμα από τον Τσίπρα, πέρα από την αναγνώριση πολιτικού-εθνικού ρόλου στο ιερατείο), όμως μετά τη Θεσσαλονίκη και την εθνικιστική κερδοσκοπία του Καμμένου, του Μητσοτάκη, των χρυσαυγιτών, ακόμα και «ορφανών» του ΣΥΡΙΖΑ όπως η Κωνσταντοπούλου και ο Λαφαζάνης, δε θ' άφηναν οι δεσποτάδες την πελατεία τους αδέσποτη.

Ο Ιερώνυμος συγκάλεσε την ελεγχόμενη από τον ίδιο Διαρκή Ιερά Σύνοδο και έβγαλε απόφαση για «κατά συνείδηση» συμμετοχή. Ακολούθως και ενώ το εθνικιστικό ρεύμα από κόμματα και ΜΜΕ φούσκωνε, δέχτηκε τους διοργανωτές του συλλαλητηρίου της Αθήνας και τους... ευλόγησε, ανακοινώνοντάς τους ότι το ιερατείο θα συμμετάσχει στο συλλαλητήριο με επίσημη αντιπροσωπεία από τρεις δεσποτάδες, ενώ ο ένας απ' αυτούς θα το «ευλογήσει» διαβάζοντας από μικροφώνων την απόφαση της ΔΙΣ (αυτή που λέει ότι «η Εκκλησία έχει μαρτυρήσει με το λόγο και το αίμα κλήρου και λαού την ελληνικότητα της Μακεδονίας από αρχαιότατων χρόνων, γι' αυτό και δεν μπορεί να αποδεχθεί την απονομή του όρου “Μακεδονία” ή παραγώγου του ως συστατικού ονόματος άλλου Κράτους»).

ΥΓ. Μάλλον μάθαμε και τους βασικούς αντιπάλους για τον αρχιεπισκοπικό θρόνο, όταν ο Ιερώνυμος γίνει... μακαριστός. Είναι από τη μια ο Μεσογαίας Νικόλαος, που αναδεικνύεται σε ηγέτη της λεγόμενης συντηρητικής πτέρυγας, και από την άλλη ο Μεσσηνίας Χρυσόστομος, που τάχθηκε ευθέως κατά των «πολιτικών» συλλαλητηρίων με τη φράση: «Γιατί η Εκκλησία να δώσει ομπρέλα σε αυτούς που διοργανώνουν το συλλαλητήριο;». «Παιδί» του Χριστόδουλου παλιότερα, αντιπολίτευση στον Ιερώνυμο στη σύγκρουσή του με τον Βαρθολομαίο, φιλοδοξεί να συσπειρώσει τους νέους δεσποτάδες που διορίζει ο Ιερώνυμος, όταν θα γίνουν «ορφανά».

Προκαλούν τα καθάρματα

Δεν νομίζουμε ότι ξέφευγε των ορίων της εθιμοτυπίας η συνάντηση του Τσίπρα με τη Λαγκάρντ στο Νταβός. Δεν είχε να συζητήσει ή να διαπραγματευτεί κάτι με τον έλληνα πρωθυπουργό η «σιδηρά κυρία» του ΔΝΤ. Και βέβαια, δεν πρόκειται να συζητήσει μαζί του τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο ελληνικό «πρόγραμμα» που περνάει τους τελευταίους μήνες του με το ΔΝΤ ακόμα σε στάση αναμονής. Υπάρχουν καταλλήλοτεροι για να συζητήσει και να διαπραγματευθεί μαζί τους η Λαγκάρντ (λέγε με γερμανό υπουργό των Οικονομικών), ενώ ο Τσίπρας θα είναι ο τελευταίος που θα μάθει τις αποφάσεις τους.

Παρά ταύτα, ο προπαγανδιστικός μηχανισμός του μεγάρου Μαξίμου εξέδωσε ανακοίνωση για να πει ότι «κατά την συνάντηση χαιρετίστηκε η έγκαιρη ολοκλήρωση της τρίτης αξιολόγησης και συμφωνήθηκε να εντατικοποιηθούν οι τεχνικές συζητήσεις για την επιτυχή ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος τον ερχόμενο Αύγουστο καθώς και την ρύθμιση του ελληνικού χρέους, η οποία θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί πριν το τέλος του προγράμματος».

Το ΔΝΤ δεν εξέδωσε καμιά ανακοίνωση. Η Λαγκάρντ, όμως, που είναι πολιτικό πρόσωπο, έκανε μια δήλωση γεμάτη νόημα, στέλνοντας το δικό της μήνυμα: «Στην περίπτωση της Ελλάδας, οι συντάξεις απείχαν υπερβολικά από τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές ανεξάρτητα από το αν ήταν μικρές, μεσαίες ή μεγάλες. Ήταν πολύ υψηλές και οι Έλληνες έπρεπε να το ρυθμίσουν»!

Δε χρειάζεται, βέβαια, οποιοδήποτε σχόλιο για το περιεχόμενο της δήλωσης Λαγκάρντ. Εκτιμούμε ότι σκόπιμα έκανε μια τόσο προκλητική δήλωση (όλος ο κόσμος γνωρίζει πόσο χαμηλές ήταν οι συντάξεις στην Ελλάδα, ακόμα και πριν τα συνεχή πετσοκόμματα με τους μνημονιακούς νόμους), προκειμένου να στείλει μήνυμα για την μετά το Μνημόνιο εποχή. Το μήνυμα είναι σαφές: ξεχάστε την επιστροφή στα όσα ίσχυαν πριν από το 2010. Και βέβαια, οι Τσιπραίοι απέφυγαν να κάνουν το παραμικρό σχόλιο γι' αυτή την προκλητική δήλωση της Λαγκάρντ. Αυτοί ξέρουν. Τώρα βρίσκονται στη φάση που «θέλουν» το ΔΝΤ επειδή «πάγια θέση του είναι ότι πρέπει να γίνει αναδιάρθρωση του χρέους».

Μόνο που κρύβουν από τον ελληνικό λαό ότι -ειδικά το ΔΝΤ- δεν ζητά αναδιάρθρωση του χρέους «δωρεάν», αλλά απαιτεί (κι αυτή είναι επίσης πάγια θέση του) κάθε αναδιάρθρωση να συνοδεύεται από αντιλαϊκά μέτρα (αυτό υπενθύμισε -εμμέσως πλην σαφώς- με τη δήλωσή της η Λαγκάρντ και από εγγυήσεις για την απαρτέγκλιτη εφαρμογή τους από τις υποτελείς κυβερνήσεις (μηχανισμό επιτροπείας, δηλαδή).

If needed

Και μια που αναφερόμαστε στην κυοφορούμενη νέα αναδιάρθρωση του χρέους και στο μετα-μνημόνιο που θα τη συνοδεύει, να θυμίσουμε μια «λεπτομέρεια» από το ανακοινωθέν του Eurogroup στις 22 Γενάρη, το οποίο πέρασε στο ντούκου, όχι μόνο από τους συριζαίους που είχαν κάθε λόγο να το κάνουν, αλλά και από τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ. Αναφέρει η τελευταία παράγραφος της ανακοίνωσης:

«Το Eurogroup θα στρέψει τώρα την προσοχή του στα τελευταία στάδια του προγράμματος του ESM, το οποίο αναμένεται να τερματιστεί τον Αύγουστο του 2018. Το Eurogroup επιβεβαιώνει την έναρξη της τεχνικής εργασίας από το EWG στον μηχανισμό ρήτρας ανάπτυξης, ως μέρος των μεσοπρόθεσμων μέτρων ανακούφισης του χρέους, που θα εφαρμοστούν, **εάν χρειάζεται** (if needed), μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος, σύμφωνα με τη συμφωνία του Eurogroup στις 15 Ιούνη του 2017. Το Eurogroup καλεί τους ευρωπαϊκούς θεσμούς να πάρουν υπόψη τους την ελληνική ολιστική στρατηγική ανάπτυξης όταν θα επικαιροποιούν την Ανάλυση Βιωσιμότητας Χρέους (DSA)».

Ακόμα και τώρα, οι ιμπεριαλιστές δανειστές της Ευρωζώνης δεν παραλείπουν να σημειώσουν ότι τα περιβόητα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος θα αποφασιστούν «αν χρειάζεται». Είναι αυτό το περιβόητο «if needed», που πέρυσι τέτοια εποχή ο Τσακ-λάτος και ο Τσίπρας έλεγαν πως είναι «κόκκινη γραμμή» να φύγει.

Κυπριακές προεδρικές εκλογές

Ντέρμπι ευρωδουλείας

Ο νυν πρόεδρος Νίκος Αναστασιάδης (επικεφαλής του δεξιού Δημοκρατικού Συναγερμού) με 35,5% και ο υποψήφιος του ΑΚΕΛ Σταύρος Μαλάς με 30,25% ήταν οι νικητές στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών και θα αναμετρηθούν αύριο στο δεύτερο γύρο με έπαθλο την προεδρία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Τρίτος ήρθε ο Νικόλας Παπαδόπουλος του Δημοκρατικού Κόμματος (γιος του τέως προέδρου Τάσσου Παπαδόπουλου), με 25,74%, τέταρτος ο χρυσαυγίτης Χρίστος Χρίστου με 5,65% και τελευταίος με 2,18% ο Γιώργος Λιλλήκας (πρώην βουλευτής του ΑΚΕΛ και πρώην υπουργός του ΔΗΚΟ, μετέπειτα δε αρχηγός της Συμμαχίας Πολιτών), που υπέστη πραγματική συντριβή.

Τα αποτελέσματα ήταν λίγο ως πολύ αναμενόμενα, πλην ίσως του ποσοστού που πήραν οι νεοναζί. Όμως η έκπληξη για το αστικό πολιτικό σύστημα ήρθε από την αποχή, που άγγιξε το 29%, ποσοστό ρεκόρ από συστάσεως Κυπριακής Δημοκρατίας. Ενα σημαντικό τμήμα του κυπριακού λαού τους σιχάθηκε όλους και έδειξε μ' αυτόν τον τρόπο την απέχθειά του. Ούτε η αναπτυξιολογία τον συγκίνησε, ούτε οι συνθήκες βροντερές υποσχέσεις για επίλυση του Κυπριακού.

Ο Αναστασιάδης δε χρειάζεται συστάσεις. Παραδοσιακός δεξιός, άτομο της εμπιστοσύνης των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, πρόθυμος να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις τους -είτε πρόκειται για την οικονομική πολιτική, είτε για το Κυπριακό- αποτραβήχτηκε την τελευταία στιγμή από τη σχεδόν έτοιμη συμφωνία στο Κραν Μοντανά της Ελβετίας, κινούμενος περισσότερο από το ένστικτο πολιτικής αυτοσυντήρησης (φοβήθηκε πως δε θα σταύρωνε ψήφο στις προεδρικές εκλογές). Είχε διαπιστώσει, άλλωστε, ότι και η τουρκική πλευρά δεν επιζητούσε λύση.

Κλειστή πόρτα, ανοιχτό παράθυρο

«Δεν υπάρχει περίπτωση να συμμετάσχουμε σε ένα τέτοιο κυβερνητικό σχήμα. Δεν μας ενδιαφέρει κανένα υπουργείο με πρωθυπουργό τον κ. Τσίπρα». Ο Σταύρος Θεοδωράκης φρόντισε να διαψεύσει κατηγορηματικά τα σενάρια που διακινούσαν τις τελευταίες μέρες οι συριζαίοι, πατώντας κυρίως σε δικές του δηλώσεις για στήριξη της κυβερνητικής πρότασης για το «Μακεδονικό».

«Δεν συμμετέχουμε στην προβοκάτσια» έλεγαν με νόημα και συνεργάτες της Γεννηματά, στέλνοντας μήνυμα στους συριζαίους που έπαιζαν αυτό το παιχνίδι για να στριμώξουν -υποτίθεται- τον Καμμένο. Οι ίδιοι συμπλήρωναν με νόημα: «Η κυβέρνηση βιάζεται και πάλι. Το ενδεχόμενο μπορεί να προκύψει μόνο μετά από εκλογές, προκειμένου να αποτυπωθούν οι νέοι πολιτικοί συσχετισμοί. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση αντικατάστασης των ΑΝΕΛ στο κυβερνητικό σχήμα».

Και η δήλωση του Θεοδωράκη και αυτή των συνεργατών της Γεννηματά (το πιθανότερο είναι να πρόκειται για δική της δήλωση, στην οποία δε θέλησε να δώσει επίσημο χαρακτήρα) είναι σε διαφορετικό μήκος κύματος από παλιότερες δηλώσεις τους. Δεν έχουν καταγγελτικό χαρακτήρα, ούτε ανεβάζουν τους τόνους. Σημάδι του ότι εκείνο που κυριαρχεί αυτή τη στιγμή είναι το «Μακεδονικό», στο οποίο ΣΥΡΙ-

Ο Μαλάς, γόνος μιας οικογένειας με στενούς δεσμούς με τον Μακάριο, βρήκε την ευκαιρία να γίνει ο εκλεκτός του ΑΚΕΛ που φοβήθηκε να κατέβει με δικό του υποψήφιο. «Ο Σταύρος Μαλάς είναι πραγματικά ένας ανεξάρτητος πολιτικός, δεν έχει καμία απολύτως οργανική σχέση με το ΑΚΕΛ και το ΑΚΕΛ δεν διεκδικεί μεγάλη συμμετοχή στην κυβέρνηση του Σταύρου Μαλά», δήλωνε πριν από μερικούς μήνες ο γενικός γραμματέας του ΑΚΕΛ Αντρός Κυπριανού. Ο ίδιος, πάντως, ήταν ο πρώτος που βγήκε και πανηγύρισε για τον Μαλά, το βράδυ της περασμένης Κυριακής.

Ο Μαλάς δεν είναι τίποτα το διαφορετικό από τον Αναστασιάδη. Μεγαλοστέλεχος επιχειρήσεων υπήρξε σε όλη την εκτός πολιτικής ζωή του και στο Κυπριακό άσκησε κριτική στον Αναστασιάδη από τα δεξιά (τον κατηγορήσε για... αδιαλλαξία, με αποτέλεσμα να μην υπάρξει συμφωνία στο Κραν Μοντανά).

Με δεδομένο ότι το Κέντρο εκπροσωπήθηκε από τους Παπαδόπουλο-Λιλλήκα, υπάρχει ένα ποσοστό ύψους 28% που θα κρίνει την εκλογή. Αν η τάση της αποχής ενταθεί στο δεύτερο γύρο και αγκαλιάσει ένα τμήμα των ψηφοφόρων του Παπαδόπουλου, ωφελημένος θα είναι μάλλον ο Αναστασιάδης, που έχει ήδη τη διαφορά των πέντε μονάδων του πρώτου γύρου. Και πάλι, όμως, το ποσοστό του Κέντρου μπορεί να φέρει την ανατροπή, αν η πλειοψηφία του κινηθεί προς τον Μαλά. Σ' αυτό, άλλωστε, ποντάρισε το ΑΚΕΛ και δεν κατέβαζε κομματικό υποψήφιο, αλλά έναν πρόβλεψιμο παράγοντα με κεντρώα πολιτική καταγωγή.

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως ο Παπαδόπουλος υπήρξε εκείνος που -ακολουθώντας τη γραμμή του πατέρα του- ζήτησε να τεθεί το Κυπριακό εξαρχής,

κατηγορώντας τους Αναστασιάδη και Μαλά, τον ΔΗΣΥ και το ΑΚΕΛ για ενδοτισμό. Στις κάλπες δεν έφερε το αποτέλεσμα που ήλπιζε. Οι «ενδοτικοί» πήραν σχεδόν 66%. Το ερώτημα, όμως, είναι τι θα κάνουν οι ψηφοφόροι του. Να κινηθούν μαζικά προς την αποχή το βλέπουμε δύσκολο (δεν υπάρχει στην αστική πολιτική παράδοση της Κύπρου). Επομένως, το ερώτημα είναι αν θα κινηθούν προς τα δεξιά τους ή προς τα αριστερά τους (χρησιμοποιούμε τους όρους καθαρά σχηματικά και όχι επειδή προσδιορίζουν διαφορετικές πολιτικές ποιότητες).

Επειδή δε γνωρίζουμε τις πραγματικές πολιτικές διεργασίες στους κόλπους του κυπριακού λαού, γι' αυτό και δεν μπορούμε να διακινδυνεύσουμε ούτε υπαινιγμό πρόβλεψης. Μπορούμε, όμως, να προβλέψουμε με απόλυτη βεβαιότητα ότι όποιος και να νικήσει, τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει για τον κυπριακό λαό (η θητεία του... κομμουνιστή Χριστόφια δεν αφήνει περιθώριο για αυταπάτες). Όσο για το Κυπριακό, αναμένεται η επόμενη πρωτοβουλία των ιμπεριαλιστών, που πάντως δε δείχνουν να «καίγονται».

ΥΓ1. Ο Τσίπρας τυπικά τηρεί στάση ουδετερότητας. Όμως ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε ότι «στηρίζει τις προσπάθειες του ΑΚΕΛ για μια νέα προοδευτική πορεία της Κύπρου και στέκεται στο πλευρό του λαού της για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό». Μια νίκη του Μαλά θα ήταν ό,τι πρέπει για τον ΣΥΡΙΖΑ, που δε βρίσκεται στα πάνω του. Θα μπορεί να μιλά για... άνοδο της Αριστεράς.

ΥΓ2. Αποθρασυμένοι οι χρυσαυγίτες της Κύπρου συνέταξαν κατάλογο με ερωτήματα και τα απέστειλαν στους υποψήφιους του δεύτερου γύρου για να τους απαντήσουν και να καθορίσουν τη στάση των ψηφοφόρων τους!

ΖΑ και ΚΙΝΑΛ έχουν ταυτώσες απόψεις (απ' αυτή την άποψη χαρακτηριστική είναι και η νομική και πολιτική παρέμβαση του Βενιζέλου).

Μπορεί να προσέξει κανείς και κάτι ακόμα. Ο Θεοδωράκης δήλωσε ότι δεν τους ενδιαφέρουν υπουργεία σε κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Τσίπρα. Αν δεν είναι ο Τσίπρας πρωθυπουργός; Είναι φανερό ότι αφήνει ανοιχτό το παράθυρο για συμμετοχή σε μια κυβέρνηση **από αυτή τη Βουλή**, χωρίς πρωθυπουργό τον Τσίπρα. Αν δημιουργούνταν συνθήκες για κάτι τέτοιο, τότε θα δέχονταν ακόμα και τον Τσίπρα για πρωθυπουργό, δεδομένου ότι είναι χαώδης η διαφορά κοινοβουλευτικής δύναμης ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και στο ΚΙΝΑΛ.

Από την άλλη, η Γεννηματά δήλωσε -χωρίς αυτό να είναι απαραίτητο με βάση τη δήλωσή της- ότι θα έμπαιναν σε συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ μετά από εκλογές που θα καθόριζαν τους νέους κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς. Δήλωση που σίγουρα δεν άρεσε καθόλου σ' εκείνους που προσπαθούν να χτίσουν ένα αντι-ΣΥΡΙΖΑ μέτωπο, με αρχηγό τον Μητσοτάκη και τους Γεννηματά-Θεοδωράκη σε ρόλους βαστάζων.

Είναι φανερό ότι η «Κεντροαριστερά» παίζει αυτή την περίοδο κυρίως αντιδεξιά, έχοντας ενοχληθεί από την κωλοτούμπα

που έκανε ο Μητσοτάκης μετά το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης, προσχωρώντας στην ακραία εθνικιστική γραμμή για λόγους κομματικής αυτοσυντήρησης (για να μην έχει διαρροές προς τα δεξιά). Ετσι, σ' αυτή τη φάση δημιουργούνται συνθήκες μιας νηγεμίας στις σχέσεις ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ, γεγονός που φρόντισε να τονίσει με νόημα και ο Τζανακόπουλος, δηλώνοντας ότι όλα τα κόμματα τείνουν να συμφωνήσουν σε μια λύση, πλην της ΝΔ (τον κυβερνητικό συνεταιρό τον ξεχάσε, φυσικά).

Όμως, οι Τσιπραίοι την έκαναν και πάλι την «καγκουριά» τους. Αντί να μείνουν μόνο στη διαφανόμενη συμφωνία στο «Μακεδονικό», άρχισαν να διαρρέουν σενάρια περί αντικατάστασης των ΑΝΕΛ με το ΚΙΝΑΛ στην κυβέρνηση. Σενάρια που εξέθεταν το ΚΙΝΑΛ, που ακόμα προσπαθεί να συγκροτηθεί σε ενιαίο οργανωτικό σχήμα, αφού το έδειχναν να σέρνεται πίσω από τον Τσίπρα με αντάλλαγμα μερικές κυβερνητικές καρέκλες. Θεωρούμε σίγουρο πως αν δεν υπήρχαν «ειρηνοποιοί» (τόσοι πασόκοι έχουν περάσει στον ΣΥΡΙΖΑ, ανοιχτοί είναι οι διάλογοι επικοινωνίας), θα είχε ξεσπάσει κρίση στις σχέσεις τους, με ανταλλαγές «κοσμητικών», όπως γίνεται μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ. Προς το παρόν αποφεύχθηκε, αλλά μην παίρνετε όρκο για το πόσο θα κρατήσει.

Η βιομηχανία του Ολοκαυτώματος και το ελληνικό της τοπόσημο

«Η βιομηχανία του Ολοκαυτώματος ξεφύτρωσε μόνο μετά τη συντριπτική επίδειξη στρατιωτικής υπεροχής από το Ισραήλ και έλαβε τη μέγιστη τιμή της παράλληλα με τον ακραίο ισραηλινό θρίαμβο.(...) Δεν ήταν η υποτιθέμενη αδυναμία και η απομόνωση του Ισραήλ, ούτε ο φόβος του “δεύτερου Ολοκαυτώματος” αλλά μάλλον η αποδεδειγμένη δύναμη του Ισραήλ και η στρατηγική του συμμαχία με τις ΗΠΑ που οδήγησαν τις εβραϊκές ελίτ να στήσουν τη βιομηχανία του Ολοκαυτώματος μετά τον Ιούνιο του 1967. Αν και άθελά του, ο Novick παρέχει τις καλύτερες αποδείξεις ώστε να υποστηρίξει κανείς αυτό το συμπέρασμα. Για να αποδείξει ότι οι παράγοντες της ισχύος και όχι η ναζιστική Τελική Λύση καθόρισαν την αμερικανική πολιτική έναντι του Ισραήλ, γράφει: “όταν το Ολοκαύτωμα ήταν ακόμα νωπό στο νου των Αμερικανών ηγετών -κατά τα πρώτα 25 χρόνια που ακολούθησαν το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου- οι ΗΠΑ υποστήριζαν λιγότερο το Ισραήλ [...] Όχι δηλαδή όταν θεωρούσαν το Ισραήλ αδύναμο και ευάλωτο, αλλά κατόπιν, όταν εκείνο έκανε επίδειξη της δύναμής του, κατά τη διάρκεια του Πολέμου των Εξι Ημερών, τότε η αμερικανική βοήθεια έγινε από σταγόνες πλημμυρίδα”.

» Καθώς οι Αμερικανοεβραίοι άρχισαν να κερδίζουν μεγαλύτερη κοινωνική καταξίωση, με τρόπο σταθερό, στράφηκαν πολιτικά προς τα δεξιά.(...) Οι εβραϊκές ελίτ, στη μακρινή προσπάθειά τους να υπερασπισθούν τα συντεχνιακά και ταξικά τους συμφέροντα, στιγμάτισαν ως αντισημιτισμό οτιδήποτε εναντιωνόταν στη νέα συντηρητική πολιτική τους. Το Ολοκαύτωμα έπαιξε και αυτό ρόλο σε τούτη την ιδεολογική επιθετικότητα. Με εμφανέστατο τρόπο, η επίκληση των διωγμών του παρελθόντος εξέτρεψε την απόπειρα κριτικής του παρόντος.

» Όπως οι Ισραηλινοί εξοπλίστηκαν σαν αστακοί από τις Ηνωμένες Πολιτείες και με εξαιρετικό θάρρος έβαλαν τους Παλαιστίνιους στη θέση τους, έτσι και οι Αμερικανοεβραίοι έβαλαν με αποφασιστικότητα τους μαύρους στη θέση τους. Να παριστάνει τον γενναίο απέναντι σε όσους μπορούσαν λιγότερο να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους. Αυτό είναι το πραγματικό περιεχόμενο του περιβόητου θάρρους του οργανωμένου αμερικανικού εβραϊσμού».

Νόρμαν Φίνκελστιν, Η βιομηχανία του Ολοκαυτώματος, σκέψεις σχετικά με την εκμετάλλευση της εβραϊκής οδύνης, Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου, 2001.

Ηρθε η ώρα να αποκτήσει και η Θεσσαλονίκη το δικό της υποκατάστημα της βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος. Επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και πρωθυπουργίας Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος κάλεσε στην Ελλάδα τον πρόεδρο του σιωνιστικού μορφώματος Ρεουβέν Ριβλίν, τον υποδέχτηκε στο Μαξίμου, τον δεξιώθηκε (παρέα με όλο τον αστικό κόσμο) στο προεδρικό μέγαρο και μετά πήγε μαζί του στη Θεσσαλονίκη για να τοποθετήσουν τον θεμέλιο λίθο στο Μουσείο Ολοκαυτώματος στη Θεσσαλονίκη.

Ο ακροδεξιός σιωνιστής πολιτικός, μέλος του «Λικούντ» (κόμμα του Νετανιάχου), υπουργός του Σαρόν, αξιωματικός των μυστικών υπηρεσιών, φανατικός οπαδός της λύσης του «Μεγάλου Ισραήλ» (δηλαδή της προσάρτησης της Δυτικής Οχθης και της Λωρίδας της Γάζας στο κράτος του Ισραήλ), δεν είχε πρόβλημα να προφέρει τη λέξη Πα-

λαιστίνη («Είναι η μοίρα μας να ζούμε μαζί και να μετατρέψουμε την Νοτιοανατολική Μεσόγειο σε “παράδεισο”, όλοι μαζί Ισραήλ, Ελλάδα, Κύπρος, Παλαιστίνη, Αίγυπτος, Ιορδανία»). Αντίθετα, σε μια ομιλία 1.254 λέξεων, ο Τσίπρας δεν ανέφερε ούτε μια φορά τις λέξεις Παλαιστίνη, Παλαιστίνιοι, παλαιστινιακός. Εσβησε το μείζον πρόβλημα της Μέσης Ανατολής, ένα πρόβλημα κατοχής και κατοχικών εγκλημάτων, που χύνουν το αίμα ενός λαού εδώ και 70 χρόνια, σα να μην υπάρχει.

Φύτεψε και ελιές μαζί με τον σιωνιστή μακελάρη! Κι είχε το θράσος να κλείσει την ομιλία του με τα εξής λόγια: «Τα δέντρα αυτά είναι Ελιές -η Ελιά είναι σύμβολο της ειρήνης για τους ανθρώπους και τους λαούς- για να ριζώσει η μνήμη στη συνείδηση των λαών μας και να καρποφορήσει η ανοχή, η φιλία, η αλληλεγγύη μεταξύ των λαών και των πολιτισμών μας!»! Ούτε ο πιο φανατικός σιωνιστής πολιτικός δε θα τολμούσε αυτή την πρόκληση, την παραμονή της δίκης της 16χρονης Αχεντ Ταμίμι, μιας εφηβής που μεγάλωσε αντιστεκόμενη για να μην ξεριζώσουν οι σιωνιστικές μπουλντόζες τις ελιές του χωριού της. Ξεπερνά κάθε όριο πρόκλησης να φυτεύεις ελιές παρέα με τον εκπρόσωπο ενός βάρβαρου καθεστώτος που ξεριζώνει συστηματικά αιωνόβιες ελιές που ανήκουν σε Παλαιστίνιους, τότε για να χτιστούν επαύλεις και πολυκατοικίες για τους εβραίους εποίκους, τότε για να χτιστεί το τείχος της ντροπής, τότε για να δημιουργηθούν ανοιχτές στρατιωτικές ζώνες και τότε απλά για λόγους εκδίκησης (γκρεμίζουν σπίτια και ξεριζώνουν ελιές, τα δέντρα-σύμβολα της παλαιστινιακής γης).

Υπάρχει ένα ντοκιμαντέρ που γύρισε στη διάρκεια πολλών χρόνων ένας παλαιστίνιος αγρότης. «Πέντε σπασμένες κάμερες» είναι ο τίτλος του και δείχνει την αντίσταση των κατοίκων του παλαιστινιακού χωριού Μπιλίν στη σιωνιστική βαρβαρότητα. Το ξεριζώμα του ελαιώνα του χωριού κυριαρχεί στην ταινία. Θα τολμήσει, άραγε, ο Τσίπρας να δείξει στα παιδιά του αυτή την ταινία και ταυτόχρονα να τους δείξει τις σκηνές από το φύτεμα ελιών παρέα με τον σφαγέα Ριβλίν; Ρητορικό είναι, φυσικά, το ερώτημα.

Όπως δεν επέλεξε να πει ούτε μια λέξη για τους Παλαιστίνιους, έτσι επέλεξε να μην πει ούτε λέξη για το ολοκαύτωμα των σοβιετικών, των κομμουνιστών, των αντιστασιακών, των τσιγγάνων, των ομοφυλόφιλων, όλων όσων εξόντωσαν σε μαζική κλίμακα οι ναζί. Για λόγους ιστορικής ακρίβειας και

δικαιοσύνης, βρε αδερφέ. Για ποια ιστορική ακρίβεια και ποια δικαιοσύνη να ενδιαφερθεί, όμως, ο αστός πολιτικός που προηγήθηκε ακόμα και του Τραμπ, χαρακτηρίζοντας εγγράφως την Ιερουσαλήμ «ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ»;

Στη Θεσσαλονίκη δε στήνουν ένα μνημείο για τους έλληνες εβραίους που εξόντωσαν οι ναζί. Στήνουν ένα παράρτημα της βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος, η οποία στήθηκε -όπως αποκαλύπτει ο απόγονος επιζησάντων του Ολοκαυτώματος Νόρμαν Φίνκελστιν- μόνο όταν το Ισραήλ άρχισε να επικρατεί στη Μέση Ανατολή και να παίζει το ρόλο του προκεχωρημένου φυλάκιου του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Αν ήθελαν ένα μνημείο για τους έλληνες εβραίους, θα απέκλειαν το κράτος του Ισραήλ. Γιατί είναι ένα κράτος δολοφόνος, που εφαρμόζει μια καθαρά ναζιστική πολιτική σε βάρος των Παλαιστίνιων, που δεν έχει διστάσει να μετατρέψει σε ερείπια τον Νότιο Λίβανο, που δεν έχει διστάσει να βομβαρδίσει τη Λωρίδα της Γάζας με απαγορευμένες βόμβες φωσφόρου, που δεν έχει διστάσει να δολοφονήσει μαζικά παιδιά σε σχολεία της Γάζας, που..., που..., που...

Όμως αυτό το Μουσείο χτίστηκε με πρωτοβουλία του κράτους του Ισραήλ, με «μουστερή» τον Μπουτάρη και διεκπεραιωτές τον Τσίπρα και την κυβέρνησή του, που έχουν αναβαθμίσει όσο δεν παίρνει άλλο τις σχέσεις της Ελλάδας με το σιωνιστικό μόρφωμα, το οποίο έχουν αναγορεύσει σε «στρατηγικό σύμμαχο».

Δε θα άξιζε τον κόπο ν' ασχοληθούμε με τις κατηγορίες περί «αντισημιτισμού», όμως επειδή είναι βέβαιο ότι θ' ακουστούν κι επειδή σίγουρα υπάρχουν αντισιμημίτες και στην Ελλάδα (είναι τα γνωστά φασισταριά που βρίσκουν πάντοτε καταφύγιο στη στοργική αγκαλιά του αστικού κράτους), θα γράψουμε δυο λόγια. Ο κόσμος της Αριστεράς δεν έχει καμιά σχέση με τον αντισημιτισμό και τα στερεότυπά του. Και το έχει αποδείξει στη μακρά ιστορία του, πληρώνοντάς το πολλές φορές με αίμα. Όμως, οι σιωνιστές δολοφόνοι έχουν επεξεργαστεί τη χοντροκομμένη θεωρία του αντι-αντισημιτισμού, προσπαθώντας μέσω αυτής ν' ασκήσουν ιδεολογική τρομοκρατία σε όσους καταγγέλλουν τον σιωνισμό και τα εγκλήματά του και να παραλύσουν τα κινήματα αλληλεγγύης στον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό. Και δεν είναι λίγες οι φορές που τα καταφέρνουν. Για παράδειγμα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Θεσσαλονίκη αποσύρθηκε από την ευρεία πρωτοβουλία που διοργάνωσε εκδήλωση διαμαρτυρίας στις 30 του Γενάρη και κάλεσε σε δική της εκδήλωση την επομένη, επικαλούμενη τη φέεστα για τη θεμελίωση του Μουσείου Ολοκαυτώματος Θεσσαλονίκης. Υποχώρησε μπροστά στην πίεση του σιωνιστικού αντι-αντισημιτισμού, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα το γεγονός της παρουσίας του Ριβλίν σ' αυτή τη φέεστα.

Το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό έχει καθαρές θέσεις και δε δυσκολεύεται να τοποθετηθεί και απέναντι στον αντισημιτισμό και απέναντι στον σιωνισμό, που είναι αυτός που εξακολουθεί να διαπράττει εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Και πρέπει να δείχνει αντοχή απέναντι στις διάφορες μορφές της σιωνιστικής πίεσης, η οποία εμπορεύεται τα εγκλήματα των ναζί κατά των εβραίων για να καλύψει και να αγιοποιήσει τα εγκλήματα του σιωνισμού κατά των Παλαιστίνιων.

Αλητεία

Η φωτογραφία είναι από τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας της ΠΟΕΔΗΝ στο υπουργείο Υγείας στις 25 του Γενάρη. Ενόσω ακόμα η συγκέντρωση ήταν σε εξέλιξη και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕΔΗΝ είχε συνάντηση με τον υπουργό Υγείας Α. Ξανθό, ο αναπληρωτής υπουργός Π. Πολάκης έπιασε δουλειά στο αγαπημένο του facebook, γράφοντας την παρακάτω εμετική ανάρτηση (τη διατηρούμε αυτούσια, όπως τη δημοσίευσε):

«ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΩΡΑ!!

“Χίλιαδες λαου περικυκλώσαν το υπ υγείας με επικεφαλής το κομμνανταντε τσε- γιαννακο!!”

(καμία σαρανταρια ολοι κι ολοι χωρίς τα μπαλονια)

- “Σας μιλαει ο σταθμος των ελευθερα αγωνιζομενων υπουργων ,αμυνομεθα μεχρι τελευταιας ρανιδας αιματος!!!”

(ο “κομμνανταντε “ αρχισε να πυροβολει προς πασα κατευθυνση των καμερων ΣΚΑΙ ΚΑΙ ΣΤΑΡ όταν αντι για δεκα ατομα αντιπροσωπεια ζητησε να μπουν 12!!!)

“Σκληρες διαπραγματευσεις αυτη τη στιγμή για την παραδοση των αποθεματικων των νοσοκομειων ,της υπ αποφασης για το ανθυγεινιο και τα εγγραφα των συμβασεων των επικουρικων. Αντιστεκομαστε υπερ της δημοσιας περιουσιας!!!”

(υ.γ επι της ουσιας των ανυπαρκτων αιτηματων των γαλαζιων Χμερ και των πρασινων Βιετκονγκ της πλειοψηφιας της ΠΟΕΔΗΝ απαντησα απο χθες,τι να ξαναπω παλι....).».

Μόνο ως εκδήλωση αλητείας μπορεί να θεωρηθεί αυτή η ανάρτηση. Δεν έχει σημασία ποια είναι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕΔΗΝ (με την οποία ο Πολάκης συνεργαζόταν θαυμάσια και πολύ στενά, όσο ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση). Δεν έχει σημασία πόσοι ήταν οι διαδηλωτές (που δεν ήταν πάντως ούτε σαράντα ούτε εκατό, αλλά τουλάχιστον εκατοντάδες). Σημασία έχει η ταύτιση των εργαζόμενων που διαμαρτύρονταν με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία (λες και δεν υπήρχαν ανάμεσά τους εργαζόμενοι που ανήκουν σε άλλους πολιτικούς χώρους) και η αντιμετώπισή τους ως σκουπιδιών.

Δεν είναι θέμα προσωπικής ιδιορρυθμίας του Πολάκη. Είναι η εκδήλωση της εξουσιαστικής αλαζονείας του ΣΥΡΙΖΑ με τον τρόπο του Πολάκη.

Τυχοδιωκτισμοί

Τα κατάφερε και πάλι ο Καμμένος να δημιουργήσει εθνικιστικό τζέτζελο. Καβάλησε ένα πλοίο του πολεμικού ναυτικού (το ίδιο που προ ημερών είχε μια εμπλοκή με σκάφος της τουρκικής ακτοφυλακής) και έβαλε πλήρη για τα Ιμια, για να καταθέσει στεφάνι για τους τρεις νεκρούς του ελληνικού Ναυτικού, που σκοτώθηκαν όταν το ελικόπτερο που επέβαιναν έπεσε και συνετρίβη στην κρίση των Ιμίων το 1996. Οι τούρκοι στρατοκράτες του την είχαν στημένη. Εστείλαν, λοιπόν, τρία σκάφη στην περιοχή, προκειμένου να εμποδίσουν την προσέγγιση του Καμμένου στα Ιμια. Τα τουρκικά σκάφη επόπτευε και ελικόπτερο.

Μετά άρχισε το σόου, το οποίο μεταδόθηκε (με μονταρισμένα πλάνα) και από την τουρκική και από την ελληνική τηλεόραση. Στην Τουρκία τα πράγματα παρουσιάστηκαν σαν τα τουρκικά σκάφη να ανέκοψαν την πορεία του ελληνικού. Στο κρατικό πρακτορείο Anadolu, μάλιστα, φιλοξενήθηκε και δήλωση του υπουργού Εσωτερικών Σουλεϊμάν Σοϊλίου πως οι δυνάμεις της τουρκικής ακτοφυλακής «έκαναν αυτό που έπρεπε». Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η όλη επιχείρηση ανατέθηκε στην ακτοφυλακή, δηλαδή σε αστυνομικό και όχι στρατιωτικό σώμα.

Αντίθετα, από την ελληνική τηλεόραση μεταδόθηκαν πλάνα... ηρωικά, με μαγνητοφωνημένες συνομιλίες ανάμεσα στα ελληνικά και τα τουρκικά σκάφη, ναυτικά παραγγέλματα κτλ., ενώ ο ισχυρισμός ήταν πως το σκάφος που κουβαλούσε τον Καμμένο έφτασε στο ακριβές στίγμα συντριβής του ελικoptέρου, όπου και η υπογραφή (που ήταν με κοστούμι και όχι με στρατιωτική στολή) πέταξε το στεφάνι με τη γαλανόλευκη κορδέλα. Τα Ιμια φαίνονταν σαν κουκίδα στο βάθος, όμως δεν είναι αυτό που έχει σημασία. Σημασία έχει ότι ο Καμμένος εξακολουθεί να παίζει τυχοδιωκτικά εθνικιστικά παιχνίδια με κάθε ευκαιρία.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτός

«Εμπορε κατάπλευσον, εξελεύ, πάντα πέπραται»...

Θα μπορούσε να ονομαστεί «Αξιοκρατία». Κράτος του Αξιού δηλαδή, μιας και είναι ένα ποτάμι που τη διασχίζει και την καθορίζει. Ακόμα και «Μικροσκοπία» (micro Skorje βαρβαριστί) ή έστω «Scorria» (εκρήξεις) από το ομώνυμο παλιό τραγούδι της Ραφαέλα Καρρά. Αλλά επιμένουν στο «Μακεδονία» για να μπουν στο μάτι των Ελλήνων, των πατριωτών, του ποιμνίου και των ιεραρχών του.

- Αλέξη σ' αγαπώ πολύ. - Το ξέρω. Κι εγώ, Πάνο.
- Είπανε πως χωρίζουμε κι έπεσα να πεθάνω.
- Πώς να χωρίσουμε κουτέ; Να ζήσουμε με άλλους;
- Ούτε που να το σκέφτομαι! Μη μου πατάς τους κάλους.
- Είμαστε η σταθερότητα. Είμαστε αναγκαίοι.
- Πολιτικά όμως είμαστε το πρώτο ζευγάρι γκέι.
- Μα, αυτό λέει το σύμφωνο. Γιατί να μας τρομάζει;
- Περνάμε φίνα κι άφησε τον κόσμο να φωνάζει.
- Αλέξη σ' αγαπώ πολύ. - Το ξέρω. Κι εγώ, Πάνο.

«Αρκετά. Το ξέρουμε πως η βία γεννά βία. Αυτό που θα 'θελα να μάθω είναι πώς η ειρήνη θα μπορούσε να φέρει ειρήνη. Πιστεύω πως μόνο όταν δεν θα υπάρχουν δούλοι και αφέ-

ντες, όταν κανείς δεν θα υπακούει στις εντολές και στα διατάγματα που εκδίδουν οι κυβερνήσεις και οι εκκλησίες, όταν όσοι επιθυμούν γη και ελευθερία μπορούν να την έχουν και όταν όλοι όσοι θέλουν να καταπιέσουν δεν έχουν όπλα, τότε και μόνο τότε η ειρήνη θα φέρει ειρήνη» (Emiliano Zapata).

Η στήλη χαιρετίζει τη γενναία απόφαση της αρχιεπισκοπής να επισημοποιήσει τη στήριξή της στο συλλαλητήριο της Αθήνας και να επιτρέψει τη συμμετοχή ρασοφόρων. Το ίδιο και την απόφαση του Μίκη (ποιου Μάους ρε;) να είναι ομιλητής στο ίδιο συλλαλητήριο. Βέβαια, το καλύτερο το διαβάσαμε σε ανάρτηση σε μέσο κυνωνικής δικτύωσης: «Κάποιος να πει στον Μίκη ότι το συλλαλητήριο το κάλεσαν αυτοί που χτυπούσαν το βράδυ στην ταράτσα τον Ανδρέα».

Και τώρα Γκαφιδιάς by Μεγαλούτσικος. Εγέρθουτου:

..(Λ)εφτά. Δεν είσαι αριστερά, μη μας δουλεύεις
μάτσο χωράνε σε μίαν αστική παλάμη.
Θυμίζεις εξαπάτηση, σόγια βολεύεις
μικροί-μεγάλοι καβαλήσατε καλάμι.

Γλείφει η Εφη της μηχανής τα δυο ποδάκια
δεν βλέπει ο Πάνος μα κρατάει το τιμόνι
μ' ένα φτερό ξορκίζει ο Ευκλείδης τη μαλάρια
κι ο στραβοκάνης ο Παππάς πίτες ζυμώνει.

Απ' του Μαξίμου τρέχουν ως την Κουμουνδούρου
μπορούν ποτέ να σου χαλάσουν το χατίρι;
Κόρη ξανθή και γαλανή, τη λέγαν' Δούρου
ποια νέα βροχή θε να την πιεί σ' ένα ποτήρι...

Νίκο αλλήθωρε, τρελέ, γουστάρεις Δύση
κατάφερε το κίνημα με το αστέρι
σωρός να πέσει να σκορπίσει, να διαλύσει
μην ξαναβγεί μπουκάλι και στουπί σε χέρι.
Ο Νικ, του λείπει το μυαλό μα όλο γνέθει
τούτο το απίθανο σινάφι να βρακώσει.

Θεανώ, με γεμιστά σκορπας περνώντας μέθη;
Ελενα, πες, τουρίστες είναι οι διακόσιοι;
Ενστολος Πάνος το κατάστρωμα σαρώνει
μ' ένα ξυστρί καθάρισε με απ' τις βδέλλες.
Μα είναι κάτι πιο βαθύ που με τσιτώνει.

- Λακέ, πού πας; - Μάνα, θα πάω στις Βρυξέλλες.
Κι έτσι μαζί με τους επτά κατηγοράμε
με τις βρισιές και η ξευτίλα μάς ορίζει.
Τα μάτια σου ζούνε μια αρπαχτή, θυμάμαι
ο πιο ζαβός με νούμερα μας νανουρίζει.
Ενστολος Πάνος το κατάστρωμα σαρώνει
μ' ένα ξυστρί καθάρισε με απ' τις βδέλλες.
Μα είναι κάτι πιο βαθύ που με τσιτώνει.

- Λακέ, πού πας; - Μάνα, θα πάω στις Βρυξέλλες.

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Εντυπωσιακά είναι τα αποτελέσματα της απολογιστικής έκθεσης της FIFA, Global Transfer Market Report, για το μεταγραφικό παζάρι του 2017. Το συνολικό ποσό που δαπανήθηκε για μεταγραφές ανέρχεται σε 6.370.000.000 δολάρια και παρουσιάζει αύξηση κατά 32,7% σε σχέση με το 2016. Η έκθεση επιβεβαιώνει ότι γύρω από το ποδόσφαιρο υπάρχει μια έντονη και διαρκώς αυξανόμενη οικονομική δραστηριότητα που είναι πολύ προσοδοφόρα για τους καπιταλιστές που επενδύουν σε αυτό, γεγονός που το οδηγεί σε «μετάλλαξη» από άθλημα σε μπιζνα.

Εχουμε γράψει στο παρελθόν, σχολιάζοντας μια αντίστοιχη έκθεση για τον μεταγραφικό τζίρο στο ποδόσφαιρο, ότι τα ποσά που αναφέρονται δεν είναι στην πραγματικότητα «ζεστό» χρήμα, αφού υπάρχει ένα συνεχές «γύρισμα» των χρημάτων από ομάδα σε ομάδα, το οποίο όμως από το σύστημα της ΦΙΦΑ παρουσιάζεται αθροιστικά. Θα δώσουμε ένα παράδειγμα. Η ομάδα Α αγοράζει έναν παίκτη από την ομάδα Β αξίας 10.000.000 ευρώ. Η ομάδα Β, για να ενισχύσει το έμφυχο δυναμικό της, ξοδεύει 15.000.000 ευρώ για να πάρει έναν παίκτη από την ομάδα Γ, η οποία με τη σειρά της, για να καλύψει το κενό του παίκτη που πούλησε, δίνει 10.000.000 ευρώ για να αγοράσει παίκτη από την ομάδα Δ. Αν αθροίσουμε τα ποσά που ξόδεψαν οι ομάδες για τις τρεις μεταγραφές, θα καταγράψουμε τζίρο 35.000.000 ευρώ, όμως τα πραγματικά φράγκα που έπεσαν στην πιάτσα είναι τα αρχικά 10.000.000 της ομάδας Α και τα συμπληρωματικά 5.000.000 ευρώ της ομάδας Β, δηλαδή 15.000.000 ευρώ. Για τον λόγο αυτό, όταν σχολιάζουμε τις οικονομικές εκθέσεις της ΦΙΦΑ για τις μεταγραφές, θα πρέπει να αναφερόμαστε σε συγκριτικά στοιχεία και όχι σε απόλυτα νούμερα.

Το πρώτο σχόλιο για τα στοιχεία της έκθεσης αφορά το ποσοστό της αύξησης κατά 32,7% σε σχέση με τον τζίρο του 2016, το οποίο πρέπει να συσχετισουμε με τον αριθμό των μεταγραφών που έφτασαν τις 15.624 (αύξηση κατά 6,8% σε σχέση με το 2016) και τον αριθμό των ποδοσφαιριστών που συμμετείχαν στις μεταγραφές, ο οποίος ήταν 13.415 παίκτες από 181 χώρες. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι 2.209 ποδοσφαιριστές (ποσοστό 14,13%) κατά τη διάρκεια του 2017 μετακινήθηκαν περισσότερο από μια φορά, γεγονός που επιβεβαιώνει όσους υποστηρίζουν ότι τα θεματικά ποσοστά αύξησης και τα τεράστια ποσά που ανακοινώνει η ΦΙΦΑ έχουν επικοινωνιακή στόχευση, αφού στην πραγματικότητα είναι αρκετά μικρότερα. Βέβαια, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει, εξαιτίας της «δημιουργικής λογιστικής» της ΦΙΦΑ, να υποτιμήσουμε το τεράστιο οικονομικό

ΣΟΥΤ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΑΕΥΡΟ...

παιχνίδι που γίνεται γύρω από το επαγγελματικό ποδόσφαιρο και τα πολύ μεγάλα κέρδη που εξασφαλίζουν οι καπιταλιστές που λυμαίνονται τον χώρο.

Ενα δεύτερο στοιχείο της έκθεσης είναι ότι για έναν ακόμα χρόνο η Βραζιλία ήταν η μεγαλύτερη πρωταγωνίστρια των μεταγραφών, με 254 συλλόγους να συμμετέχουν στις μετακινήσεις παικτών. Ακολούθησαν η Γερμανία με 143, η Αγγλία με 132, η Αργεντινή με 111 και η Ισπανία με 98. Ο συνολικός αριθμός των ομάδων που συμμετείχαν στις μεταγραφές ανέρχεται σε 3.831, χωρίς όμως να υπάρχουν αναλυτικά στοιχεία για το ποσοστό των ομάδων που πούλησαν παίκτες και το ποσοστό αυτών που αγόρασαν.

Η έλλειψη αυτών των στοιχείων δεν επιτρέπει να βγουν ασφαλή συμπεράσματα ως προς την «παραγωγική διαδικασία» του ποδοσφαίρου. Υπάρχουν όμως ενδείξεις που ενισχύουν την άποψη ότι η παραγωγή παιχτών γίνεται στη Λατινική Αμερική και την Αφρική, ενώ η Ευρώπη απορροφά το μεγαλύτερο μέρος της, αφού ποσοστό 67,4% του συνολικού μεταγραφικού τζίρου των 6,37 δις. δολαρίων πληρώθηκε από 50 ομάδες που ανήκουν σε 13 εθνικές ομοσπονδίες, με τις ευρωπαϊκές ομάδες να έχουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο.

Επίσης, θα πρέπει να τονιστεί και η τάση συγκέντρωσης της αφρόκρεμας των ποδοσφαιριστών στους ευρωπαϊκούς συλλόγους. Την αγορά σάρωσε η αγγλική Premier League, με καθαρό κόστος 988.100.000 δολάρια, και ακολούθησαν τα 336.700.000 της Γαλλίας, τα 324.100.000 της Πορτογαλίας, τα 216.400.000 της Ιταλίας και τα 194.500.000 της Ισπανίας (οι πέντε ευρωπαϊκές ομοσπονδίες κάλυψαν το 32,30% του συνολικού μεταγραφικού τζίρου).

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στην Premier League, η οποία βρίσκεται στην πρώτη θέση της λίστας των εσόδων που έχει κάθε εθνική ομοσπονδία από τα τηλεοπτικά δικαιώματα. Τα στοιχεία δείχνουν ότι στο νησί χρησιμοποιούν τα έσοδα από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και τους χορηγούς για να

«επενδύσουν» σε αγορά πρωτοκλασάτων ποδοσφαιριστών που θα ενισχύσουν τη δυναμική των αγγλικών ομάδων, προκειμένου να ανέβει το αγωνιστικό επίπεδο του πρωταθλήματος και να γίνουν πρωταγωνίστριες στο ευρωπαϊκό ποδοσφαιρικό γίγνεσθαι. Την ίδια στιγμή, η κατανομή ενός σημαντικού ποσοστού από τα τηλεοπτικά έσοδα στις ομάδες των μικρότερων επαγγελματικών κατηγοριών δίνει τη δυνατότητα να συνεχιστεί η «παραγωγική διαδικασία» στο νησί και ο βασικός κορμός των αγγλικών ομάδων να αποτελείται από «γηγενείς» παίκτες. Στην πράξη, οι αγγλικές ομάδες που πρωταγωνιστούν στο πρωτάθλημα και στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις έχουν ένα βασικό κορμό παιχτών από το νησί και «επενδύουν» σε μεταγραφές πρωτοκλασάτων παιχτών οι οποίοι κάνουν τη διαφορά, δίνοντας ταυτόχρονα το πλεονέκτημα στην Premier League να διατηρεί τον τίτλο του πιο ανταγωνιστικού και θεαματικού πρωταθλήματος (γεγονός που αυξάνει το ενδιαφέρον, άρα και τα έσοδα).

Για την πλειοψηφία των φιλάθλων, η αλλαγή στη φιλοσοφία και τη νοοτροπία του αγγλικού πρωταθλήματος είναι προς την σωστή κατεύθυνση, όμως όλους εμάς τους λάτρεις του γνήσιου παραδοσιακού βρετανικού στίλ, οι αλλαγές που έχουν συντελεστεί στο βωμό του χρήματος μας αφήνουν παγερά αδιάφορους και μας κάνουν να νοσταλγούμε τις παλιές καλές εποχές (ευτυχώς που υπάρχουν και τα πρωταθλήματα των μικρότερων κατηγοριών και μπορούμε να βλέπουμε το ποδόσφαιρο που αγαπήσαμε).

Ενα τρίτο ενδιαφέρον σημείο του μεταγραφικού απολογισμού είναι η περίπτωση της Πορτογαλίας. Οι ομάδες της συγκεκριμένης χώρας είναι στην τρίτη θέση της λίστας με τις χώρες που ξοδεύουν σημαντικά ποσά για μεταγραφές παιχτών. Ξόδεψαν 324.100.000 δολάρια για παίκτες κυρίως από τη Λατινική Αμερική (η μεγαλύτερη μετακίνηση παρατηρήθηκε από τη Βραζιλία στην Πορτογαλία, με 169 παίκτες να αλλάζουν ομάδα), είναι όμως στην πρώ-

τη θέση στη λίστα των χωρών που οι ομάδες τους κερδίζουν από την πώληση ποδοσφαιριστών, με έσοδα 707.500.000 δολάρια. Αυτό σημαίνει ότι οι πορτογαλικές ομάδες εισάγουν φθηνούς ή νεαρούς παίκτες από τη Λατινική Αμερική, τους «δουλεύουν» στα πρωταθλήματα της χώρας και στη συνέχεια τους μεταπωλούν σε ομάδες άλλων ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων, βγάζοντας μια σημαντική «υπεραξία» από τη μεταπώλησή τους, λειτουργώντας επί της ουσίας ως ομάδες-μεσάζοντες.

Κλείνουμε την αναφορά μας στα οικονομικά δεδομένα του μεταγραφικού παζαριού του 2017 με στοιχεία που αφορούν το ρόλο των μάντζερ και των μεσαζόντων. Οι αμοιβές που τσέπωσαν οι ατζέντηδες από τις μεταγραφές του 2017 ανέρχονται σε 447.000.000 δολάρια και έχουν υπερδιπλασιαστεί από τα 218.400.000 δολάρια που είχαν καταγράψει ως έσοδα το 2013. Η εξέλιξη αυτή δεν πρέπει να ξενίζει, με δεδομένο ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια καπιταλιστική μπιζνα. Όπως συμβαίνει στα καπιταλιστικά αλισβερίσια, υπάρχουν πάντα αυτοί που κερδίζουν όχι από τη συμμετοχή τους στην «παραγωγική διαδικασία», αλλά παίζοντας τον ρόλο του μεσάζοντα ανάμεσα στους εμπλεκόμενους. Αυτή η οικονομική πτυχή του μεταγραφικού τζίρου, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι το 65,5% του συνολικού αριθμού των μεταγραφών που έγιναν το 2017 αφορούσε παίκτες που δεν είχαν συμβόλαιο με κάποια ομάδα, έχει προβληματίσει τη ΦΙΦΑ, που βλέπει ότι δημιουργείται ένα κύκλωμα που δε θα μπορεί να το ελέγξει και το οποίο έχει «στενούς» δεσμούς με ένα ακόμη «αγκάθι» για την παγκόσμια ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, τον στοιχηματικό ποδοσφαιρικό τζόγο (νόμιμο και παράνομο).

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει αποκτήσει η φετινή Euroleague στο μπάσκετ, αφού υπάρχουν αρκετές εκπλήξεις και δεν έχει ξεκαθαρίσει η κατάσταση, τόσο για τις ομάδες που θα μπουν στην τελική οκτάδα όσο και για τις τέσσερις που θα έχουν το πλεονέκτημα έδρας. Στις επόμενες δέκα αγωνιστικές σημαντικό ρόλο στην τελική κατάταξη θα παίξουν τα αποτελέσματα με τις ομάδες που δεν έχουν τύχη να μπουν στην οκτάδα αλλά θα κάνουν τη ζημιά σε όσους τις υποτιμήσουν. Αντιστρόφως ανάλογο με το ενδιαφέρον είναι το αγωνιστικό επίπεδο, αφού στην πλειοψηφία των παιχνιδιών οι ομάδες προσφέρουν μέτριο θέαμα, δείγμα του ότι έχει μειωθεί σημαντικά το επίπεδο του έμφυχο δυναμικού των ομάδων.

Παραφράζοντας το παλιό σλόγκαν «παφ και τάλιρο», μπορούμε να αναφωνήσουμε «σουτ και διακοσάευρο».

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Βλέπω τη ζωή που έζησα
κάτω από το σημάδι μιας αλήθειας άγνωστης
έτσι, που όλη χάνεται
κι όλη πάνω μου θα ξαναπέσει...
Ηρθα από μακριά
από το άγνωστο, σχεδόν στην καρδιά
στον χρόνο, σχεδόν αισθάνομαι ήδη
τον τρόπο εκείνου που πεθαίνει...
Κι είναι ανέγγιχτη ακόμα η ζωή μου.
Ακόμα την ονειρεύομαι, τη χάνω.
Από άγνωστο σε άγνωστο είναι ατέλειωτη**

► Μεταξύ άλλων, αποδέχτηκαν τη βράβευσή τους από τον σιωνιστή πρόεδρο του Ισραήλ και οι Σ. Ξαρχάκος, Π. Γιαννάκης, Θ. Καστανιώτης, Ν. Παππάς. Στα υπ' όψιν...

► Δεν είχε πρόβλημα ο Περισσός να συμμετέχει με τον βουλευτή Χ. Κατώτη στην ημέρα μνήμης των θυμάτων του ολοκαυτώματος με την πρόεδρο της κοινοβουλευτικής ομάδας φιλίας Ισραήλ-Ελλάδας Ayelet Nahmias και τον πρόεδρο του Κ.Ι.Σ.Ε. Δαυίδ Σαλιέλ. Προπάντων καλές σχέσεις... (Κατά τα άλλα ο 902.gr, 29/1/2018 γράφει για «Αναβαθμισμένες σχέσεις προς όφελος των δύο αστικών τάξεων - Ελλάδας-Ισραήλ»).

► «ΚΕΘΑ, Εκδήλωση τιμής στους νεκρούς των Ιμίων Τρίτη 30 Γενάρη» - σάιτ Περισσού 902.gr.

► Αστικό κόμμα. Τελεία και παύλα.

► Παυλόπουλος-Κουτσούμπας: φυσικά και συνέπεσαν στον «αλυτρωτισμό» της γείτονας χώρας.

► «Αριστες σχέσεις με το Ισραήλ», επιγράφεται η Καθημερινή, 30/1/2018, δημοσιεύοντας φωτο Πάκη και Ρίβλιν.

► Όταν στην υπόθεση Ιμια εμπλέκουν και τα ονόματα της εθνικής αντίστασης και του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (βλ. ρεπορτάζ 902.gr, 30/1/2018, «Εκδήλωση για τους πεσόντες στα Ιμια»), τότε πρέπει να διερωτηθούμε: «Τίνι δικαιώματι»;

► «Οργανώνουμε την κλιμάκωση των αγώνων» - Πανελλαδική συντονιστική επιτροπή του ΠΑ-ΜΕ. Και, βεβαίως: «Πρόταση για 24ωρη απεργία το Μάρτη». Την... πεπατημένη, δηλαδή.

► Νίκη της αποχής στην Κύπρο.

► Γερμανική αυτοκινητοβιομηχανία, πειράματα σε ανθρώπους και πιθήκους. Του Αδόλφου τα εγγόνια...

► Kaput!

► Ε, να μην δηλώσει κάτι και ο Φίλης; «Η λύση του ονοματολογικού της ΠΓΔΜ θα επιφέρει μεγάλη προστιθέμενη αξία στην Ελλάδα» - μπας κι εννοεί τον ΦΠΑ;...

► «Ευρώπη ανεξάρτητη από τις ΗΠΑ» - άρθρο Κούνεβα στην ηλεκτρονική avg1.gr, 30/1/2018.

► «Υποστηρίζουμε την ένταξη

σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που θα στηρίζεται στις αρχές της ισότητας και της ισορροπημένης ανάπτυξης, η οποία δεν θα γίνεται προς το συμφέρον της καπιταλιστικής τάξης και των πιο ανεπτυγμένων χωρών». - Νικόλα Σλαβέφσκι, στέλεχος της μακεδονικής Levitsa (Αριστεράς), συνέντευξη στο ΠΡΙΝ, 28/1/2018.

► «Ο Τίτο τους παραχώρησε νέα εθνολογική ταυτότητα» (σ.σ.: των Σλαβομακεδόνων) - διατείνεται ο δικηγόρος Δ. Κυριακαράκος (avg1.gr, 30/1/2018). Το ότι το (σλαβο)μακεδονικό έθνος κρατάει χρόνια πριν το «ανακαλύψει» ο Τίτο δεν τον απασχολεί... Σαφώς συνεπαρμένος από το συλλαλητήριο Θεσ/νίκης: «Μακεδονία: Μια γνήσια ελληνική έννοια σε ένα αθεράπευτα "βαλκανικό" περιβάλλον».

► Συλλαλητήρια και συλλαλητήριον...

► Σφακιανάκης και Χρυσή Αυγή: κι η κοπριά στην... κοπριά.

► «Μαχόμενη Αριστερά» κατά Δ. Δεσύλλα (άρθρο στο ΠΡΙΝ, 28/1/2018) Περισσός και ΛΑΕ.

► Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνει κάλεσμα για κοινή δράση της «μαχόμενης Αριστεράς» στην οποία περιλαμβάνεται και ο Περισσός (ακόμα «δεν διάβασαν» τη συνέντευξη Κουτσούμπα στον Πρετεντέρη).

**η φυγή στον χρόνο της νεότητας
σ' έναν άκτιστο χρόνο που σκορπίζει
στις μέρες που έζησα στο όνειρο.
Στο όνειρο που ο αγνός το νομίζει
για παιχνίδι με το κακό και την συγχώρεση.
Ηρθα αγνός στη ζωή.
Όσο περισσότερο αμάρτησα τόσο πιο άδολος
κι άφοβος έπαιξα την παρτίδα.
Χαμένη ή κερδισμένη, άλλο τόσο επιμένω.**

Π. Π. Παζολίνι, «Ο πειρασμός»

► «Η Μακεδονία στην Ελλάδα», λέει το σλόγκαν, παραβλέποντας ότι το αεροδρόμιο «Μακεδονία» πουλήθηκε στην Fraport. Όταν τα μυαλά ανεβαίνουν στα κάγκελα...

► CYTA: 700 απολύσεις;

► Κάθε τροτσκιστής που σέβεται τον εαυτό του «οφείλει» να ψεύδεται όσον αφορά τον Ιωσήφ Βησσαριόνιτς (Στάλιν). Ετσι και η «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» (ναι, με κεφαλαία...), τεύχος 69, Δεκέμβρης 2017, αναφέρει πως «ο Στάλιν γράφει το κύριο άρθρο στη "Ραμπότσι" καλώντας τις μάζες σε "πίεση" στον Κερένσκι αντί για εξέγερση...». Πρώτη σημείωση: Στα Απαντα του Στάλιν ΔΕΝ υπάρχει άρθρο στην «Ραμπότσι» με ημερομηνία 7/11/1917, αλλά άρθρο του εμφανίζεται στην «Ραμπότσι Πουτ» (Εργατικός Δρόμος) στις 14/11/1917. Ο Στάλιν ήταν ανάμεσα σε αυτούς που ψήφισαν το ΑΜΕΣΟ ξεκίνημα της ΕΝΟΠΛΗΣ εξέγερσης. Δεύτερη σημείωση: όσα δεν φτάνει η αλεπού... Οι ως άνω κύριοι ονομάζονταν «Κομμουνιστική Τάση του Σύριζα». Μετά τους τέλειωσε ο Σύριζα και έμειναν οι αρχέστους.

► Ε, να μην δώσει το παρόν και ο Μ. Γλέζος (τιμώντας τον σιωνιστή πρόεδρο Ρίβλιν);

► Νερό βρύσης πουλιόταν σαν

εμφιαλωμένο. Χα!

► Και ο Μίκυ Μάους στο συλλαλητήριο των συλλαλητηρίων της Αθήνας...

► Μαρόκο: ψύχος (καιρικό και κοινωνικό).

► Τσουπ! Να τος κι ο Κινέζος.

► Με τη «σοφία του παρελθόντος». Νομίζει.

► Δεν κρατιέται ο Κούλης: «Αυτεπάγγελτα θα επεμβαίνει η αστυνομία στα ΑΕΙ».

► Αμβρόσιος Φασίστας - του Άντολφ και της Εύας.

► 6.147 ο μηνιαίος μισθός του προέδρου της κυπριακής δημοκρατίας. Σε εποχές φτώχειας και επιτροπείας...

► Μουσείο selfies: δόξα ή λόξα;

► Και ξανά-μανά δηλώσεις Δ. Καμμένου και Σύριζα.

► Λιγότερο, λοιπόν, ΕΝΦΙΑ οι high περιοχές! (δικαιοσύνη, όχι παίζουμε...)

► «Αυξημένες πλημμύρες προβλέπονται για Ευρώπη και Ελλάδα» - και, φυσικά, τα αντιπλημμυρικά έργα παραμένουν... διακηρύξεις.

► Καλά, άπαιχτος ο Σ. Δανέλλης: «Εφευγα από το κόμμα μου όταν εκείνο άλλαζε ρότα». Traveller κανονικός...

► Αυξάνονται οι άστεγοι/ες στη Βρετανία. Αλλη μια (σταθερή) επιτυχία...

► Δηλαδή, τα 20 (και βάλε) εκατομμύρια σοβιετικών πολιτών και στρατιωτών δεν αποτελούν ολοκαύτωμα;

► Ψέματα και απάτη βασιλεύουν στον Λ. Οίκο. Τα συνήθη...

► «Ιδιωτικοποίηση από την πίσω πόρτα» του ΕΖΥ της Βρετανίας.

► Περιμένουμε από τον Δ. Κουτσούμπα να διευκρινίσει σε ποιο/ποια άρθρα υπάρχει ο «αλυτρωτισμός» της Republica Makedonija.

► Γερά γαντζωμένοι στην κυβέρνηση οι ΑΝΕΛ.

► Η Μακεδονία είναι ελληνική (βλ. VERO στην πόλη των Σκοπίων).

► Απλώς ΧΡΗ-ΣΙ-ΜΟ-ΤΑ-ΤΗ η μπροσούρα του 1993 για τους Σλαβομακεδόνες. Τότε και τώρα, σε καιρούς χαλεπούς.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Φωτιά και λαύρα η «Αυγή» για το εθνικιστικό συλλαλητήριο στις 21 Γενάρη στη Θεσσαλονίκη: «Ραντεβού από το παρελθόν στον Λευκό Πύργο, όπου πραγματοποιήθηκε συλλαλητήριο με αίτημα να μη συμπεριληφθεί ο όρος "Μακεδονία" στην ονομασία της ΠΓΔΜ - Ιεράρχες, βουλευτές της ΝΔ, των ΑΝΕΛ, της Ενωσης Κεντρώων, απόστρατοι, χρυσαυγίτικα τάγματα εφόδου και απλοί πολίτες - Περίπου 90.000 οι διαδηλωτές σύμφωνα με την ΕΛΑΣ - Η παρουσία ανθρώπων της Χρυσής Αυγής ήταν εμφανής σε πολλές γωνιές της πόλης και εντός του συγκεντρωμένου πλήθους (σ.σ. και φωτογραφία του Κασιδιάρη, για του λόγου το αληθές) - Στους ομιλητές ξεχώρισαν ο γνωστός για τις εθνικιστικές του απόψεις απόστρατος Φράγκος Φραγκούλης και ο "στρατηγικός σύμβουλος" Νίκος Λυγερός - Και ενώ διοργανωτές και ομιλητές κινούνται από τα όρια του εθνικιστικού τόξου έως του "γραφικού", ήρθαν πολλοί να τους δώσουν κύρος και υπόσταση, προσδοκώντας και αυτοί σε μικροπολιτικά οφέλη». Θα έπρεπε, όμως, να είναι λίγο πιο προσεκτικοί στον τίτλο οι συντάκτες της «Αυγής». «Εικόνες από το 1992 στη Θεσσαλονίκη» σημαίνει ότι η «Αυγή» αισθάνθηκε και τότε, το 1992, την ίδια απέχθεια για το εθνικιστικό συλλαλητήριο. Δεν υπολόγισαν ότι δε ζούμε στη χώρα των Λωτοφάγων. Ετσι, χωρίς την παρακμή δυσκολία βρέθηκε το φύλλο της «Αυγής» στις 15 Φλεβάρη του 1992, που διατυμπανίζει από το πρωτοσέλιδό της: «Εντυπωσιακό το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης. ΠΑΛΜΟΣ ΜΕ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ!» Και συνέχιζε με τον ίδιο... πατριωτικό οίστρο: «Με ωριμότητα, που έπεισε και τους πλέον δύσπιστους, αλλά και πατριωτικό παλμό, εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες από όλη τη Μακεδονία εξέφρασαν χτες σε μια συγκέντρωση με ιδιαίτερη μαζικότητα και ενωτικό χαρακτήρα την εθνική ευαισθησία τους και την αποφασιστικότητά τους να προασπίσουν την ακεραιότητα, την ιστορία και την πολιτιστική κληρονομιά του ελληνισμού!» Ήταν, βλέπετε, παρών ο τότε «φυσικός ηγέτης» του ΣΥΝ Λεωνίδα Κύρκος, που με δήλωσή του στο ίδιο φύλλο της «Αυγής» μετέφερε τις εντυπώσεις του: «Επρόκειτο για μια τεράστια λαϊκή εκδήλωση που τη χαρακτήριζε η έντονη ευαισθησία απέναντι σε οποιαδήποτε προσπάθεια αμφισβήτησης των συνόρων της ελληνικής Μακεδονίας, πλαστογράφησης της ιστορίας, υπαπαγής της ιστορικής κληρονομιάς!» Δεν μας εκπλήσσει καθόλου το «πάνω-κάτω» της... ανανεωτικής Αριστεράς. Ετσι κι αλλιώς, η προσήλωση σε αρχές δεν υπήρξε ποτέ χαρακτηριστικό της. Το 1992, ο μικρός τότε ΣΥΝ, που προσπαθούσε να συνέλθει από την αποχώρηση του Περισσού, έκανε βουτιά στα θολά νερά του εθνικισμού, προσπαθώντας να ψαρέψει πολιτική επιρροή. Μολονότι πολλά εξέχοντα στελέχη του κινούνταν στη γραμμή του αστικού κοσμοπολιτισμού (που εμφανίζεται σαν αντιεθνικισμός), αυτό δεν εμπόδιζε την υπό τον Κύρκο ηγετική ομάδα, με όργανό της και την «Αυγή», να ευθυγραμμίζεται επί της ουσίας με το εθνικοφασιστικό ρεύμα, όπως κάνουν σήμερα η Κωνσταντοπούλου και η πλειοψηφία της ΛΑΕ. Αντίθετα, ο Περισσός, μολονότι επί της ουσίας δε διαφωνούσε με την εθνικιστική γραμμή, αρνήθηκε τη συμμετοχή σ' αυτά τα συλλαλητήρια, σε μια προσπάθεια να ικανοποιήσει όλες τις πλευρές του κομματικού του ακροατηρίου (το ίδιο κάνει και σήμερα, αν και σε επίπεδο αρχών έχει μετακινηθεί ακόμα πιο δεξιά). Ο σημερινός ΣΥΡΙΖΑ, όντας στην κυβέρνηση και έχοντας αναλάβει δεσμεύσεις έναντι των ιμπεριαλιστικών κέντρων, δε γουστάρει τα εθνικιστικά συλλαλητήρια, γιατί τοποθετούν λαϊκές μάζες απέναντι στην κυβέρνηση. Συμπεριφέρεται με τον ίδιο τρόπο που συμπεριφερόταν το ΠΑΣΟΚ το 1995-96 και η ΝΔ το 2008. Η κυβέρνηση πρέπει να βρει μια λύση, όπως απαιτούν τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, και ο εθνικισμός των συλλαλητηρίων πρέπει να αντικατασταθεί από το δίπολο εθνικισμός-«ρεαλισμός» της εξωτερικής πολιτικής.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

«Το Eurogroup καλεί τους ευρωπαϊκούς θεσμούς να πάρουν υπόψη τους την **ελληνική ολιστική στρατηγική ανάπτυξης** όταν θα επικαιροποιούν την Ανάλυση Βιωσιμότητας Χρέους (DSA)». Μ' αυτή τη φράση ολοκληρωνόταν η ανακοίνωση του τελευταίου Eurogroup, που έγινε στις 22 Γενάρη. Τι διάολο είναι αυτή η ελληνική «ολιστική στρατηγική ανάπτυξης», που για πρώτη φορά αναφέρεται σε ανακοινωθέν του Eurogroup και την

το Πάσχα, να έχουμε ετοιμάσει το δικό μας σχέδιο που θα περιλαμβάνει κοινωνικές και αναπτυξιακές πολιτικές, για να δείξουμε τόσο στους θεσμούς, όσο και στις αγορές ότι αυτό είναι το δικό μας πρόγραμμα, ότι έχουμε την ιδιοκτησία του... Δεν μας έχει επιβληθεί, δεν πρόκειται για συμβιβασμό. Πρόκειται για αυτά που θέλουμε να κάνουμε».

Πολύ καλό, το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε; Ο Τσακαλώτος, αναζητώντας αφελείς που θα

τάχα έβγαλε τη χώρα από τα Μνημόνια. Το μετα-μνημόνιο, λοιπόν, θα εμφανιστεί σαν... ολιστικό αναπτυξιακό σχέδιο ιδιοκτησίας Τσίπρα-Τσακαλώτου. Φυσικά, δε χρειάζεται να σημειώσουμε ότι και αυτό θα το γράψει η τρόικα και θα τους το στείλει έτοιμο, όπως γίνεται μέχρι τώρα.

Αυτό είναι το περιβόητο «υβριδικό» μοντέλο, για το οποίο κάνουν συχνά λόγο αξιωματούχοι των Βρυξελλών. Γιατί το λένε «υβριδικό»; Γιατί

Ο Τσακαλώτος προσπαθεί σκόπιμα να περιορίσει την όποια συζήτηση στο τεχνητό δίλημμα «προληπτική πιστωτική γραμμή» ή «μαξιλάρι ρευστότητας», που -όπως έχουμε επισημάνει κατ' επανάληψη- είναι ένα καθαρά τεχνικό ζήτημα, το οποίο φαίνεται να διχάζει ακόμα και την ΕΚΤ με το Eurogroup. Στη συνέντευξή του στο Reuters, παραδέχτηκε ότι «το χρέος της χώρας ανέρχεται στο 178% του ΑΕΠ με ορισμένους Ευρωπαίους αξιωμα-

Ανεξάρτητα από τη φόρμα, το περιεχόμενο είναι προκαθορισμένο

«Υβριδικό» μετα-μνημόνιο

οποία πρέπει να πάρει υπόψη της η τρόικα όταν θα επικαιροποιεί το περιβόητο DSA;

Ξέρουμε ότι η Ανάλυση Βιωσιμότητας Χρέους (Debt Sustainability Analysis) είναι ένα μοντέλο το οποίο, βάσει μιας σειράς «προβλέψεων» που θεωρούνται ως δεδομένα, δείχνει αν και για πόσο διάστημα το χρέος θα είναι βιώσιμο (δηλαδή, θα μπορεί η χώρα χρεώστης να το εξυπηρετεί, αποπληρώνοντας τα ετήσια τοκοχρεολύσια). Το Eurogroup, λοιπόν, αναφέρει ότι η ελληνική κυβέρνηση θα καταρτίσει μια «ολιστική στρατηγική ανάπτυξης», η οποία θα πρέπει να παραμετροποιηθεί και να συμπεριληφθεί ως παράμετρος στην επικαιροποίηση της Ανάλυσης Βιωσιμότητας Χρέους, που θα γίνει ενόψει της ολοκλήρωσης του τρέχοντος Μνημονίου.

Για να μην μπλεκόμαστε με εξειδικευμένες οικονομικές αναλύσεις, το λέμε όσο γίνεται πιο απλά. Η ελληνική κυβέρνηση έχει αναλάβει την υποχρέωση να φτιάξει το μετα-μνημόνιο και να το καταθέσει στην τρόικα για να το λάβει υπόψη της στους υπολογισμούς για τη βιωσιμότητα του χρέους. Αναφερόμενος σ' αυτό το ζήτημα, ο Τσακαλώτος είπε στο Reuters την περασμένη Τετάρτη: «Σκεφτόμαστε, μέχρι

τον πιστέψουν, ισχυρίζεται ότι **με πρωτοβουλία της ελληνικής κυβέρνησης** θα φτιάξει ένα μετα-μνημονιακό σχέδιο, το οποίο θα το δεχτούν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, ακόμα κι αν έχει την αξία ευχολόγιου και τίποτα παραπάνω! Μάλιστα, τους έχει τόσο πολύ γοητεύσει, που το Eurogroup δέχτηκε να διατάξει την τρόικα να πάρει υπόψη της αυτό το σχέδιο, πριν ακόμα φτιαχτεί και το ελέγξει.

Νομίζουμε ότι τα πράγματα αρχίζουν να ξεκαθαρίζουν από πολιτική άποψη. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές **εξακολουθούν να στηρίζουν την κυβέρνηση Τσίπρα**, η οποία εφαρμόζει με θρησκευτική ευλάβεια όλες τις απαιτήσεις τους και τους έχει πείσει ότι θα εξακολουθήσει να το κάνει. Προτιμούν να καθορίσουν με αυτή την κυβέρνηση το μετα-μνημονιακό καθεστώς. Προτιμούν τη σημερινή κυβερνητική σταθερότητα (τον παράγοντα «Μακεδονικό» δεν μπορούσαν να τον προβλέψουν), παρά μια ενδεχόμενη κυβερνητική αστάθεια, που μπορεί να οδηγήσει ακόμα και σε επαναληπτικές εκλογές. Στο πλαίσιο αυτών των υπολογισμών τους, επιλέγουν να διευκολύνουν τους προπαγανδιστικούς χειρισμούς που έχει ανάγκη ο ΣΥΡΙΖΑ, για να προσπαθήσει να πείσει ότι

από τη μια θα εμφανίζεται ως προϊόν ελληνικής... ιδιοκτησίας, ενώ από την άλλη θα περιλαμβάνει όλες τις απαραίτητες δεσμεύσεις για τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής. Αυτές οι δεσμεύσεις, όμως, θα εμφανίζονται ως... αναπτυξιακά μέτρα. «**Τα προγράμματα εποπτείας** μετά την έξοδο από τα μνημόνια ήταν συνηθισμένη πρακτική για άλλες χώρες που έλαβαν βοήθεια», είπε ο Τσακαλώτος στο Reuters. «**Η Ελλάδα όμως ετοιμάζει το δικό της πρόγραμμα που θα περιλαμβάνει περισσότερες πρωτοβουλίες. Η χώρα θα δείξει στους δανειστές και τις αγορές ότι έχει την ιδιοκτησία του προγράμματός της, των μελλοντικών μεταρρυθμίσεων** και των στρατηγικών ανάπτυξης».

Ποιες θα είναι αυτές οι μελλοντικές μεταρρυθμίσεις; Ξέρουμε πολύ καλά, μετά από οχτώ χρόνια Μνημονίων, ότι όλα τα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα ονομάζονται «μεταρρυθμίσεις». Αρα, στην ίδια κατεύθυνση θα είναι και οι «μελλοντικές μεταρρυθμίσεις», ενώ αξιωματούχοι των Βρυξελλών έχουν μιλήσει και για «ρήτρα μη ακύρωσης μεταρρυθμίσεων» (δηλαδή, διατήρηση με θρησκευτική ευλάβεια του διαμορφωμένου μνημονιακού καθεστώτος).

τούχους να εκτιμούν ότι η χώρα δεν μπορεί να συνεχίσει μετά την ολοκλήρωση του μνημονίου το καλοκαίρι χωρίς ελάφρυνση χρέους και μια προληπτική πιστωτική γραμμή», συμπληρώνοντας ότι «μια προληπτική γραμμή θα συνοδεύεται από επιπλέον όρους και γι' αυτό η Αθήνα προτείνει το δικό της σχέδιο εξόδου. Δημιουργεί κεφαλαιακό απόθεμα ύψους έως 19 δισ. ευρώ με τα έσοδα από την έκδοση ομολόγων και τα αδιάθετα κεφάλαια του τρίτου προγράμματος».

Το πρώτο που πρέπει να παρατηρήσουμε είναι πως δεν υπήρχε περίπτωση να πει κάτι διαφορετικό, δεδομένου ότι το ελληνικό κράτος ετοιμάζεται να βγει στις «αγορές» πουλώντας νέα τριετή ή και επταετή ομόλογα. Αν ο Τσακαλώτος μιλούσε για «προληπτική πιστωτική γραμμή», τα επιτόκια σ' αυτές τις δημοπρασίες θα «τσιμπούσαν» προς τα πάνω (αυτό είναι νόμος της αγοράς). Το ζήτημα της τελικής επιλογής παραμένει ανοιχτό (ο Ντράγκι και η ΕΚΤ δεν είναι αμελητέα ποσότητα στο ευρωσύστημα), όμως σημασία δεν έχει η τεχνική επιλογή («προληπτική γραμμή πίστωσης» ή «μαξιλάρι ρευστότητας» ή και τα δύο), αλλά η εξασφάλιση του αποικιακού ελέγχου, που πρέπει να θεωρείται δεδομένη.

βαθύ κόκκινο

Εθνικιστικός τυχοδιωκτισμός

Πρώτα η απαραίτητη αντιιμπεριαλιστική σάλτσα: «**Απεμπλοκή των σχέσεων Ελλάδας - FYROM από τα Νατοϊκά σχέδια**». Μετά το «ζουμί»: «**Ακύρωση του αλυτρωτισμού της FYROM είναι η πρώτη και κύρια προτεραιότητα για να ανοίξει ο δρόμος για μια θετική λύση**».

Θα μπορούσε να είναι ανακοίνωση του Περισού. Είναι του Αριστερού Ρεύματος της ΛΑΕ (προφανώς αντέδρασαν οι τροτσικιστικής αναφοράς συνιστώσες και δεν κατέστη δυνατόν να εκδοθεί κεντρική ανακοίνωση από το σχήμα). Και κινείται στη γνωστή πρόστυχη γραμμή που έχει χαράξει ο Περισσός: το πρόβλημα είναι ο αλυτρωτισμός της γειτονικής χώρας και πρέπει η κυβέρνηση να φροντίσει να τον ακυρώσει!

Πώς θα μπορούσε να τον ακυρώσει τον -υπαρκτό ή ανύπαρκτο- αλυτρωτισμό η ελληνική κυβέρνηση; Μπλοκάροντας την ένταξη της γειτονικής χώρας σε ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς όπως το ΝΑΤΟ και η ΕΕ. Αυτό δεν είναι το παιχνίδι που παίζεται;

Βλέπετε πώς ξεφλουδίζεται αμέσως το ψευδο-αντιιμπεριαλιστικό επίχρισμα; Η δήθεν αντίθεση στο ΝΑΤΟ, γίνεται επί του πρακτέου χρησιμοποίηση του ΝΑΤΟ για να εκβιαστεί η γειτονική χώρα και να δεχτεί ν' αλλάξει όχι μόνο το όνομά της, αλλά και το Σύνταγμά της, σε ό,τι αφορά την ονομασία του κυρίαρχου έθνους στην επικράτειά της και της γλώσσας του.

Υπάρχει ένα ιστορικό προηγούμενο που θέλουν να ξεχνούν οι ψευτοαριστεροί εθνικιστές. Τον κοινό αγώνα Ελλήνων και Σλαβομακεδόνων, αρχικά ενάντια στη ναζιφασιστική κατοχή (με το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ) και στη συνέχεια ενάντια στην αγγλοαμερικάνικη επέμβαση και στη μοναρχοφασιστική κλίκα (με τον ΔΣΕ). Αυτό το ιστορικό προηγούμενο είναι διδακτικό από πολλές απόψεις. Εντοπίζουμε μία, η οποία δεν έχει πολυσυζητηθεί.

Το ΚΚΕ και ο ηγέτης του Νίκος Ζαχαριάδης, με σεβασμό όχι μόνο στα εθνικά δικαιώματα των Σλαβομακεδόνων, αλλά και στην εθνική πραγματικότητα της ελληνικής Μακεδονίας, όπως είχε διαμορφωθεί με τις μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμών μετά τους βαλκανικούς πολέμους και την τυχοδιωκτική μικρασιατική εκστρατεία, μιλούσε για Σλαβομακεδόνες, μολονότι ήταν γνωστό πως ο συγκεκριμένος πληθυσμός από πολλών ετών προσδιοριζόταν εθνικά ως Μακεδόνες και η γλώσσα του ως μακεδονική.

Κι όμως, η χρήση του σοφά δομημένου όρου Σλαβομακεδόνες δε στάθηκε εμπόδιο στη μαζική συμμετοχή στον ΔΣΕ. Οι πράκτορες της τιτικής προπαγάνδας, που προσπάθησαν να σπείρουν εθνικιστικά ζιζάνια, απέτυχαν. Ξέρετε γιατί; Γιατί το ΚΚΕ βρισκόταν σε ρήξη με το αστικό στρατόπεδο. Και οι Σλαβομακεδόνες ήξεραν ότι η χρήση αυτού του όρου από το ΚΚΕ δεν ήταν υποχώρηση στον ελληνικό αστικό εθνικισμό, αλλά ήταν απότοκο μιας διεθνιστικής προσέγγισης, που έπαιρνε υπόψη της τη νέα εθνική σύνθεση της ελληνικής Μακεδονίας και την ανάγκη να μην υπάρχει -τρόπον τινά- μονοπώλιο της εντοπιότητας από καμιά εθνική ομάδα.

Όμως, όλοι αυτοί οι σημερινοί ψευτοαριστεροί -από τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Περισσό, μέχρι τον Λαφαζάνη και την Κωνσταντοπούλου-, ανεξάρτητα από τις συμφωνίες και τις διαφωνίες μεταξύ τους, οι οποίες δεν οφείλονται σε ζητήματα αρχών, αλλά στη θέση που έχουν στο πολιτικό σύστημα (κυβέρνηση ή αντιπολίτευση), δε βρίσκονται σε ρήξη με τον ελληνικό ασιτισμό, τον εθνικισμό του και τα μεγαλοϊδεάτικα σχέδιά του στα Βαλκάνια, αλλά υπερασπίζονται τον ελληνικό ασιτισμό. Δεν αναζητούν κάποια λύση η οποία να είναι δίκαιη για όλους τους άλλους, αλλά υπερασπίζονται το μονοπώλιο του «μακεδονισμού» από πλευράς ελληνικού κράτους. Όχι μόνο δεν κάνουν καμιά προσπάθεια να πουν στον ελληνικό λαό την αλήθεια για τη δημιουργία των εθνών και ειδικότερα για τα έθνη που σχηματίστηκαν ιστορικά στα Βαλκάνια, αλλά κερδοσκοπούν με άκρως τυχοδιωκτικό τρόπο με την αμάθεια και τις εθνικιστικές προκαταλήψεις.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση